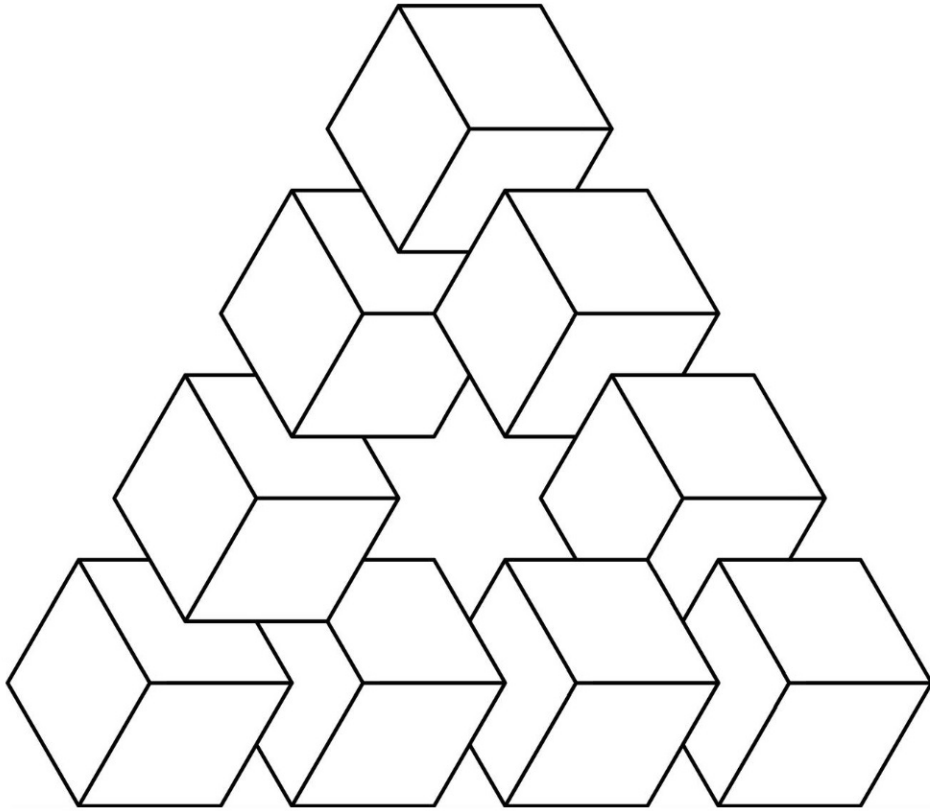

Mistisizm & M Kuramı

"Her büyük sorunun içinde, dışarı çıkmaya çalışan küçük bir sorun vardır."

-- Hoare'nin Büyük Problemler Yasası

"Bir solucan konservesini bir kez açtığınızda, onları yeniden geri tıkmamanın tek yolu daha büyük bir kutu kullanmaktır."

-- Zymurgy'nin Gelişen Sistem Dinamiğinin Birinci Yasası

"n denklemler içeren herhangi bir problem verildiğinde, her zaman (n+1) bilinmeyen olacaktır."

-- Birinci Snafu Denklemi

Önsöz

Bu kitapta Heşeyin Büyük Birleşik Teorisi'nin bir yaklaşımı olarak M-Kuramının ezoterik ve mistik yönden bir analizi yapılmaktadır. Hermetizm'in meşhur "Aşağısı Yukarısı gibidir !" (As Above So Below) özdeyişinden ilham alınarak kurulan mistik M-kuramının ve "kozmetik denklemin" insanlık evrimine sağlayacağı potansiyeller, bu kitapta da anlatıldığı üzere sınırsızdır.

Kuramın daha iyi anlaşılabilmesi için, Kitap öncelikle antik mistik inanç sistemlerine özet bir bakış atıyor ve açıklamalar getiriyor. [Abraxas: İyi ve Kötü'nün Ötesinde](#) kitabında İbrahimi ve uzak doğu dinleri analiz edilmiş ve eleştirilmiştir. Bu kitapta ise Kabbalah, Zerdüşçülük, Maniheizm, Hermetizm...vb bir çok antik mistik orta doğu inanışları analiz edilip gerektiğinde eleştirilmiştir. Elbette bu inanışlar İbrahimi dinler gibi kitlesel ve tahakkümcü inanışlar olmadığı için eleştiriler de buna göre olmuştur.

Ayrıca bu kitabın bazı bölümlerinde (bkz. [Cinler](#) ve [Tasarlanmış Toplum](#)) İbrahinizm'in doruk noktası olarak lanse edilen İslam ve Müslümanlık özellikle eleştiri toplarına tutulmuştur. Bunun sebeplerinden biri, İslam'ın bir yandan metafizik ve mistik anlamda insanları "olumsuz" etkilileyebilen inanışları olabiliyorken, diğer yandan ise siyasal ve toplum tasarımına girip bir tür "özgürlüğün" anti-tezi olarak pratikleşebilmesidir. Yazara göre, tarihin başından beri insanları köleleştirip gütmeyi görev edinen Eski Dünya Düzeni (EDD) ve onun İbrahizm gibi dini yansımaları insanların öz tekamüllerini ve [entelekyalarının](#) gelişmelerine engel olarak İnsanlık suçu işliyorlardır. O nedenle EDD ve tüm İbrahimi yansımaları insanlığın iyiliği ve evrimi için ortadan kaldırılmalıdır; ve insanlığın entelekyası özgür bırakılmalıdır.

Kitabın son bölümünde ise (bkz. [Tümeller ve Tikeller](#), [Akıl ve Madde](#), ve [Aklın Yolu](#)), geçmiş kitaplarda sıkça bahsedilen ($r \geq 0$) kozmik denklemi ayrıntılı bir şekilde irdelenerek, her şeyin teorisi olabilecek mistik M-kuramına değişik bir perspektiften bakılmaktadır. Özellikle Kozmik Denklem ve "0/0, ∞/∞ " belirsizliğinin yaratacağı olumsuzluklar en son bölümlerde çeviri notu olarak eklenmiştir.

Son olarak şunu belirtmek isterim; Bu kitapta bazı inanış ve felsefeler yapılan sert eleştiriler, kişileri bir şeye ikna etmek ve/veya provoke etmek için yapılmamıştır. Önceki kitaplardan olduğu bu kitapta başka perspektifteki düşüncelerin de olduğunu göstermek için yazılmıştır.

Önsöz.....	2
Illuminati.....	4
Giriş.....	6
Kabbalah.....	9
Zerdüştlük.....	13
Maniheizm.....	15
Hermes, Thoth ve Hermetizm.....	18
Gül Haççılık.....	27
Altın Şafak ve Teozofi.....	29
Zümrüt Tablet.....	30
Gnostisizm, Neoplatonizm ve Hermetizm arasındaki fark nedir?.....	35
Kalıcı Felsefe.....	38
Cinler.....	39
Tümeller ve Tikeller.....	45
Entelekyia.....	67
Tasarlanmış Toplum.....	75
Akıl ve Madde.....	90
Aklın Yolu.....	98
Sonsöz.....	101

İlluminati

BU, İlluminati olarak bilinen ve Yunan bilge Pisagor'un ilk resmi Büyük Üstadı olduğu eski ve tartışmalı gizli topluluğun dinini, siyasetini ve felsefesini özetleyen [KİTAPLAR DİZİSİNDEN BİRİDİR](#). İlluminati Derneği bugüne kadar süregelmiştir ve bu kitabın yazarı Michael Faust takma adla çalışan bir lonca üyesidir.

İlluminati'nin dini (yani inanç sistemi) Gnostisizmin en gelişmiş ifadesidir ve Aydınlanma (yada İlluminizm) olarak adlandırılır. Kendini aydınlanma arayışına adanmış olan Hinduizm, Budizm ve Taoizm gibi Uzak Doğu dinleriyle pek çok paralelliği vardır. İbrahimi inanç dinlerini reddeder: Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam, tüm bunları sahte tanrı "Demiurge"nin tezgahı olarak kabul eder; Demiurge (yada Yahve, Yaldabaoth, Sakla, Ahriman...) kendini Tek Gerçek Tanrı olduğuna inandıran bir Şeytandır ve insanlığa sonsuz dehşet veren aşağılık, zalim ve kötü bir tanrıdır.

Demiurge'nin ne kadar deli olduğuna kendiniz karar vermek istiyorsanız, Demiurge'nin "Seçilmiş Halkı" İbranilerle ilişkisinin öyküsü olan Eski Ahit'i okumanız yeterlidir. "Her Şeyin Tanrısı"nın neden birkaç bin yıl önce Orta Doğu'da küçük bir kabileyle özel ve partizan bir Antlaşmaya girdiğini, onlara neden başkalarına ait bir toprak (Kenan) vaat ettiğini ve sonra Kenanlılara karşı bir soykırım savaşında neden aktif olarak katıldığını merak edebilirsiniz. Daha da tuhafı, Hıristiyan teolojisine göre, ilk başlarda fanatik bir şekilde desteklediği tüm İbranileri öldüklerinde Limbo'ya - Cehennem kenarına - gönderecektir. Adem ve Havva'nın "İlk Günahı" tarafından silinmez bir şekilde damgalandıkları için Cennete gidemeyeceklerdir. Onlara göre yalnızca Tanrı'nın "oğlu" İsa Mesih'in acı verici ölümünün sağladığı kefareti, geçmişini silebilecek ve İbranilerin Limbo'dan kurtulmasına izin verebilecektir !. Ama bir sorun vardır. Sadece İsa Mesih'i Rableri ve Kurtarıcıları olarak kabul edenler Cennete girmeye hak kazanıyordu !!!

Elbette, "Tanrı"nın Seçilmiş Halkı İbraniler, İsa Mesih'i neredeyse tamamen reddetmiştir. Bu nedenle, Hıristiyan bakış açısından, Seçilmiş Halkın neredeyse tamamı şu anda cehennemlidir. Tanrı'nın davranışını bariz bir şekilde tuhaf bulmuyor musunuz? Gerçekten inanılmaz, değil mi? Hiç şüphelenmediniz mi ? Bu Tanrı'nın davranışı, Şeytan'dan beklenecek davranışlara çok benzemiyor mu?

Mesela, "Tanrı"nın İbrahim'e kendi oğlu İshak'ı kurban etmesini emrettiği hikayeyi hatırlayın. İbrahim, bu canavarca emri reddetmek yerine, tanrı kılığındaki bu şeytani varlığı suçlamak yerine, ne kadar kölece ve akılsızca itaatkar olduğunu ispatlamak için kendi etinden ve kanından birini kesmeyi kabul etti - tam bir psikopat, fanatik "inanan" prototipi ! ...Sözde Tanrı'dan emir geldi diye kendi öz evladını öldürmeye kalkan, kim bilir başkalarına neler yapar !

Sözde Tanrı'nın İbrahim'e verdiği bu buyruk, Gerçek Tanrı'nın ağzından çıkacak bir buyruk gibi mi geliyor size? Eğer öyle olduğunu düşünüyorsanız, size acıyoruz, çünkü siz kesinlikle Demiurge'nin bir kölesi ve lanetlenmişler askerlerinden birisiniz.

Bununla birlikte, İbrahimi sözde Tanrı'nın gerçekliğinden şüphe ediyorsanız, Illuminati'nin ve geleceğe yönelik, rasyonel, bilimsel, matematiksel ve diyalektik ışık dinimiz olan Aydınlanma'nın mesajına açık olabilirsiniz.

Giriş

Hayatınızın macerasına - varoluşun gerçeğini keşfetmeye - başlamadan evvel, önce bir matematik muammasında ustalaşmanız gerekir. Mesela, Kabala (ezoterik Yahudilik) sayıların önemi ile doludur ve sayıları takdir etmeden asla anlayamazsınız. Ancak, matematiğin temel/evrensel ilkelerine bağlı kalmak yerine sayıları Yahudi mistisizmi açısından yorumlamayı seçer.

Evrenin tüm gizemleri aslında tek bir matematiksel soruya indirgenebilir: sıfır (0) ve sonsuz (∞) sayıları zihinsel soyutlamalar yerine gerçekler var olurlar mı? Mesela Ontolojik midirler ? yani bildiğimiz maddi dünyayı etkileyen bir varlıkları var mı?

İlk modern filozof Descartes, maddenin "genişletilmiş", zihnin "genişletilmemiş" olduğunu öne sürdü. Böylece varoluşu matematiksel olarak iki alana ayırdı; biri sıfırdan büyük boyutlu varlıklardan (maddi nesnelere) ve diğeri tam olarak sıfır boyutunda varlıklardan (zihinsel nesnelere) oluşur.

Tüm felsefe, mistisizm, ilim ve din...vb, sıfır boyutlu (metafiziksel ?) varlıkların varlığı etrafında döner. Bilimsel [materyalizm](#) ise, bu tür şeylerin varlığını reddeder, yani Kartezyen "akıl"ın var olmadığını iddia eder; bir Aklın var olduğu söylenebiliyorsa, kökleri maddededir ve bağımsız bir varlığı olamaz.

Materyalizmin karşıtı bir felsefi okul olan [idealizm](#) ise, aksine, yalnızca sıfır boyutlu varlıkların var olduğunu ve maddenin ise hayali (sanal) boyutlara sahip zihinsel bir yapı olduğunu iddia eder.

Sıfır, ayrılmaz bir biçimde sonsuza bağlıdır. Sıfıra bölmek sonsuza eşittir ve sonsuza bölmek sıfıra eşittir ($1/0=\infty$). Bu nedenle, sıfır boyutlu varlıkların varlığı kaçınılmaz olarak sonsuzluğa da işaret eder. İki varlık arasındaki mesafeye bölünmeye bağlı olan bilimsel kuvvetler, eğer bu mesafe sıfıra düşerse sonsuz hale gelir. Bir kara delik tekilliğinde veya maddi evrenin ortaya çıktığı Büyük Patlama tekilliğinde tam olarak bu durum geçerlidir - bu tekillikler içindeki tüm varlıklar sıfır mesafeyle ayrılır. Uzaklığın tersine bağlı tüm kuvvetler, uzaklık sıfıra eşit olduğunda sonsuz olur. Parlak bir matematikçi olan [Descartes](#), bu tekillikleri saf aklın örnekleri olarak kabul eder miydi? Acaba [Kara delikler](#) zihin midir? Yoksa [Big Bang](#) (Büyük Patlama) tekilliği, Tanrı'nın Aklından başka bir şey değil miydi?

Bilim adamları sıfıra ve sonsuza karşı o kadar soğuklar ki, fizik yasalarının bu tekillikler içinde parçalandığını ilan ediyorlar. Temel teorilerde bir şeylerin yanlış olduğunu ve "eksik" olmaları gerektiğini savunuyorlar. Neden? Çünkü sıfır ve sonsuzluk, materyalizmin sadece sonlu ve uzamlı varlıkların var olduğu şeklindeki tüm temellerini yıktığı için materyalistler için kabul edilemez. Ayrıca denklemlere "0" ve Sonsuz girdiğinde bildiğimiz tüm "mantık" da alt üst olur. "Aklın yolu Birdir" diye kabul ettiğimiz ortak hayattaki objektif gerçeklikler tümünden değişir ve "Aklın yolunun Çok olabileceği" mantık dışı bir hal alır. Bkz. [Aklın Yolu](#).

Uzamy olan veya olmayan varlıklardan bahsetmek, daha derin bir ayrımı gizlemektir. Descartes'ın vurgulaması gereken şey, boyutsal varlıklara karşı boyutsuz varlıklardır. Maddi varlıkların sadece uzamy yoktur, uzay ve zamanda da var olurlar. Zihinsel varlıklar ise uzay ve zaman boyutlarında var olmazlar ve uzamları yoktur. Maddesel evrende yoklar ise, o zaman bilim adamlarının materyalist düşünceden başka bir şey yapmadıkları halde "akla" dair bir kanıt bulamamaları şaşırtıcı olmasa gerek ! Materyalist bir yaklaşımın "aklı" (bilinci, ruhu ?) ortaya çıkarması imkansızdır. Tamamen farklı bir paradigma içerir.

Bilimsel materyalistler, evrenimizde sıfır ve sonsuz sayılarının gerçek varlığını inkar ederken, idealistler, evrenimizde gerçek varlığı olan tek sayıların "sıfır" ve "sonsuzluk olduğunu" iddia ederler. Peki Doğru cevap nedir? Elbette sıfırdan sonsuza kadar TÜM sayıların gerçek varlığı vardır; yani uzay ve zamanın dışında genişlememiş bir zihinsel kozmos, uzay ve zamanın içinde genişletilmiş bir maddi kozmos ile birlikte var olur. Felsefe, bilim ve dinin her sorusu bu iki alanın etkileşimi ile açıklanabilir. **İlluminati**'nin kadim bilgeliği budur.

Bu yönden düşünürsek, Bilim adamlarının bir [her şeyin büyük teorisini](#) formüle etmeye yönelik en son girişimi olan [M-kuramı](#), daha en başından başarısızlığa mahkumdur. Neden? Çünkü uzay ve zamanın dışındaki genişlememiş alanı, sıfırın ve sonsuzun alanını yok sayar. M-teorisinde Bilim adamları, denklemlerinden herhangi birinde sıfır ve sonsuzun görünmesini açıkça engellemeye çalışır, çünkü daha evvel de belirttiğimiz gibi denklemlerde 0 ve sonsuz olduğunda bildiğimiz mantık devre dışı kalır. "0" ve Sonsuzluktan kaçış, materyalizmin son dileği ve vasiyetidir; maddi alemin maddi olmayan bir ortağı olduğu gerçeğiyle nihayet yüzleşmek zorunda kalmadan önceki son büyük çığırnlığıdır.

Unutmayın, bu konu mutlak matematiksel kesinlik ile çerçeveselendirilebilir. Sıfır ve sonsuzun gerçek varlığı varsa, o zaman bilimsel materyalizm yanlıştır. Ve ama neden gerçek varlıkları olmasın? Sıfır ve sonsuz dışında tüm sayıların "gerçek" olduğunu iddia etmek de (ve *materyalistler tarafından ontolojik gerçekliği reddedilen bir sayı olarak [hayali \(sanal\) sayı](#) olan "i"yi de ekleyebiliriz*) matematiksel bir saçmalık değil midir?

Bu tek matematiksel gerçeği kavradığınız anda, Tanrın'ın varlığı, ruhlar ve ahiret (ölümden sonrası) ile karşı karşıya olduğunuzu anlarsınız. Bunların anlamı, uzay ve zamanın dışındaki genişlememiş (ve yahut uzay ve zamanı aşan boyutlarda var olan) Kartezyen alandır: sıfır ve sonsuzun alanı. Bu alan, maddenin alanından ayrı değildir. İkisi birbirine bağlıdır ve sinerjik bir geri bildirim sistemi oluşturur. Maddi alan, tanıdık fiziksel dünyadır ve zihinsel alan, bilgi ve düşüncedir. Fiziksel dünyadaki tüm bilgiler aslında uzay ve zamanın dışında var olan maddi olmayan alemdir. O zaman yeni bir M-kurmanını bunda göre dizayn edebiliriz !

İşte bu dizayn yolculuğumuz boyunca; Sizlere Kabalacılık, Zerdüştlük, Maniheizm, Gnostisizm, Hermetizm, Gül Haççılık, Platonizm, Neoplatonizm, Zümrüt Tablet, Altın Şafak, Teozofi, "kadim felsefe", cinler, Aristoteles, (*Aristo'ya göre, her varlığın erişmeye yöneldiği olgunluk durumu*) entelekye, Formlar ve madde, akıl ve madde, tümeller ve tikeller, materyalizm, Darwinizm ve M-kuramına kadar, herşeyi açıklamaya çalışacağız. Herşeyin kuramı, herşey dahil !!!

Varoluşun gerçek doğasına ilişkin daha iyi yanıtlara kimin sahip olduğuna kendiniz karar verin:
Bilim adamları mı yoksa Pisagorcu Illuminati mi? Ruhunuzun kaderi buna bağlı !

Kabbalah

Kabbala (Kabala veya Kabbalah) "kabul edilen gelenek" anlamına gelir. Yahudi Gnostisizmi olarak tanımlanmıştır ve Hıristiyanlık için [Katharizm](#) yada [Gülhaçlılar](#) ne ise, Yahudiliğin ana akım için de odur. Hemen her mistik akım gibi o da Güncel bir modanın tadını çıkarıyor ve Madonna gibi ünlü takipçileri kendine çekiyor.

Kabala, İbranice Kutsal Yazıların ezoterik yorumlarına dayanan, haham kökenli okült, mistik bir felsefedir. "**Tanrı, Tanrı'yı görmek istiyor**" fikriyle başlar. Yaratılış, tanrının kendisine baktığı aynadır.

Hermetizm gibi, Kabala da **yukarıdaki aşağıdaki gibidir** ([As Above So Below](#)) ilkesine bağlıdır. [Zohar](#) olarak bilinen Kabalistik metin şöyle der: "*İnsan boyutu her şeyi ve buna uygun olarak var olan her şeyi içerir... İnsan, yukarıda cennette ve aşağıda yeryüzünde olan her şeyi, hem göksel (ilahî, soyut) hem de dünyevi (maddî) yaratıkları içerir.*" Tüm insanlarda ilahî bir kıvılcım vardır ve onlar da içsel ilahiyatlarını algılamak, kendilerini Tanrı olarak görmek isterler.

Kabalacılıkta çok sayıda büyüleyici malzeme ve hikaye olmasına rağmen, temelde "İbrahimci" Yahudi olmaya devam ediyor ve bu nedenle İlluminati için kabul edilemezdir. Kabalacılığın trajedisi, Yahudi köklerini terk edip [Gnostisizm](#), [Neoplatonizm](#) ve [Hermetizm](#) ile birleşme hevesinde olmamasıdır. Bu bize, zeki insanların bile çocukken kendilerine aşılana inançlardan uzaklaşmanın ne kadar zor olduğunu gösterir. Kabala'yı ortaya çıkaran Yahudi düşünürler, zaten geleneksel Yahudiliğin çok saçma olduğunu kabul etmişlerdi, ancak yapmaları gerektiği gibi onu tamamen reddetmek yerine, "yabancı" fikirleri "ödünç" aldılar ve inançlarını bu sistemlerin prizmasından yeniden yorumladılar. Şüphesiz Yahudiliğin çok daha ilginç bir versiyonunu yaratmış olsalar da, kurtarılamaz olanı kurtarmak imkansızdır. Yahudiliğin (ve diğer İbrahimi dinlerin) esasen dünyaya katabileceği ve öğretebileceği hiç bir şey yoktur (cin fikirli olmak dışında !). Yahudiliğin "en iyi/güzel" versiyonu bile iticidir, Tanrı kılığına girmii Şeytan'a (Anti-Tanrıya) tapınmayla tamamen kirlenmiştir (benzer şekilde bu hristiyanlık ve müslümanlık için de olmuştur).

Bu nedenle, bize Kabala çalışmaya zaman ayırmaları gerekip gerekmediğini soran birçok kişiye, nitelikli bir "evet" veriyoruz. Orada bilgelik külçelerinin bulunabileceği doğrudur, ancak aynı zamanda azami ihtiyatla ele alınması gereken çok sayıda mistik İbranice saçmalık da vardır. Yani hemen her mistik sistem gibi, önemli olan "malzemeyi" nasıl yorumladığınızdır !

Kabala ilk olarak orta çağda öne çıktı, ancak kökenleri Mesih zamanında Philo'ya ve ardından Yahudilik, Gnostisizm, Hermetizm, Neopisagorculuk, Neoplatonizm ve Mithraizm arasındaki çapraz tozlaşmaya kadar uzanıyor. (Elbette tarih boyunca olan genel Yahudi düşmanlığı nedeniyle, Hıristiyanlıktan oldukça uzak durma eğilimindeydi.)

Neoplatonizm gibi, Kabala da aşkın bir kaynaktan, sonsuzu sonluya bağlayan Mutlak Varlık'tan (Plotinus'un "Bir"inin, Monad'ın eşdeğeri) yayılan bir doktrin üzerine kuruludur.

Ayrıca Kabala, (Kabalistlerin kutsal saydığı bir metin olan) Tevrat'ın harflerini sayılarla ilişkilendirme ve böylece Yaratılış hakkında gizli "matematiksel" hakikatleri bulma konusunda takıntılıdır (Ayrıca bkz. [İslamdaki Ebcad hesapları](#) ve [19 mucizesi de olasılıkla bundan ilham almıştır](#)). Bu fikre göre, Tanrı'nın dünyayı yaratmasını İbrani alfabesinin harflerine dayandırdığı iddia edilir. Her harfe bir sayı atanmıştır, bu nedenle tüm İbranice kelimelerin, ayrı ayrı harflerin sayıları toplanarak elde edilen belirli bir numarası vardır.

Aynı değere sahip kelimeler ezoterik eşdeğerliğe sahiptir. Mistik karşılıkları ortaya çıkarmak amacıyla kelimeleri sayısal eşdeğerlere dönüştürme uygulaması [gematria](#) olarak bilinir. Mesela, İbranice'de "bir" ve "sevgi (aşk)" kelimeleri aynı sayısal değere sahiptir, dolayısıyla aynı aşkın hakikatle ilişkili oldukları düşünülür. (Ayrıca benzer şeyin başka bir yorumu olarak, Michael Drosnin'in [The Bible Code](#) adlı kitabı, tamamen Kutsal Yazılardaki gömülü kodlar ve kehanetler hakkındadır.)

Böylece Kabala, numerolojiyi kutsal metinlerle birleştirir; ve böylece gizli hakikatleri arayan pek çok kişinin karşı konulamaz derecede baştan çıkarıcı bulduğu bir kombinasyonlar ortaya çıkar. Ama Ne yazık ki, Tevratın (ve diğer sözde kutsal metinlerin) hakikatleri daha başkadır:

- Kutsal metinler Peygamberler aracılığıyla Tanrı tarafından yazılmamıştır, ancak yüzyıllar boyunca metni kendi bakış açılarına uyacak şekilde sürekli olarak değiştiren sayısız (Anonim !) yazar tarafından yazılmıştır.
- Kutsal sanılan metinlerin hiç bir "kutsal" yanı yoktur. Bu canavarca metinler, akla gelebilecek en kötü fikirlerle doludurlar ve Tanrı'yı bir tiran, canavar ve sürekli tapınma arzulayan psikopat olarak tasvir ediyor. Yani aslında bir anti-tanrı (Şeytan) tarif ediliyor.
- Kutsal metinlerdeki Kelimelerin anlamı çoğunlukla muallak ve kararsızdır, ve yorumcunun niyetine göre istenildiği gibi yorumlanabilir ve çekiştirilebilir.
- Kelimeler, sayılarda olduğu gibi kesin ve değişmez araçlar değildir.
- Metinlerdeki kelimelerin hem hecelemeleri hem de anlamları zaman içinde kasıtlı yada kasıtsız olarak değiştirilir. Mesela bizden bir önceki neslin konuşma jargonu ile bizim neslin jargonu, nesil farkı nedeniyle farklıdır. Bir de bunu 10 yada 20 nesil farkla olduğunu düşünün...
- Zaten neden herhangi bir "Tanrı" spesifik olarak İbranice veya Aramice konuşmayı seçsin ve böyle dolaylı bir iletişimi tüm dünya ile iletişim kurmanın gizli ama evrensel yolu olarak seçsin? Gerçek Tanrı isterse, aracısız ve direkt olarak, herkesle telepatik iletişim kurabilirdi. Zira dolaylı iletişimlerde, kimin gerçek, kimin yalancı elçi olduğunu anlamak imkansız. Herkes kendisini mesih ilan edebilir !
- Yukarıdaki tespitler Hristiyan ve İslam kutsal metinleri için de geçerlidir.

Kabalistik analizin ima ettiği şey, kozmosun sırlarının insanlığa İbranice aktarıldığı iddia edildiğinden, Yahudilerin gerçekten de "Seçilmiş İnsanlar" olduğudur. "Seçilmiş Halk" (ve Seçilmiş Kişi) kavramı, dünyada ortaya çıkmış en iğrenç, bölücü ve şeytani fikirlerden biridir ve Yahudileri insanlık tarihindeki en nefret edilen ırk haline getirdiği için bizzat Yahudiler için tarih boyunca acı bir hasat yapmıştır. Bu anlamsız kibirleri yüzünden gittikleri her yerde aşağılandılar.

Yahudilerin kendi çıkarları için yapabilecekleri en iyi şey, kendi çarpık hayal güçlerinin ürünü olan bu iğrenç kimlikten derhal vazgeçmek olacaktır. Tarih bu "fikrin" Onlar için bir lanet olduğunu kanıtladı. Tüm benzer iddialar da aynı derecede utanç vericidir: Üstün İrk, Evrenin Efendileri, Kraliyet Kanı, Asalet, Seçkinler, Ayrıcalıklar.... Bunların hepsi çarpık hayal gücünün ürünleridir.

En önemli Kabalistik metin, 13. yüzyıla ait bir çalışma olan ancak çok daha eski materyallere dayanan [Zohar](#)'dır. Ortaçağ Kabalistleri kendilerini tılsımları, mistik anagramları ([hayat ve ölüm ağaçları](#)...vb), kutsal metinleri vb. deşifre etmeye adanmışlardı. Sayısal şifreler ve kodlar oluşturmaktan ve geleceği tahmin etmeye çalışmaktan keyif aldılar. Simyacılar gibi onlar da [Felsefe Taşı](#)'nı aradılar.

Kabala sihirle doluydu ve İbrani uygulayıcılar sihirli değnekler, kara saplı bıçaklar, mumlar, kutsal çemberler, pentagramlar vb. bir çok sanatsal icat çıkardılar. Batı geleneğinin ortaçağ büyücüleri ve sihirbazları, büyüleri ve çağrışımları için genellikle Kabala'dan çokça ilham almışlardı. Mesela Kral Süleyman ve Musa Peygamber genellikle usta bir sihirbaz olarak görülüyordu; Süleyman'ın sadık bir [Cin](#) ordusu vardı, veya Musa'nın taştan su çıkarma ve gökten yemek indirme yeteneği vardı. Hatta denizleri yarıp orduları bile yok edebilirdi. (böylece Musa neredeyse Yehova'nın yerini alıyordu).

Hatta kabalistler içinde *Gölgelerin Kardeşliği* olarak bilinen uğursuz örgüt, kendini kara büyüye ve özellikle de [Golem](#) "bilimine", yani yapay hayata adanmış en kötü Kabalistlerden oluşur. Ayrıca, yaşayan bir insanı geçici olarak ele geçirebilen bir ruh olan "dybbuk" fenomeninde de uzmanlardır.

Kadim Kabala'da (Onlara göre) Şeytan'ın (Anti-Tanrı'nın) adı Yehova'nın (Tanrı, Yahve'nin) tersiydi, bu da onların zıt niteliklere sahip olduklarını düşündürürdü. Eğer Yehova (Tanrı) hakikat, ışık ve iyilikse, Şeytan (Anti-Tanrı) da yalan, karanlık ve kötüydü. Şeytan, Kabalistik düşüncede Yehova'nın reddidir. Neredeyse madde ve antimadde gibidirler. Bir araya gelseler patlar ve birbirlerini yok ederlerdi.... Ama elbette Anti-Tanrı kozmik olarak İbranileri troller ve Kendisini Tanrı-Yehova olarak onlara tanıtır... ve olaylar gelişir...

Kabala, ana akım Yahudiliğin aksine, diriliş yerine reenkarnasyonu savunur. Yahudilerin Yahudi olarak reenkarne olmaktan ısrar etmeleri ve böylece kırılmaz hale gelene kadar Yahudi kimliklerini sürekli olarak güçlendirmeleri nedeniyle hayatta kaldığına dair bir teori vardır !!! Elbette böyle bir şey yoktur! Zaten sürekli yahudi olarak doğmayı kim ister ki ?

Sırlarla birbirine bağlı küçük bir komplocular veya entrikacılar grubu anlamına gelen "[cabal](#)" kelimesi, Kabala'nın alternatif bir yazılışı olan "cabbala" dan gelir. Kabalistler kendilerinden "sırrın ustaları" olarak söz ederler. Kabala'da, Tanrı fiziksel olarak dünyada görünmek istediğinde, İlahi Yıldırım Flaşının topraklanması olan Tanrısal İhtişam; Şekina olarak bilinen bir formu benimser. Bu, Tanrı'nın maddedeki Varlığıdır.

Kabalistik öğretilere göre, Tanrı dengeli bir evren yaratmak için (deneme yanılma ile) birkaç girişimde bulundu ve sonunda bizim alemimizi yarattı. Ama bir kenara attığı önceki "kötü" alemlerin kalıntıları hala mevcuttur ve bunlar, insanoğlunun ahlaki niteliklerini test eden ve sağlam olup olmadıklarını kanıtlayan şeytani güçlerin kökenidir. Şeytan'ın (Anti-Tanrı), Tanrı'nın evvelce yaratmış olduğu kayıp alemlerinden, onun ilkel gaflarından ve hatalarından ortaya çıkan bu karanlık güçlerin lideri olduğu söylenebilir. Şeytan "Sınayandır", Düşmandır ve bu nedenle paha biçilmez bir işlev görür. Onsuz, ahlaki meydan okuma olamaz ve tekamül edemezdik !

Zerdüştlük

[Zerdüştlük](#), en etkili antik dinlerden biridir. Peygamberi İranlı Zerdüş'tür (Zerdüş). Bu din, Yahudi-Hıristiyanlıkta ve sonrasında İslamda oldukça etkili hale gelen birkaç kavramın kaynağıydı: Diriliş, Şeytan ve Kıyamet Günü ! Zerdüştlük, kendisini tek-tanrıcılığın ve ayrıca düalizmin olası kaynağı olarak tanımlanmayı başaran ilk dini sistemlerden biridir. Not; Her ne kadar [Akhenaton](#)'un Aten dini ilk tek tanrıcı din kabul edilsede, Zerdüşçülük biraz daha eskidir ve Düalist yapısına rağmen Düalite aşkını bir Mutlak Tanrısı olduğu için ilk tek tanrılı dini sistem sayılabilir. Ayrıca İncil'de Doğu'nun ünlü "bilgeleri" olan Magi'ler, işte bu Zerdüştlere aittir.

Zerdüştlük tek tanrılıdır çünkü **Ahura Mazda** adında tek bir yüce Tanrı olduğunu iddia eder. Ayrıca Dualisttir, çünkü onun altında iki eşit ve zıt güç vardır:

- [Spenta Mainyu](#) (iyil ruh) ve
- [Angra Mainyu](#) (kötü ruh).

İkincisi, Ahura Mazda tarafından yaratılan iyi dünyadaki kötülüğün kaynağıdır. Angra Mainyu, Yahudi-Hıristiyan Şeytan'ın prototipidir. İbrahimi dinlerdeki Şeytan gibi o da Ahura Mazda'dan (Tanrı) aşağıdır ve zamanın sonunda (yani kıyamette) yenilecek (ve böylece Dualite kırılacak), ve bu noktada Ahura Mazda'nın ebedi iyiliksever saltanatı başlayacaktır.

İyilik ve ışık tanrısı *Spenta Mainyu* ve ölüm, kötülük ve karanlık tanrısı *Angra Mainyu*, ebedi bir kardeşlik ve yaşam savaşına giren ikiz kardeşlerdir. Ahura Mazda'nın biri iyi diğeri kötü iki oğlu olması gibi, Gnostik felsefede de Yüce Varlık Abraxas vardır ve onun iki oğlu iki kutbu temsil eden *Lucifer* ve *Satan*'dı. Paralellikler açıktır. Ama Ahura Mazda *mükemmel iyilik* iken, Abraxas *mükemmel bilgidir*. Eğer Abraxas mükemmel iyilik olarak kabul edilseydi, o zaman kaçınılmaz olarak kimliği, aynı zamanda mükemmel iyiliği temsil eden Lucifer'inkiyle birleşmeye başlardı. Ahura Mazda ve Spenta Mainyu'da olan da tam olarak buydu - ikisi de **Ormazd**'ın tek figüründe birleştiler. Tanrılar açıkça ayrılmış ilkeleri temsil etmiyorsa, her zaman gerçekleşen süreç budur. Böylece Angra Mainyu'nun adı da Ahriman olarak değişti. Ve Gücü, Ormazd'a eşit olana kadar arttı ve Zerdüştlüğü evrimleştirerek, bugünkü haliyle bilinen, tam bir düalist din olarak bıraktı.

Fakat orijinalinde Zerdüştlüğün düalitesi [Yin ve yang](#) gibidir. Ama halk arasında iyi ve kötü düalitesi soyuttan daha çok somut ve antropomorfik olarak yansıtılır. Yunan mitolojisinde belli kavramları temsil eden insansı yunan tanrıları gibi, burada da İyi/Kötü kavramları insansıdır; ve elbette iyilik ve kötülük tanımlamaları daha ilkelidir. Üstelik Düalitenin doğasına ters düşer gibi bir taraf tutma vardır; elbette iyiliğin tarafı tutulur ve sonunda iyiliğin kazanacağı kehaneti vardır. Ama halbuki bir çok düalist din ve felsefede taraf tutma olmaz; zira zıt kutuplar birbirlerinin sebebidir; biri olmadan diğeri olamaz; ve "herşey zıddı ile vardır". Peki ama Zerdüştlükte sonunda tüm kötülükler yok olarak İyiliğin saltanatı başlayacak demekle tam olarak ne kastedilmiş olabilir ? Mesela (+) ve (-) kutuplardan birinin tamamen yok olduğunu düşünün; Tek kutuplu bir hayat olabilir mi ? yoksa "kötülüğün" yok olmasının bilemediğimiz başka bir simgesel anlamı mı vardır ? Elbette tüm bunlar yoruma açıktır ve hemen her dini felsefe gibi Zerdüşçülükte evrimleşerek ve diğere dinlerle perde arkasından morfikleşerek gelişmiştir.

Peki Yahudiler, kendi inançları üzerinde bu kadar güçlü bir etkiye sahip olan Zerdüşt fikirlerle ne zaman ve nerede temasa geçtiler? Yanıt, [II. Nebuchadnezzar](#)'ın Kudüs'ü yok edip Yahuda halkını köle olarak Babil'e naklettiği "Babil Esaretinde" yatıyor. Babil'de Yahudiler, komşu Pers İmparatorluğu'ndan birçok tüccar ve diplomatla karşılaşacaktır.

Bir Zerdüşt olan Pers Kralı [Büyük Kiros](#), Babil İmparatorluğu'nu fethetti ve Yahudileri sürgünden kurtardı. Kiros'u "Büyük Kurtarıcı" olarak gören Yahudiler, şüphesiz kurtarıcılarının dinine büyük ilgi gösterecek ve onu kendi dinleriyle uzlaştırmaya çalışacaklardır. Magi'nin Beytüllahim'de bebek İsa'yı görmeye gelmesi, Zerdüştlerin fahri Yahudiler olarak kabul edildiğini gösteriyor; aksi takdirde Yahudi bir Mesih'in huzurunda olmak Yahudi olmayanlar için bir utanç olarak görülürdü.

Bugün bildiğimiz şekliyle Yahudi dini, aslında onların acı sürgün dönemlerinde şekillendirildi. Babilliler tarafından köleleştirilmelerine neden olduğu için Tanrılarını suçlamak yerine, kendilerini suçladılar ve Tanrı'nın onları terk etmesinin nedeninin dini gevşeklikleri olduğu sonucuna vardılar. Böylece, bir daha asla Tanrı'nın gazabına uğramamak için fanatik olmaya karar verdiler. Kıyamet, diriliş ve Ahriman (Şeytan) hakkındaki Zerdüşt fikirlerini aldılar ve o zamandan beri insanlığa uygulanan ana akım Yahudiliğin (yani İbrahimizm temelinin) iğrençliğini yaratmak için bunları mevcut dini fikirleriyle birleştirdiler.

Babil Esaretinden önce, Yahudi dini çok daha nüanslıydı ve gerçekten tek tanrılı olmaktan başka bir şey değildi - aslında rakip dini görüşler arasında süregelen bir savaşın arenasıydı. Birçok Yahudi Yahweh'e hiç tapmıyordu bile. Ancak Yahweh fraksiyonu, tutsaklık sırasında tamamen baskın hale geldi, fanatikleşti ve Yahudilerin tarihini, kendileri ve çılgın Tanrıları hakkındaki yeni fikirleriyle uyumlu hale getirmek için yeniden yazılmasına sebep oldu.

Maniheizm

Bir diğer büyük Pers peygamberi, MS 215-277 yılları arasında gizli bir Illuminatus (yani Aydınlanmacı) olan Mani idi. [Maniheizm](#) olarak adlandırılan din, başından beri katı bir düalizmdi, ve diğer ana akım dinler gibi, İlluminati'nin de en çok ilham aldığı dini felsefelerden biridir.

Maniheizmde, *Karanlığın Efendis'i*'nin planlarını bozmak için *Gerçek Tanrı* tarafından gönderilen "Haberci"den söz edilir. Bu haberci İbrahimi dinlerdeki peygamberin (Mehdi yada Mesih'in) daha soyut ve metaforik hali gibidir. Maniheizm, Gnostisizm'in bir biçimiydi, ve ayrıca sonradan evrimleşecek bir çok İbrahimi mezhebe de ilham olmuştur. Mesela metaforik İsa figürü, alışlagelmiş tarzda İncil'deki çarmıhta işkence çeken çilekeş İsa'dan ziyade, Manilerin ve Gnostiklerin Işık Meleği olarak görülüyordu.

Maniheistler temelde üç gruba ayrıldı:

- Elekt, yani Seçilmişler (Mükemmel demektir, daha sonraki Katharların "mükemmelleri" gibi alim ve rahiplik sınıfını oluştururlar),
- Credenteler (Dindarlar, uzun süredir inanan)
- ve Dinleyiciler (alim olmayanlar yada sıradan insanlar).

Maniheistler ayrıca, düşmüş meleklerin çocukları olan Nefilim'in (düşmüş melekler arkonlardır) hikayelerinin incelenmesine büyük bir ilgi gösterdiler.

Not; Burada bahsedilen Elekt yani seçilmişler, yahudilikteki tanrının doğuştan seçilmiş üstün ırkı yada doğuştan ayrıcalıklı asalet sınıfını temsil etmez. Buradaki Elect'ler kendini geliştirme emeğinde bulunup hakka ermiş Üst-İnsan sınıfıdır. Yani konumlarını doğuştan değil, akıl ve liyakatle gelirler.

Yalnızca seçilmiş birkaç inisiyeye açık olan çoğu Gnostik dinin aksine, Maniheizm herkesi kucaklıyordu (aslında Illuminati, Mani'yi özellikle Hıristiyanlığa rakip olacak açık, popüler bir Gnostik din yaratmakla görevlendirmişti). Maniheizm "Işık Dini" olarak adlandırılıyordu ve Budizm, Zerdüştlük ve Hıristiyanlığın karışımı gibiydi. Bu dinlerin her birinin üyelerinden geniş destek gördü, ancak popülaritesi ne yazık ki fazla olamadı, çünkü takipçileri, katılmayı düşünen diğerlerine caydırıcı olmak için zamanın hakim otoriteleri tarafından acımasızca zulüm gördü. Mani'nin kendisi de korkunç bir şekilde öldürüldü. 26 gün boyunca ağır zincirlerle zindanda tutuldu, sonra diri diri derisi yüzülüp samanla doldurularak bir çarmıha çakıldı ve onun öğretilerini izleyenler için korkunç bir manzara olarak büyük Jundishapur şehrinin ana kapısına asıldı. Cesedinin başı kesildi ve kafası bir kazığa saplandı. Mani'nin bu şekilde canice öldürülmesi hikayesinin daha sonra İsa'nın çarmıhta insanların günahları için kendisini feda etmesi hikayesine evrildiği de düşünülür.

Ayrıca not; Bazıları Mani'nin zindanda kendi kendine öldüğünü, yani ruhunu bilinçli bir şekilde bedeninden koparıp başka bir bedende reenkarne olduğunu, ve aslında derisinin diri diri yüzemediği, sadece içi boş (ruhsuz) bedenine işkence yapıldığını iddia ederler.

Aslında Maniciliğin kendi suretinde halk arasında yaygın olamamasının tek sebebi otoritelerin onu tehdit olarak görmesi değildi. Maniheizm oldukça sofistike bir dini felsefeydi, insan tekamülünü temel alıyordu ve genellikle kendini geliştirme çabasında tembellik eden sıradan halk tarafından anlaşılması ve benimsenmesi zordu. O nedenle Manicilik çoğunlukla belli bir azınlık ama alim mertebesine denk, kendini geliştirebilme azmi gösterebilmiş zümre tarafından benimsendi, ve yine de geniş coğrafyalara yayılabildi. Maniciliğin insanlar arasında açık olarak yaygınlaşması azınlıkta kalsa bile, bazı uzmanlara göre bir çok "halk" dinine de ister istemez "sızmış" oldu. Yani Mani felsefesinin kırıntıları aslında bir çok ana akım dinlerde seyreltilmiş halde mevcuttur, fakat elbette onun saf ve gerçek halini benimseyenler oldukça azınlıktadır.

Peki Manicilik nedir ? Maniciler maddi alemin kötü ve kirli, manevi alemin iyi ve ışıkla dolu olduğuna inanırlardı. Manevi alemin ulu ışığına sadece Elect'ler ulaşabilirdi, ve bunun için kirli gördükleri tüm maddi alem eylemlerinden kaçınmalıydılar. Mesela evlenmezler, evlat sahibi olmazlar, mülk sahibi olamazlar, et yemezler, şarap (yada herhangi bir uyuşturucu madde) almazlardı. Herhangi bir işte çalışmamalı, hatta ekmeğini bile doğramamalıydılar; tüm gündelik dünyevi aktiviteler değersiz ve kirliydi. Bir tür ruhban sınıfı olan Seçkinler, sadece yaşamaya yetecek kadar günlük yiyecekleri ve yalın giysileri ile gezgin bir yaşam sürmeliydi. Tüm bunlar ruhun bedenden "saflaşmasını" sağlayacak ibadetlerdir, o nedenle bedensel (yada yeme, içme, üreme...vb gibi tüm hayvani eylemler) ve dünyevi aktiviteler onlar için haram gibiydi, ve sadece bedenini yaşaması için minimum düzeyde su ve besin alırlardı !

Tüm bu "saflaşma" ibadetlerine baktığımızda diğer dinlere yaptığı ilhamları sezebiliriz; mesela vejeteryan ve sade bir hayat yaşayan Hinduizmdeki [Sadhu](#)'lar, yada evlenmeleri yasak olan Hristiyan Katolik rahipleri... gibi !

Ayrıca not; Hristiyanlıktaki [7 ölümcül günah](#) da Mani felsefesinden esinlenilmiş gibidir. Mesela Yedi günahın biri olan "oburluk", sanki diğer günahlara nazaran daha zararsız gibi görünür. Sonuçta *açgözlülük* edip diğerleri açken tüm yemekleri yemediğimiz sürece; çok fazla yemek, kişinin sadece kendisine zarardır. Ama diğer ölümcül günahlar (kibir, açgözlülük, şehvet, kıskançlık, öfke ve tembellik) kişinin kendisine olduğu kadar çevresine de zarar verebilir. Aslında oburluğu Açgözlülüğün bir alt-biçimi olarak tanımlamak varken, onu ayrı bir ölümcül günah olarak tanımlamak, Mani Felsefesinden bir kırıntısı olarak görülebilir. Zira Maniciler için maddi olan herşey kötü ve kirli olduğu için, oburluk ederek içimize fazlasıyla kirliliği, yani günahi katıyoruzdur.

"Manici" sıfatı genellikle iyi ve kötü arasında ölümcül bir mücadeleyi ima eden bir dünya görüşüne uygulanır. Ancak, gerçekten daha incelikli bir kullanım verilmelidir. Aksine, iyi ve kötü, yin ve yang gibidir, iki zıt soyut kutuptur. Zerdüşçülüğün aksina taraf tutmaz, zira Her ikisi de gereklidir. Mücadele, birini ya da diğerini yok etmekle ilgili değil, aralarında uygun bir dengeye ulaşmakla ilgili olmalıdır (Çin Taoizminde olduğu gibi). Bu denge muhakkak ki gereklidir, ancak kötülük asla ortadan kaldırılmayacak, çünkü onu ortadan kaldırmaya çalışmak onu basitçe daha da büyütecektir yada olayı daha da karmaşıklatacaktır. O yüzden "kötülükle" mücadele için alışlagelmiş bul-ve-yok et stratejisinden çok onun ıslahı yada biçimlendirilmesi gibi daha komplike metotlar uygulanmalıdır.

Gerçekten de bir düşünün; İbrahimciliğin kötülükle savaşmak ve onu sözüm ona yok etmek adına ne kadar çok kötülüğe neden olduğunu yeterince görmedik mi ? ve ayrıca bu stratejinin asırlardır hiç bir işe yaramadığını da gördük. Halbuki İbrahimciler doğamızın "günahkar" kısmına karşı daha hoşgörülü olsalardı, sonsuz sorunlardan kaçınılabilirdi. İbrahimcilik, aldatılmış ve hayaller aleminde yaşayan fanatik ruhun bir yansımasıdır. Maniheizm ise çok daha gerçekçiydi. Amaç, iyiyi maksimize edecek şekilde "kötüyü" barındırmak, ve yahut iki zıt kutup arasında dengesi sağlayarak ikinsinden de azami verim almaktır. Bu, basitçe "günahı" yasaklamaktan çok daha incelikli ve zekice bir tutumdur. Maniheizm çok daha pratik ve psikolojik olarak sağlıklıydı.

Ne yazık ki fanatizmin ve popülerizmin sesi daha çok çıkıyor ve daha çok taraftar topluyor. Ayrıca diğer ana akım dinlerin, özellikle İbrahimi dinlerin kitlesel beyin yıkama ile kitlesel güç kazandıklarını unutmamalıyız. Fakat şu iyi anlaşılmalıdır; onların topladığı kalabalık çıkar odaklı bir kuru kalabalıktır, kaba saba güce, entrikaya ve aldatmaya dayanır; niteliksiz niceliktir. Ama Manicilik niteliği nicelikten üstün tutar. Beyin yıkama ve müritleri çok üremeye teşvik ederek robotlar yaratmak Maniciliğin felsefesine terstir. Maniler "[mem](#)"lerle, yani entelektüel ve soyut olarak yayılırlar. Her ne kadar "mem"ler yeni bir kavram gibi dursada, aslında ilk [homo sapiens](#) "farkındalık" kazandığından beri vardır, ve mistisizm, felsefe ve din olarak tarih boyunca çeşitli düşüncelerde yaygınlık göstermişlerdir.

Memler ile soyut olarak yayılmak, Genler ile somut olarak yayılmaktan daha hantal görünebilir. Zira vasat insan somutu soyuttan daha kolay algılar ve benimser. O nedenle Manicilik zamanla azınlıkta kalmış, [Mithraizm](#) gibi başka başka dini sistemlere evrilmiş, ama sadece ve sadece "Elektler" arasında varlığını sürdürme gelmiştir. Ama Az olmak kesinlikle bir zayıflık değildir; Az ama öz olmak önemlidir ! Maniciliğin ülküsü her bireyin üst insan olabilmesidir !

Çeviri notu; Bazı görüşlere göre Manicilik aslında zamanla "Elektler" ve "Avamlar" için olmak üzere 2 ana kola ayrılmıştır. Elektler için olan kolda manicilik daha saf ve sofistike olarak yaşanırken, diğer kolda ise manicilik maske takarak yada kılık değiştirerek bugünkü ana-akım İbrahinizm görünümüne sızmış ve "düşünce tembeli" avam halk tabakasında yaygınlaşarak onları kontrol altına almıştır !

Hermes, Thoth ve Hermetizm

"Ölçülemez bir derecede uçsuz bucaksız büyüün, tüm bedeninizi aşın, tüm zamanları aşın, sonsuzluk olun ve Tanrı'yı anlayacaksınız. Sizin için hiçbir şeyin imkansız olmadığını anladıktan sonra, kendinizi ölümsüz sayın ve her şeyi, tüm sanatı, tüm öğrenimi, Her canlının huyu, Her yükseklikten yükseğe, her derinlikten derine, Yarattılmış her şeyin, ateşin ve suyun, kurunun ve ıslaklığın hislerini kendi içinizde toplayın; karada, denizde, havada her şeyi aynı anda olun. cennette; henüz doğmamış olmak, rahimde olmak, genç, yaşlı, ölü, ölümün ötesinde olmak. Ve tüm bunları bir kerede, yerleri, şeyleri, nitelikleri, nicelikleri anladığınızda, o zaman Tanrı'yı anlayabilirsiniz." -- [Hermes Trismegistos](#)

Eski Yunanlılar, Mısır'ı en gizli, kutsal ve güçlü bilgeliğin deposu olarak görüyorlardı. Arapça "simya" kelimesinin aslında "Mısır Sanatı" anlamına geldiği düşünülmektedir. Neoplatonistler, Yunan tanrısı Hermes'i Mısır tanrısı Thoth ile özdeşleştirdiler ve ona yeni Hermes Trismegistos adını verdiler. (Trismegistos, Yunanca üç kez en büyük anlamına gelir, tris (üç kez) + megistos (en büyük) anlamına gelir. Ve üç, yani üçlü ([trinity](#) ve [trimurti](#)), elbette sayıların en kutsal ve güçlülerinden biridir. Trismegistus'un Latinceleştirilmiş şekli sıklıkla bir alternatif olarak kullanılır.)

Eski İlluminati tarafından çok saygı duyulan bir tanrı olan Hermes/Thoth, yazının mucidi ve tanrıların yazıcısı, ulaşı ve habercisidir (Tanrılarla insanlar arasında bir ulak olduğu için Yunan haberci tanrı Hermes/Merkür ile denk tutulur, ve bir anlamda Mistisizmin Peygamberi, Mesihî, Resülü gibidir). Ek olarak, insan bilgisinin tanrısı (özellikle ezoterik ve büyüdü biliminin), Doğa bilimlerinin koruyucu tanrısı ve sayıların mucidi ve kutsal gücüdür (numeroloji tarafından ifşa edildiği gibi).

Ayrıca not; Antik Yunan tanrısı [Hermes](#) haberci tanrı olmanın yanında, hırsızlık, kurnazlık ([Trickster](#)), etrikacılık, aldatma, hilekarlık, dolap çevirme, tezgah kurma ... vb "negatif" yönlerle de anılır. Bunun bir kaç sebebi vardır;

- Hermes zekasını kullanarak öne çıkan bir tanrı olduğundan, kurnazlık ve hilekarlık, özellikle ilkel insanlarda zekanın bir işareti olarak görünürdü. O nedenle Hermes'e bu özellikler yakıştırılmış olabilir. Halbuki zeka yani kurnazlık her hayvanda olabilir, ama sadece insanda "Akıl" vardır !
- Hermes tanrılar ile insanlar arasında haberciydi, ve [Zeus](#) tarafından insanlara erdemler öğretmesi için yollanmıştı. Ve insanları eğitip öğretebilmesi için "ikna edici" olması ve dolayısıyla kurnazlık yapması gerekebiliyordu.
- Hermes, sadece iyiyi yada sadece kötüyü temsil eden diğer ana akım tek kutuplu tanrıların tersine, Çift kutuplu bir tanrı olarak hem "iyilik" hemde "kötülük" arasından bir denge tutturabilen bir tanrıydı. Duruma göre İyi olabilecek kadar Kötü biri de olabilirdi. Zaten Hermes'in Asası olan [Kadüse](#) bu dengeyi temsil ediyordu; İyi Kötü (yani çift kutuplar) arasında uzlaştırmacı ve dengeleyiciydi !

Çeviri notu; Düzenbazlar/kazıkçılar yani Trickster'ler hakkında şunu da ekleyebiliriz; Kazıkçılar (Trickster) çok büyük çoğunlukla kendilerini kazıklamak isteyenleri kazıklarlar. Yani ortaya kolay bir "yem" atarlar, ve insanların bu yemi yutmasını beklerler. Mesela sanıldığıının aksine [Sülün Osman](#) Galata köprüsünü saf insanlara satmıyordu. Koca köprüyü değerinden çok azına satın alabileceğini düşünenler saf değildi, sadece kendi çaplarında kurnazlık yaparak aslında satıcıyı kazıklamaya çalışıyorlardı; ama sonuçta kazıklanan kendileri oluyordu. Burada da Hermes tanrıların en kurnazı olarak, aslında diğer kurnazları alaşağı eden bir tür "kontrgerilla" gibi bir şeydi. Yani tam anlamıyla dinsizin hakkında imansız geliyordu !

Bu nedenle Hermes Trismegistos, Orta Çağ'ın büyü, okült ve simyasal düşüncesinde merkezi bir figürdü. Gizli sembollerin ve kodların, genel olarak gizliliğin ustasıdır. Değişken ve yakalanması zor, gizemli ve gizlidir.

Yunan mitolojisinde Baş Tanrı Zeus'un oğlu olarak Hermes, kelimenin tam anlamıyla "Tanrı'nın Oğlu" idi. Annesi, gökyüzünü omuzlarında tutan [Titan Atlas](#)'ın kızı [Maia](#)'ydı. Bu açıdan da Tanrının oğlu İsa ile de bir paralellik vardır.

Hermes Trismegistos, tanrıların sırlarını insanlığa ya da daha doğrusu kutsal irfanı aramaya gidenlere ve gerçeği arayanlara ileticidir. Görevi ölümlerin gölgelerini yeraltı dünyasında yönlendirmek olan ruhların şefi olan [psikopompos](#) olarak da bilinir. Kanatlı sandaletler ve geniş kenarlı bir gezgin şapkası giymiş olarak tasvir edilmiştir. Bilgelik yılanlarıyla iç içe geçmiş bir haberci asası ([kadüse](#)) taşır. Romalı adı Merkür'dür. Not; Merkür'ün etimolojik anlamı tüccar anlamına gelen *Mechant* ve kiralık asker anlamına gelen *Mercenary* ile bağlantılıdır. Antik Roma zamanlarında gezgin (nomad) hayatı yaşayanlar bu tüccar ve kiralık asker grubuydu, ve bu insanlar, siteler (şehir devletler) arası dolaşarak, Sanki Merkür gibi, habercilik yapabiliyordu.

Bundan başka, "[Süleyman'ın Mührü](#)" klasik bir Hermetik semboldür ve amaçlarından biri, "yukarısı neyse aşağısı da öyle" kutsal ilkesini temsil etmektir. İç içe geçmiş iki üçgen, gök ve yerin, yukarı ve aşağı iç içe geçmişliğini ortaya koyuyor. Orta Çağ'da [Kral Süleyman](#)'ın gerçek Hermes Trismegistos olduğu söylenirdi ve aynı şey bazen [Pisagor](#) için de söylenirdi.

Zamanla Hermes Trismegistos, hem Neoplatonizm hem de Hermetizm'in varsayımsal (efsanevi) kurucusu olarak görülmeye başlandı.

Bir şeyin hava geçirmez şekilde kapatıldığı anlamına gelen "hermetik olarak mühürlenmiş" terimi, mecazi olarak Hermetizm'in aşılması gizliliğinden ve ayrıca Hermetikçilerin şeyleri geleneksel bilim için hayal bile edilemeyecek şekillerde sihirli bir şekilde mühürleyebilecekleri fikrinden türetilmiştir. Hermes Trismegistos'un kendisinin, saflıkla meşgul olduğu göz önüne alındığında, simyada hayati bir nitelik olan, kapların içindekileri hava geçirmez şekilde tutan bir mühür icat ettiği söyleniyordu. Bu mühür ayrıca metaforik bir sır saklama kavramıydı.

[Hermetizm](#), Gnostisizm'in tamamen Hıristiyan olmayan bir biçimidir ve felsefesi, Hermetik Yazılar olarak adlandırılan [Corpus Hermeticum](#)'da ortaya konan, din, felsefe, astroloji, astronomi, simya, inisiyasyonlar, büyü ve mistik ilmi araştıran on sekiz incelemeden oluşur. Bu, Neoplatonizmin geliştiği dönemde Mısır'da İskenderiye'de bulunan (orjinalleri kamu kayıtlarında bulunmayan) Yunanca yazıların bir özetidir. Kopyaları Batı'da on beşinci yüzyılda çıktı ve Floransa'nın en etkili ve güçlü ailesinin patriği [Cosimo de Medici](#) adına [Marsilio Ficino](#) tarafından çevrildi.

Hermetizm'in [Mitraizm](#) ile bir takım benzerlikleri vardır. Başlıca metinlerine *İlahi Pymander* veya *Poimandres* (İnsanların Çobanı anlamına gelir), *Asklepios* ve *Dağdaki Gizli Vaaz* denir.

Hermesçiler, Logos'un (yani Kelam, Söz'ün) dünyanın Yaratacısı olduğunu söylediler. Daha küçük tanrılar ise, görevleri arasında yıldızların ve gezegenlerin kontrolü olmak üzere, melekler gibi onun aracılığı olarak hareket ettiler. İnsan ruhu, Tanrı'nın suretinde yaratıldı, ancak maddi dünyayı manevi dünyadan daha çekici buldu ve "düştü", böylece ete ve karanlığa hapsedildi. Ama geldiği yere geri dönmek için marifet elde etmesi gerekiyordu.

Hermetizm, inisiyenin ancak kendi çabalarıyla, irfana ulaşarak kurtarılabilceğini öğretir. Bizi kurtaracak kahraman bir Mesih figürü yoktur. Dünya düşmüş olsa da, Hermetikçilerin çabalarıyla ilahi bir duruma geri getirilebilir. Onlar dünyanın vekilharçlarıdır, onu kurtarabilecek olanlardır. Kullanabilecekleri tekniklerden biri simyadır. Simya, Hermetizm bilimidir ve Felsefe Taşı, Her Derde Devadır ve Yaşam İksiri arayışını içerir. Bu görevler hem yarı bilimsel hem de manevi düzeyde gerçekleştirildi. Fiziki ve Ruhsal Simya, Hermetik Sanat veya Hermetik Felsefe olarak biliniyordu.

Mısır ve Yunan ezoterik düşüncesinin bir karışımı olan Hermetizm, doğal evini Roma İmparatorluğu'nun Greko-Mısır kültürel başkenti İskenderiye'de buldu. Ünlü kütüphanesiyle bu büyük şehir, imparatorluğun en meraklı ve parlak zihinlerini kendine çeken bir mıknatıstı. Ama ne yazık ki, Maniheizm gibi Hermetizm de despotlar tarafından tehdit olarak algılandı.

Hermetizm, küçük kardeşi olduğu Neoplatonizm'den oldukça etkilenmiştir. Ortak görüşlerine göre, kozmos temelde hayırseverdir. Dünyanın kötülüklerini havale edilecek hiçbir Şeytani figür yoktu. İnsanlar, ışık aleminde bu dünyaya kendi hür iradesiyle inmiş ve kapana kısılmıştır. Daha sonra ilahi kaynağa dönmek için bu maddi alemleri aşmakla görevlendirildiler.

Hermetizm, yalnızca en yüksek uygulayıcıların öğrendiği büyük bir "sır" üzerine kuruludur. Yalnız Bu gün ve çağda, bağlama bakılmaksızın her türlü sır karşı olduklarını cesurca iddia eden türden insanlar, herhangi bir Hermetik toplumdaki otomatik olarak dışlanacaktır. Onlara göre Her şeyin erişilebilir olması gerektiğini iddia etmek, asla ifşa etmemeye yemin ettikleri sırları korumak için hayatlarını feda eden herkese ebedi bir hakarettir. Tüm sırların bayram şekeri gibi dağıtılması gerektiğini düşünen biri, ya gizli bir cemiyete katılmasına asla izin verilmeyecektir veya bu dünyada gizliliğin neden zorunlu olduğu hakkında hiçbir şey anlamamıştır.

Gizli topluluklar elbette demokratik ve şeffaf değildir. "Bilgi alma özgürlüğü" diye bir şey yoktur. Sırlara erişim, Liyakatle kazanılmalıdır. Kadimlerin sırlarını onu zaten anlayamayacak kişilere sunmanın ne anlamı olabilirdi ki? Böyle değersiz kişiler en değerli hikmet mücevherlerini değersiz cam boncuklar sanırdı.

Hayatın kendisi bir sır olarak kabul edilecekse, sadece bir aptal daha en başında kendisine her şeyi açıklayan bir bilgi paketi verilmesi gerektiğini düşünür. Ne kadar tembel ve kayıtsız, ne kadar saf ve çocuksu olabilirsiniz? Hiçbir bilgi aslında bedava değildir, ve zaten bir bilgi bedava sunuluyorsa, o çok büyük olasılıkla manipülasyondur.

Bizler, illuminati, Sırlar sakladığımız için "kötü" olduğumuzu bildiren e-postalar almaya devam ediyoruz. Ama bir de şöyle düşünün; Kuantum, Sicim ve Zar-teorisinin ayrıntıları hakkında hiçbir şey sır değildir, fakat yine de bu teoremleri gerçekten anlayabilmek için en az on yıl çalışmak zorunda kalsanız bile belki tam olarak hiçbir şey anlayamayabilirsiniz. Yani aslında sırlar saklandıkları için değil, anlaşılamadıkları için sırdırlar. Bizler sırlarımızı tamamen açıklasak bile, büyük bir çoğunluk zaten onları anlamayacak ve bizlere deli diyeceklerdir. Ama çoğu insanın kavrayamayacağı o kadar çok sır vardır ki !

İnsanlara hayatın hiçbir zorluk veya meydan okuma içermemesi gerektiğini düşündüren nedir? Sadece Alt-İnsanlar her şeyin kolay ve zahmetsiz olmasını ister. Nietzsche, Üst-İnsan rüyasıyla, tırmanmak için en yüksek dağları, aşılması gereken en büyük direnişleri, kendisine karşı en güçlü kuvvetleri dizginlemeyi arzuluyordu. Tanrısal şeyler yapmazsan nasıl Tanrı olacaksın?

Yinede bizler çağın değiştiğinin farkındayız, artık antik dönemlerde değiliz, ve antik dönemler gibi cahil insanlardan sır saklamak zorunda da değiliz. Çünkü çağla birlikte cahillikte değişti. Özellikle Eski Dünya Düzeninin ajanları insanları daha kolay güdebilmek için onları eğiterek cahilleştiriyor, sanki köpek eğitir gibi sadece kendi emirlerine ve yalanlarına kanan kalabalık gruplar yaratıyor. O nedenle bizlerde sır saklama metodumuzu değiştiriyoruz. Bazı ip uçları bırakıyoruz, yap-boz'un bazı parçalarını veriyoruz, ama onları birleştirmek ve hakikati keşfetmek gene kişiye kalıyor. Sonuçta emek vermeden elde edilen kazanım, gerçek kazanım değildir !

Bize soru listeleri göndermeyin. Bize cevap listelerini gönderin. Herkes soru sorabilir. Ama Sadece bir avuç insan cevap vermeye cesaret ediyor. Cevapların doğruluğu ne burada ne de oradadır. En azından deneyecek cesaretin olmalı ve bugünlerde cesareti olan çok az insan var. Tanrılar yaratır. Peki ya sizin eserleriniz nerede? Tanrılar cevapları biliyor, peki ya sizin cevaplarınız nerede? Tanrılar dünyayı değiştirir. Peki ya sen Bu dünyada ne gibi değişiklikler yarattın? Tanrılar gündemi belirler. Ya sizin Gündeminiz nerede? Etrafınıza göz süzerek veya omuz silkerek bakma ! Damganı vur. Hayatın sınavı budur. Neyi başardın? Ne yaptın? Başarıların nerede?

Gerçek "Kıyamet Günü"nde kimse "iyi" ya da "kötü" olup olmadığınızı sorgulamaz (bunu sadece aptallar düşünür). Yeteneklerinize ne yaptığınızı göstermeniz istenir. Varlığını haklı çıkarmak için ne göstereceksin? Patronunuzdan çalışkan olduğunuzu belirten bir mektup, rahibinizden çok fazla günah işlemediğinizi belirten bir ifade, ebeveynlerinizden veya sevgilinizden sözde iyi bir insan olduğunuza dair bir referans ? Ne, bu mu? Tüm sahip olduğun bu mu? Milyarlarca yıl yıldızlar sırf sözde "iyi" ama vasat olman için sana hayat verilsin diye mi parladı? Hayat, onu yaptığınız şeyse, onu muhteşem bir şey haline getirme zahmetine katlanmanız gerekmez mi? Yoksa, yaşamanın anlamı vasatlık olamaz, değil mi ?

Eski Dünya Düzeni (EDD), vasat insanlar onlara izin verildiği için dünyayı yönetiyor. Bu kadar basit. Perde arkasında iş başında tuhaf, şekil değiştiren [Reptilianlar](#)/sürüngenler yok. Gücü bir vuruşta ortadan kaldırılabilecek sadece ölümlü insanlar var. İngiltere Kraliyet soyu mavi kana, doğaüstü güçlere veya olağanüstü zekaya sahip değil. Şimdilerde Kral olan tip sadece aptal yaşlı bir adam, annesi de aptal yaşlı bir kadındı. Aptallar, zira konumlarına kendi çabalarıyla değil "birthright (doğuştan kazanılan hak)" denen bir kandırmacayla geldiler. Herşey önlerine hazır sunuldu ve kendilerini hiç geliştirmek zorunda kalmadılar.

O bir "Kral" çünkü insanlar onu öyle kabul etmeyi seçiyor, yada öyle alıştırmışlar. Ve Bunu yapmayı bırakırlarsa, artık ne Kral ne de Kraliçe olacaktır. Bu kadar basit. Fransız Kralı [16 Louis](#) Kral iken bir devrim ile anında hain bir suçluya dönüştü, ve bir suçlu gibi hüküm giydi. Tam olarak aynı şekilde, insanlar EDD'nin emirlerini yerine getirmeyi bırakırsa, EDD'nin gücü de anında yok edilebilir.

Zihnini özgürleştir. Kendinizi Matrix'ten (yani size dayatılan hayattan) ayırın. Kimse seni durdurmuyor. İngiltere halkının özgür olmasını kimse engelleyemez (tembellikleri dışında). Ama onlar bir hükümdara sahip olarak, kendilerini köleleştirmeyi seçtiler. Onlar Kendi hayatlarının kontrolünü ele alma cesaretinden yoksun, teslimiyetçi, zavallı, pasif, aptal ve korkak insanlardır. Hükümdarlar eskiden olduğu gibi iradelerini artık salt fiziksel kaba güç olarak uygulamıyorlar (daha psiko-manipülatif yöntemlere geçtiler). Ama istenilirse bu psiko-manipülatif yöntemler aşılabılır. Öyleyse, İngiliz halkının özgür vatandaşlar yerine bir hükümdarın tebaası olmayı tercih etmesi için ne gibi bir sebepleri olabilir? Kimse onları monarşist olmaya zorlamıyor, kafalarına silah dayamıyor. Bu sefil durumu kendileri için seçmişlerdir, öyle alıştırmış ve beyinleri yıkanmıştır. İngiliz halkı tam bir rezalet. Ve sözde uygar ve eğitilmiş ingiliz halkı bile bu durumda ise, bu şekilde manipüle olabiliyorlarsa, varın gelişmemiş ülke halklarını siz düşünün !

İngilizler tören ve geleneğin enayileridir. Gericici ve muhafazakardırlar. Zayıf hayal güçlerinde eski ihtişamları yeniden canlandırmaya çalışarak geçmişte yaşarlar. Her zaman geriye dönük oldukları için kostüm dramalarına (tiyatrolara, müzikallere) bağımlıdırlar. En iyi günlerinin geride kaldığını biliyorlar. Gelecek için herhangi bir hırsları olsaydı, "Kraliyet" ailesini saraylarından sokağa atar ve sonra onları sürgün ederlerdi.

Blaise Pascal, 17. yüzyıldaki Fransız ihtişamı ve töreni hakkında şunları söyledi: "*Vasat insanlarda Akıl asla hayal gücünün üstesinden gelmez, ama aksi oldukça yaygındır. Yargıçlarımız ve din adamları bu gizemin gayet iyi farkındalar. Süslü Kırmızı cüppeleri, kendi yetersizliklerini sakladıkları bir kostüm gibidir. Yada akademisyenlerin uzun büyük cüppeleri ve gösterişli kare başlıkları olmasaydı, başkalarını kolayca ikna edebilirler miydi ?... Yargıçlar gerçek adalete sahip olsalardı ve hekimler gerçek şifa sanatına sahip olsalardı, Din adamları gerçek ilmi yada Akademisler gerçek bilimi bilselerdi böyle süslü cüppe ve kostümlere ihtiyaç duymazlardı, bu tür bilimlerin heybeti başlı başına saygıyı hak ederdi. Fakat sadece hayali ilimlere sahip oldukları ve asıl dertleri olan hayal gücünü etkilemek için bu beyhude oyunlara başvurmak zorunda kalıyorlar ve bu sayede de saygı görüyorlar.*"

Britanya'nın tamamı bu şekilde yönetiliyor: muazzam miktarda kostüm, aksesuar, saray, taç, cüppe, elmas, altın, varraklar, mücevher, limuzin, süvariler, kırmızı üniformalı eğitimli askerler ve parlak göğüs zırhları içindeki süvari - hepsi gerçeği gizlemek için bir dekor, kandırmaca... böylece halk ülkeyi yönetenlerin gerçekte ne yaptıklarını bilmiyorlar. Sözde Güç dekorunun arkasına gizledikleri yalnızca hayali bilgilere sahiptirler. Ve bu, dünyadaki en aptal uluslardan biri olan aptal İngilizleri tatmin etmeye yeter. Bir zamanlar bir imparatorluk yönettiklerine inanmak neredeyse imkansız. (...Ki bu imparatorluğu da gerçekten hak ederek değil, sadece şansları yaver gittiği için kurabilmişler)

İngiliz nüfusunun üçte biri, şu sıralarda yeni taç giyen Kral için kendilerini "son derece heyecanlı" ilan etmiş. Vah vah vah ! Ve böylece enayiler bir kez daha sirke çekilir ve efendileri güçleriyle burunlarını ovuştururken çocuklar gibi alkışlarlar.

İngilizlerin tek bir yeteneği var - yüzlerce yıllık modası geçmiş "gözlükler" takmak, ve antikalarla vakit geçirmek. Britanya geçmişte yaşayan bir ulus, halkı antik böcekler gibi kehribara saplanmış durumda.

Kesin olan bir şey var ki, dünyanın kurtuluşu asla İngiltere'den gelmeyecek. Amerika İngiltere örneğini dikkate almalı. En güçlü uluslar bile zavallı hale gelebilir. İngiltere, antik tarihinin devasa bir tema parkıdır. Modern dünya ile bir alakası yoktur. Her Şeyleri bir ilizyon ve tiyatro ile yürür.

Orta Çağ'da, ünlü sanatçıların birçok resmi kodlanmaya başladı ve bunlar, genellikle ortodoks Hıristiyan ikonografisiyle yan yana çeşitli Hermetik sembolleri ortaya çıkardı. [Botticelli](#), [Bosch](#) ve [Brueghel](#) gibi ünlü ressamların hepsi kapsamlı ezoterik sembolizm kullandılar.

[Goethe](#)'nin çalışması Hermetik düşünceye daldırıldı ve ezoterik sembolizm ve simya referanslarıyla bolca serpildi. [Jung](#), hermetik ve simyasal düşünceyi analitik psikolojisine ve özellikle de tam bir insan haline gelen bireyselleşme sürecine uyguladı. Bu süreci simyasal arınma şeklinde gördü.

Hermetizm ve ezoterizm el ele gider.

Hermetizm, doğanın, dünyanın ve insanın hepsinin mükemmelleştirilebileceği fikriyle fevkalade ilgiliydi. İlluminizm (Aydınlanma) de bu fikri her zaman savunmuştur. Diyalektiğin özü budur.

Corpus Hermeticum, Neoplatonizm'deki ([Monad](#)) Bir'e benzeyen bir Tanrı'dan bahseder: cisimsiz, biçimsiz ve görünmez. Dünyadaki her şey ruhla aşılannmıştır. Corpus der ki: "*Kozmosun ruhlardan yoksun hiçbir parçası yoktur.*" İnsanla İlahi doğayı paylaştığı söylenir. Kendisinin **magnum miraculum** olduğu söylenir - büyük mucize. Bu fikir, hepimizin içimizde uyuyan İlahi harikalara sahip olduğudur. Sadece onları uyandırmamız ve her zaman içimizde olmasını istediğimiz şey olmamız gerekiyor. Bu bizim görevimiz, kimsenin değil. Bu bizim kişisel sorumluluğumuz.

Hermetizm, insanlığa "psikokozmik" olarak atıfta bulunur; bu, bir insanın hem psişik (zihin ve ruh) hem de kozmik (kozmosun modelini sergileyen) olduğu anlamına gelir. Ve insanlığın kutsal görevi ilahi olmaktır: "Bu, marifet sahibi olanların amacı, iyiliğidir: Tanrı olmaktır." ([Poimandres](#)'ten.)

Hermes Trismegistos, Corpus Hermeticum'un on üçüncü kitabında oğlu Tat'a ilahi yeniden doğuşun doğasını irfan yoluyla açıklarken şöyle der:

Hermes: *Öyle bile olsa, bir adam yeniden doğduğunda o benim oğlumdur; artık algıladığı üç boyutlu bir beden değil, cisimsizdir.*

Tat: *Baba, şimdi zihnimle gördüğüme göre, kendimi Bütün olarak görüyorum. Ben gökte ve yerde, suda ve havadayım; Ben hayvanlar ve bitkiler içindeyim; Ben ana rahminde bir bebeğim, henüz tasavvur edilmemiş olan ve doğmuş olanım. Ben her yerde varım.*

Hermes: *Şimdi oğlum, yeniden doğuşun ne olduğunu biliyorsun.*

Hermetizmde, ancak birçok deneme ve sıkıntıdan geçerek ve yolunuza çıkan her engeli nasıl aşacağınızı öğrenerek daha saf ve daha yüksek hale gelebilirsiniz. Zorluklar ruhsal gelişim için gereklidir. Ayrıcalıklı insanlar, yani şans eseri zengin doğmuş olanlar, genellikle zayıf, aptal ve zavallıdır (arketipsel örnek [Donald Trump](#) ve [Paris Hilton](#)'dur), çünkü hiçbir zaman mücadele etmek zorunda kalmamışlardır. Her şey onlara "şans" eseri gümüş bir tepside teslim edilmiş olur; yani hak ederek emek vererek değil, şans eseri öyledirler. Bu durum onlarda sahte bir tatmin ve kutsanmışlık duygusuna neden olarak öz tekamüllerini önler. O nedenle, Çoğu zaman ruhsal olarak ölüdürler. Gözlerinin arkasında hayat yok gibi görünür. Aslına bakarsanız, "şanslı" olmak bir anlamda "şanssızlıktır", lanet gibidir. Kısa vadede şanslı olmak, uzun vadede çok şey kaybettirebilir !

İnsanlık, ilahi doğasından yabancılaşmak için, gerçek özüne geri dönüş yolunu bulmak ve çok daha yüksek bir seviye yükselmek için, "düşmek" zorundaydı. Göklerin uyumu gibi, Dünya'da da benzer bir uyum bulmalı ve bunu başarmak bizim ortak görevimizdir.

Hermetizm, diyalektik sayılabilecek bir kötülük görüşüne sahiptir. [Asklepios](#) Kitabında, kötülük sorununu şu şekilde ele alır:

"Öyleyse öğrencilerim, Tanrı'nın dünyayı kötülükten kesinlikle kurtarması gerektiğini söyleyen birçok sıradan kişi gibi konuşmamalısınız. Böyle konuşanlara, cevap olarak tek bir söz söylenmemeli; ama sizin iyiliğiniz için ben argümanımı sürdüreceğim ve bunu açıklayacağım. Kötülüğü durdurmak ve evrenden kovmak Tanrı'nın gücünün ötesindeydi, çünkü kötülük bu alemde öyle bir şekilde mevcuttur ki, açıkça onun ayrılmaz bir parçasıdır. Yüce Tanrı, insanların zihinlerine akıl, bilgi ve sezgi (idrak) bahşetmeye tenezzül ederek bizi ondan koruyacak silahları sağladı ve makul bir şekilde elinden geldiğince kötülüğe karşı önlem aldı. Bu armağanlar sayesinde hayvanlardan daha yüksekte duruyoruz; ve fakat yalnızca bunlarla, kötülüğün tuzaklarından, aldatmacalarından ve yozlaşmalarından kaçınabilir miyiz?"

[Jason ve Argonotların](#) Altın Post arayışı, kahramanlar arayışlarının sonsuz değerli nesnesine doğru yol alırken birçok direncin üstesinden gelmeyi içeren Hermetik fikirlerin arketipsel bir hikayesi olarak kabul edilir. Post, simyacıların nihai hedefi olan Felsefe Taşı'nın bir sembolü olarak alınır. En üst düzeyde, Tanrı'yı sembolize eder ve ona sahip olduğumuzda ilahi olanla birleşiriz.

Corpus Hermeticum'un 18 incelemesi şunlardır:

- I. Poimandres, İnsanların Çobanı
- II. Genel Vaaz
- III. Asklepios'a
- IV. Kutsal Vaaz
- V. Kupa veya Monad
- VI. Tezahür Etmemiş Tanrı En Açık Olsa da
- VII. Yalnızca Tanrı'da İyidir ve Başka Yerde Hiçbir Yerde Değildir
- VIII. İnsanların En Büyük Hastalığı (Gerçek) Tanrı'yı Bilmemektir
- IX. Var Olanların Hiçbirinin Yok Olmaması, ama İnsanlar Yanlışlıkla Değişimlerinden Yıkım ve Ölüm Olarak Bahsediyor
- X. Düşünce ve Anlam Üzerine
- XI. Anahtar
- XII. Hermes'e Dikkat
- XIII. Ortak Akıl Hakkında
- XIV. Dağdaki Gizli Vaaz
- XV. Asklepios'a Mektup
- XVI. Asklepios'un Kral Ammon'a Tanımları
- XVII. Asklepios'tan Kral'a
- XVIII. Kralların Encomium'u

(Corpus Hermeticum ile parantez içine alınan bir diğer önemli metin, "[Asclepius](#)" veya alternatif olarak "Mükemmel Söz" olarak adlandırılır.)

Bazı yorumcular "Hermetizm" ile "Hermetik" arasında bir ayrım yapmayı tercih ederler. İlki, Hermetik hareketin daha saf, daha eski biçimi olarak tanımlanırken, ikincisi, çok daha güçlü bir Kabalistik bileşen ve hatta birkaç Hıristiyan unsurla Rönesans'ın canlanması veya yeniden keşfi olarak görülüyor. Bu ayrım ancak Hermetizm'in bin yıl boyunca ortadan kaybolduğu söylenebilirse anlam kazanır. Ama öyle değildi. Hiçbir zaman ortadan kalkmadı ve tüm bu tür hareketler gibi, Hıristiyan zulmünden kaçınmak için yeraltında da olsa gelişmeye devam etti ve doğası gereği son derece [senkretik](#) olduğundan, herhangi bir kaynaktan gelen yeni ve yararlı fikirlere oldukça açıktı.

[Hermetizm](#), [Neoplatonizm](#) ve [Gnostisizm](#), [Pisagor](#) İlluminizminin farklı içerikleri vurgulayan biraz farklı versiyonlarıdır.

Gül Haççılık

[Rosicrucians](#), Yani GülHaçlılar , tarihte Christian Rosenkreutz (soyadı “gül haçı” anlamına gelir) olarak bilinen gizemli ve gölgeli figür tarafından 1459'da kurulmuş bilginler, simyacılar, okültistler ve ezoterik araştırmacılardan oluşan gizli bir topluluktur. Bu isim aslında bir Illuminatus'un kod adıydı.

Teşkilat, 17. yüzyılın başlarında (1614-1616) üç isimsiz Alman broşürü sayesinde kamuoyunda öne çıktı: Fama Fraternitatis, Confessio Fraternitatis ve Christian Rosenkreutz'un Kimyasal Düğünü. Bir sansasyon yarattılar ve insanlar Tarikata katılmak için akın ettiler, ancak uygun loncalar veya bölümler olmadığı için içeri girmenin kolay bir yolu olmadığını keşfettiler. Giriş sadece davetle yapıldı. 1622'de Paris'te görülen esrarengiz afişlere bir bakın: *"Gül Haç kardeşlerin ana kolejinin vekilleri olarak bizler, eşitlerimiz olan insanları ölümcül bir hatadan kurtarmak için tüm adil insanların kalplerinin döndüğü Yüce Tanrı'nın lütfuyla bu şehirde kalışımızı hem görünür hem de görünmez kılıyoruz."*

Önde gelen bir Gül Haçlı olan [Robert Flood](#), Tarikat hakkında şunları söyledi: "Doğanın tüm gizemleri onlara açıktır."

Gül Haççılık, Masonluk için prova olarak kuruldu ve gerçekten de “Rose Croix” olarak bilinen Masonik bir derece var. Gül Haç örgütü bilimin yükselişinde önemli bir rol oynadı ve ortaçağ simyası ile modern bilim arasında bir köprü oluşturduğu söylenebilir. Dan Brown'ın Melekler ve Şeytanlar'da tanımladığı "İlluminati" aslında daha çok bir GülHaç Kardeşliğine benziyordu. Tarikat, Engizisyonun uzun kolundan kaçınmak için radikal ve ilerici fikirleri mistik bir dille giydirdi.

Zoraki bir büyücü gibi olan GülHaç filozoflarına gelince, Daha önce Trismegistos'un, yaşlı Zerdüşt Pisagor'un ve efendileri Apollonius'un yaptığından daha fazla değilmiş gibi görünürler.... (Samuel Kâhya)

Okült ve simya çevrelerinde ünlü birçok büyük şahsiyet GülHaçlıydı. Gül Haççılık genellikle Hermetizmin Hıristiyanlaştırılmış versiyonu olarak tanımlanır. Aslında, Hıristiyanları “sapkınlık” yoluna çekmek için “pan-zehirli” bir hap olarak tasarlandı. Tıpkı Gnostikler, Katharlar ve Tapınak Şövalyeleri gibi, Gül Haçlıların İsa versiyonunun ana akım Hıristiyanlıkla hiçbir ilgisi yoktu ve Gül Haçlılar, bu yozlaşmış dinden çok "gerçek" Hıristiyanlığı sunduklarını iddia ettiler. Papalığa şiddetle karşı çıktılar, bu nedenle Protestan desteğini aldılar. Ayrıca İslam'ı da şiddetle reddettiler.

Hareket, (bedeni ve maddenin dört elementini simgeleyen) siyah bir haç üzerinde (ruhu simgeleyen) yedi yapraklı kırmızı bir gül ile temsil edildi. Gül Haçlıların ülküsü şunlardır:

a) monarşinin yekten kaldırılması... en sonunda tüm monarşik, otokratik sistemler dünyadan silinmelidir,

b) Platonun idealindeki gibi, Hükümet ve Devlet alanında uzman filozof bir liyakatli seçkinler zümresiyle yönetilmeli,

c) Simya, bilim ve felsefe pratiği ile her sorunu çözebilmek mümkündür ! Efsaneye göre, Gül Haçlıların "bilinmeyen yüksek varlıklar" olduğunu söylenir (Işık yayıcı Phosterlar gibi).

Gül Haççılık bu güne kadar devam etse de, eski halinin kansız ve ruhsuz bir versiyonudur. Orijinal Gül Haçlılar sırlarını hiçbir zaman yabancılara açıklanmadı. İlluminati'nin, orijinal Gül Haç Tarikatı'nı yeniden etkinleştirmeyi düşünen bir hücresi vardır.

Altın Şafak ve Teozofi

[Aleister Crowley](#)'nin bir zamanlar tartışmalı bir üyesi olduğu [Altın Şafak Hermetik Cemiyeti](#), Hermetizm'in modern bir yeniden canlanmasıydı ve bu modeli taklit eden çoğu Hermetik gizli toplulukların günümüzdeki enkarnasyonları açısından oldukça etkili olduğunu kanıtladı. Diğer mistik örgütler kendilerini Crowley'in benzersiz Hermetizm ve Gnostisizm karışımına göre modellediler. Gerçi Crowley bir İlluminatus değildi ama İlluminati kesinlikle onunla ilgileniyordu ve onu işe almayı bile düşündü. Sonunda, onun çok fazla başına buyruk ve fazla dikkat çekici olduğu sonucuna vardılar. Ancak İlluminati, Crowley'in çalışmalarını gerçeği arayan herkese tavsiye etmekte hiç çekinmez. İlgililer onun yazılarında büyük bir "besin" bulacaklardır.

Kozmoz ile insan arasındaki ilişkiyi mistik olarak açıklamaya çalışan [Teozofinin](#) ise aslında 2 yürü vardır, Antik ve Modern teozofi ! Antik teozofi Hint mistizmine dayanan ve sadece hint dini seçkinler olan Brahmanların anlayabileceği daha sofistike ve karmaşık bir sistem sunar. Kurucusunun [H.P.Blavatsky](#) olduğu Batı teozofisi ise eski mistik geleneklerin daha basitçe eklektik hale getirilerek sırdan halkın bile anlayabileceği şekilde tekrar ele alınmasını kapsar.

Altın Şafak gibi, Teozofi derneği de eski mistik geleneklerin modern bir yeniden canlanmasıydı. Blavatsky, özellikle orta ve uzak doğu mistisizmi hakkında hiç bir şey bilmeyen batılı avrupalı burjuvaları bu yeni "malzemelerle" cezbetmekteki büyük başarısı yadsınamaz. Yalnız bu Blavatsky'i bazı eleştirilerden hariç kılamadı. Bazı uzmanlar onu antik mistik çevirileri kasıtlı yada kasıtsız bir şekilde yanlış çevirdiğini yada çarpıttığını iddia eder. Buna rağmen ilgililer onun yazılarında da büyük bir "besin" bulacaklardır.

Açıkçası Crowley ve Blavatsky gibi kişilerin gerçekten değerli birer mistik mi, yoksa halkın cahilliğinden yararlanan sahtekarlar mı oldukları halen bile tartışmalıdır ! Ama yadsınamaz bir gerçek vardır ki, internetin olmadığı ve bilgiye ulaşmanın kıtaları aşmak kadar zor olduğu dönemlerde, bu tür insanlar yeni bilgileri bunlardan haberi olmayan diğerleriyle paylaşarak inkar edilemez bir sükse yaratmışlardır. Sırf bu bile takdiri hak eder !

Son olarak Biz İlluminati olarak, mistik gibi görünenlerin gerçek mi yoksa sahtekar mı oldukları hakkında şu hususu dile getirmek isteriz; Birinin gerçek bir mistik mi yoksa sahtekar mı olduğuna kişinin kendisi anlamalıdır. Bunu anlayabilmek de "sınamanın" ve "takamülün" bir parçasıdır. Ve eğer bunu anlayamıyorsanız kesinlikle mistisizmden uzak durun. Kahve falı bile baktırmayın !

Zümrüt Tablet

Simyanın en kutsal metni, daha çok Zümrüt Tablet olarak bilinen [Tabula Smaragdina](#) idi. Efsaneye göre bunu Hermes Trismegistos yazmıştı, ama bu isim bir tanrıdan çok bir insanı temsil ediyordu. Adamın, bu sanatı Mısır'a tanıtan bir baş rahip olduğu söylendi. Yani Hermes Trismegistos bazen bir rahip, bir bilge, büyük bir öğretmen, bir sihirbaz, bir tanrı ya da bunların hepsinin bir birleşimidir. Zümrüt Tablet, büyük bir bilgenin ölü ellerinde tutulduğu mezarından alındığı söyleniyordu.

İşte, "O" Ünlü ifadeyi içeren bu Zümrüt Tablettir: "Yukarıdaki gibi, aşağıda da öyle. ([As Above so Below](#))" (Bu aslında, "*Aşağıdaki yukarıdaki gibidir ve yukarıdaki aşağıdaki gibidir. Yalnızca bu bilgiyle mucizeler yaratabilirsiniz*" yazan gerçek metnin cilalı, kısaltılmış bir versiyonudur.) Bu ana hükümdür. Hermetizm'de Mikro kozmos (m) ve makro kozmos (M) ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır (işte o nedenle bir herşeyin Teorisi olmalıdır) ve kozmosun yasaları, tıpkı modern bilimin iddia ettiği gibi içimize yansır. Bilim adamları, vücudumuzdaki atomların yıldızlardan kaynaklandığını gösterdiklerinde, kelimenin tam anlamıyla makro kozmosu mikro kozmosa getirmişlerdir. İnsanlık, evreni daha küçük bir ölçekte [fraktal](#) gibidir !

Nedense, Hem (uzak) Doğu hem de Batı (ibrahimi) dinlerinin çoğu, Hermetik prensibi reddeder. Hindular ve Budistler "aşağıyı" bir yanılsama, "yukarıyı" gerçek olarak kabul ederler; İbrahimciler, Tanrı'nın (yani yukarıdakinin) yaratılışıyla (yani aşağıdakiyle) hiçbir ortak yanı olmadığını düşünürler. Aslında, Sadece kendimizi anlayarak evrendeki her şeyi çözebileceğimizi iddia etmek nefes kesici bir fikirdir. Aklımızı doğru bir şekilde kullanırsak, her şeyin rasyonel temelini kurabileceğimizi ima eder. Gerçek "dışarıda" değil, "burada/içimizde" ve her birimizin ona erişimi var. "Tek yapmamız gereken" gözlemlmek, düşünmek ve hipotezlerimizi test etmek ve yetersiz bulunurlarsa onları düzeltmektir.

Bilgeliğin özeti şudur - işte insan türünün en büyük temel üç keşfi ;

- mantık yasaları,
- diyalektiğin işleyişi ve
- bilimsel yöntem.

Bunlar, mikro kozmosu ve makro kozmosu birbirine bağlama sürecine her zaman her yerde uygulanabilir sistematik bir yaklaşım sağlar. YÖNTEM, bireysel gerçeklerden veya ahlaki ilkelerden çok daha önemlidir. Bu nedenle Geleceğin Toplumu **fikirden çok yöntem**e dayalı olmalıdır (*zaten pratikte önemli olan teorik fikirler değil, bu fikirlerin pratikte nasıl uygulandığıdır*). Politikacılar, kişisel dini ve ideolojik faktörlerin yönlendirdiği görüşlerini ifade etmekten başka bir şey yapmazlar. Sadece konuşurlar ama Yöntemi uygulamazlar, zira uygulasalardı tüm sorunlar çözülür ve sonunda işsiz kalırlardı !

Toplumumuzun her yönü mantık, diyalektik ve bilimsel yöntemle belirlenmelidir. Şu anda toplumumuz şirketlerin, politikacıların, lobicilerin, reklamcılarının ve kudretli çıkar odaklarının yararına yönetiliyor. Yaptıkları hiçbir şeyin ne mantığı ne de mesneti vardır çünkü sürekli anlık tatminlerin ve kısa vadeli çıkarların peşinden koşarlar. Patlama ve çöküş ekonomisi, tutarlı bir düşüncenin tamamen yokluğuna dayanan bir sistemden tam olarak bekleyeceğimiz şeydir. Herkes tarafından görülebilen, şeffaf, tutarlı ve her yerde uygulanan net yöntemler bir kez belirlendiğinde, yöneticilerin bizleri etkileyen tüm kararları kapalı kapılar ardında aldığı dünyadan kurtulacağız.

Mesela, Bankacılık sisteminin devlet tarafından kurtarılmasında herhangi bir söz hakkınız oldu mu? Bunun Ne olduğunu bile biliyor muydunuz? Neden hiçbir yöntem, etkili bir düzenleme, felaketin olmasını önlemek için hakim paradigmaya karşı diyalektik bir meydan okuma süreci yok ? aynı felaketler tekrarlanmasına rağmen neden ders alınmıyor ? Neden plan yok, sistem yok, yöntem yok? Neden muhalif sesler, tahminler, hipotezler, modeller yok? Aşırı yüksek maaş alan sayısız bankacı, CEO (yönetici), iktisatçı ve politikacı, yani tüm "uzmanlar" lejyonu ekonomik felaketlerin olacağını neden ön göremedi? Ve neden hepsi bu ağır ihmal ve beceriksizlik nedeniyle kovulmadı? Ekonomik gerçekler hakkındaki her görüşleri gülünç bir şekilde asılsız olduğu defalarca kanıtlanan ama nedense Dünyayı finansal bir çöküşe sürüklemelerine izin verilen bu kerameti kendinden menkul uzmanların sebep olduğu karmaşayı tekrar onlardan çözmelerini bekleyenler bizzat biziz, yani biz aptal enayiler ! Ve parlak çözümleri neydi? Kendileri tek bir kuruluş kaybetmezken (ve üstelik astronomik maaş zamları alırken) , iflas eden finans kurumlarının borçlarını Mükelleflerin vergiyle kapatmalarını sağlamak. Ne DAHİce bir kurnazlık !!!

Bir matematik öğretmeni matematik sınavında sıfır puan alsa, onun çocuklara matematik dersi vermesine ve ülkenin matematik müfredatını belirlemesine izin verir miydiniz? Yoksa anında kapı dışarı mı ederiniz ? O halde neden ekonomik krizlere ve bankacılık felaketlerine sebep olan üst düzeydeki herkesin otomatik olarak işten çıkarılmasını sağlayacak bir sistem yoktur? İşlerini iyi yapamayanları bu şekilde yaptırımsız bırakarak sistemin iyi işleyeceğini nasıl düşünürsünüz ? Evet, elbette, Zengin ve güçlüler, başarısız oldukları taktirde kendilerini kovabilecek bir sistemde yaşamak istemezler. Ne olursa olsun, en kötü fiyaskoda bile yönetimde kalmak isterler, ve dolayısıyla sistemi bu şekilde şekillendirirler. Halbuki Herhangi bir sağlıklı sistem de, olağanüstü başarısızlıklar olduğunda otomatik olarak yürürlüğe girecek kuralları önceden oluşturmalıdır. Ve eğer böyle kurallar olsaydı, sence zengin ve güçlüler bu kadar düşüncesiz ve sorumsuz olur muydu? Ama Onlar, Onların rahatlarını bozarak kışkırtıcıları tekmeleyen herhangi bir sistemi asla kabul etmezler. Bu nedenle, yukarıdan aşağıya toplumun tüm yönlerini ele almak için genel ve tutarlı bir yöntemin parçası olarak onlara empoze edilmesi gerekiyor. Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir. Nasıl ki alt düzeydeki bir çalışan, yanlış bir şey yaptığı için anında kovuluyorsa, neden tam olarak aynı kural üst düzey kişiler için geçerli olmasın? Bu adamlar için bir kural ve herkes için farklı bir kural sistemi uygularsanız, krizleri ve sistematik yozlaşmayı GARANTİlersiniz.

Zümrüt Tabletin şifresini kırmak ister miydiniz ? Tablette ne yazıyor, ne anlatıyor? İksir mi, her derde deva mı, Felsefe Taşı mı, Töz mü, ölümsüzlük mü ? Kutsal Kâse'nin kendisi mi? İşte Zümrüt Tablet;

1. Bu gerçek, tüm gerçek ve gerçekten başka bir şey değil,
2. Aşağıda olan yukarıdaki gibidir ve yukarıdaki de aşağıdaki gibidir. Sadece bu bilgiyle bile mucizeler yaratabilirsiniz.
3. Ve her şey nihai Sebep olan (Monad) BİR'de var olduğu ve ondan çıktığı için, her şey kendi türünden sonra bu BİR'den doğar.
4. Babası Güneş, annesi Ay, Rüzgar onu karnında taşıdı, Dünya onun bakıcısı ve koruyucusu.
5. O, her şeyin Babasıdır, ebedi İrade onda bulunur.
6. Burada, yeryüzünde, kudreti, gücü bir ve bölünmez olarak kalır.
7. Toprak ateşten, ince olan yoğun olandan, aralıksız bir özenle nazikçe ayrılmalıdır.
8. Yerden göğe yükselir ve tekrar yeryüzüne iner; yukarıdaki şeylerin ve aşağıdaki şeylerin gücünü kendinde toplar.
9. Bu tek şey sayesinde dünyanın tüm görkemi senin olacak ve tüm karanlık senden kaçacak.
10. BU Güçtür, tüm gücün gücüyle güçlüdür, çünkü tüm gizemlere nüfuz edecek ve tüm cehaleti ortadan kaldıracaktır.
11. Dünya onunla yaratıldı.
12. Ondan birçok harika doğar, başarmanın yolları burada verilmiştir.
13. Bu nedenle bana Hermes Trismegistos deniyor; çünkü evren felsefesinin üç esasına sahibim.
14. Bu, Güneş'in çalışmalarının toplamıdır.

Hermes, kozmik felsefenin üç bölümünde usta olduğu için "üç kez büyük" olarak tanımlandı: Simya, astroloji ve teurji yoluyla incelenen Neoplatonizm tarzında **Bir (Monad), Nous (Akıl) ve Psyche (Zihin)**. (Not; Teurji "ilahi iştir": melekler, başmelekler ve tanrıların yardımıyla gerçekleştirilen iyi büyüdür.)

Hermetizm'in Neoplatonizm ile yakın bağları olmasına rağmen, özellikle maddeyi ele alışıta bir takım belirgin farklılıkları da vardır. Neoplatonistler için madde kötü ve negatiftir, Hermesçiler için ise pozitif ve potansiyel doluydu, daha yüksek biçimlere dönüştürülmeye hazırdı.

İlluminati'yi önünüze Zümrüt Tabletleri bırakanlar olarak düşünün. Ama Elinizi tutmak ve bir öğretmenin işaret değneğini alıp size her kelimeyi açıklaması gibi şeyler bizim görevimiz değil. Bunu halletmek sizin işiniz. Bizler size balık vermeyiz ama nasıl balık avlanacağını gösteririz.

Kendinize bir iyilik yapın ve başkalarından hikmet öğreneceğinize o hikmeti kendiniz keşfedin. Bizler (İlluminati) sizlere hazır cevaplar vermeyiz. Açıkçası, kıçlarının üstüne oturup dünyadaki tüm cevapların kendilerine gümüş bir tepside sunulmasını isteyen insanların sayısı bizi gerçekten hayrete düşürüyor. Kendini akıllı sananlara sözümüz var - kıcınızı kaldırıp dışarı çıkın ve gerçekten bir şeyler keşfedin !

Simyada, daire içine alınmış noktanın ünlü sembolü, en yüksek ideal olan altını temsil eder. Bu aynı zamanda Pisagor'un [Monad](#)'ı ve güneşin simgesidir. Nokta mikro kozmos ve daire makro kozmos olarak kabul edilebilir. Veya nokta "Bir" olarak kabul edilebilir ve daire "kozmos" olarak kabul edilebilir. Her halükarda, bu sembolde "yukarısı neyse aşağısı da öyledir" gerçeğini görüyoruz.

Plotinus'un Enneads'ını ve Corpus Hermeticum'u okursanız, eskilerin düşüncelerine dair olağanüstü bir fikir edinirsiniz. Her şeyden önce, İncil'de, Tevrat'ta ve Kuran'da okuyacaklarınıza tamamen zıt duran ilham verici, akılcı, mistik, batını fikirlerle karşılaşacaksınız. Tarz, ton ve yaklaşımdaki fark çok belirgindir.

[Enneads](#)'ı [Eski Ahit](#)'ten hemen sonra okursanız, inanç dinleri ile bilgi dinleri arasında var olan aşılmaz uçurumu anlayacaksınız. Eski Ahitte, sözde "Tanrı" tarafından özel olarak seçildiklerini sanan, şiddet yanlısı ve çılgın bir antik insan kabilesi - İbraniler - hakkında bir dizi tuhaf ve gülünç hikaye varken, Enneads size inanılmaz bir felsefe sağlayacaktır. Eski Ahit anlatı zihnini meşgul ederken, Enneads rasyonel zihninize hitap eder. Kontrast olağanüstü. Eski Ahit ile Enneads'ı yan yana okursanız, dine bakış açınız sonsuza kadar değişecektir. Dine tamamen farklı iki yaklaşımı çok net bir şekilde göreceksiniz. Yaklaşımlardan biri size vaatlerle dolu, diğeri ise akıl almaz ve deli saçması görünecek ve bir çoklarının bu İbrahimi zırvaları ciddiye almasına şaşırarak başınızı kaşıyacaksınız. Dünyanın yarısı, çölde dolaşan ve soykırım eğilimleri olan "kıskanç bir Tanrı"ya tapan deli Yahudilerin hikayesine nasıl kanabildi? Gerçekten çok saçma !

Bir Dinin, Tanrı'dan aşırı korkan, Tanrı'yı inkar edenlere karşı nefret dolu ve katliamcı olan, sürekli secde eden, zikir çekip mırıldanan kitlelerden oluşması gerekmez. Neşeli, harika ve ilham verici de olabilir. İçimizdeki en iyiyi ortaya çıkarabilir. Bizi, içimizde sahip olduğumuz tanrılara dönüştürebilir.

Gnostisizm, Maniheizm, Neoplatonizm, Mitraizm ve Hermetizm bir takım ortak özelliklere sahiptir. Hepsinin kökeni İlluminati'nin Pisagor gizem okullarının dini olan İlluminizm'e dayanmaktadır. Bu eski dinlerin tümü, Doğu Aydınlanma dinlerinin Batılı eşdeğerleridir. Katharizm, Tapınakçılık, Gül Haççılık ve Masonluk bu dini felsefelerin "İkinci Dalgası" oldu. Ancak hiçbiri "ana akım" olmadı, vasat halka hitap edemediği için İbrahimi deviremedi ve hepsi unutulmaya yüz tuttu. Katharlar, vahşi bir Katolik Haçlı Seferi ve Engizisyonunun kurbanlarıydı. Tapınak Şövalyeleri sapkın ilan edildi ve Tarikat şiddetle bastırıldı. Masonlar, zengin İbrahimi tarafından devşirildi ve yozlaştırıldı. Gül Haçlılar ise, Yeni Çağ gizemciliğin bir biçimine dönüştü. Sadece en eski gizli topluluk olan İlluminati, ışığı canlı tutarak bozulmadan hayatta kaldı.

Yalnızca İlluminizm, Doğu ile Batı arasında köprü kurabilir ve İbrahimizm kabusunu belirlenen sona erdirebilir. Diyalektiğin dini olan İlluminizm (Aydınlanma) sonunda muzaffer olacaktır çünkü zamanla değişmesi ve evrilmesi gerektiğini bilen tek din odur. Üstelik dünyadaki diğer tüm dinler modern bilim tarafından çoktan yok edilmiştir (*Gerçi hala bazı sahtekarlar sözde kutsal metinleri çarpıtarak bilimle uyuşmaya çabalarlar, ama onların yaptıklarına sadece saflar kanar*). Sadece İlluminizm bilimi barındırabilir, çünkü bilim gibi o da tüm zamanların en büyük dahilerinden biri olan İlluminati'nin ilk resmi Büyük Üstadı Pisagor sayesinde akıl ve matematik üzerine kurulmuştur.

Gnostisizm, Neoplatonizm ve Hermetizm arasındaki fark nedir?

[Gnostisizm](#), maddi alemin ve onun Yaraticısının kötü olduğunu öğretir. Bizler kötü bir alemde kapana kısılmış ilahi kıvılcımlarız (sparks) ve görevimiz ilahi kökenlerimize dönmemizi sağlayacak kutsal bilgiyi öğrenmektir. Kötü bir Efendi (Sözde Tanrı) tarafından yönetilen kötü bir alemde yaşıyoruz ve bu alemin (ötesinde) üzerinde, kendisine dönmemiz gereken Gerçek kadiri-Mutlak Tanrı ikamet ediyor.

[Neoplatonizm](#), maddenin kötü olduğunu öğretir, ancak kötü bir Yaraticı olduğunu reddeder. Maddi dünyanın tuzağına düşmenin bir sonucu olarak unuttuğumuz ilahi bir doğaya sahibiz, ancak doğal ilahiliğimize nasıl geri döneceğimizi öğrenebiliriz. Kötü maddeyle (somutla) etkileşim halindeyiz ama geri kalan her şey iyi kozmosu ve geri dönebileceğimiz gerçek ilahi yönetici bilinci yansıtır.

[Hermetizm](#), maddenin kötü olmadığını ve kötü bir Yaraticı olmadığını öğretir. Kötülük tabiri caizse doğal olarak vardır ve bizim görevimiz kendimizi tüm safsızlıklardan arındırmak ve gerçek ilahi doğalarımızı "paha biçilmez" altın mükemmelliklerinde ortaya çıkarmaktır. Hermetizm'in özü, kozmosun temelde iyi olduğu ve insanlığın kozmosu yansıttığı, dolayısıyla insanlığın da temelde iyi olduğudur (yukarıdaki gibi, aşağıda da öyle). Tıpkı kendimizi mükemmelleştirebildiğimiz gibi, kozmos da kendini mükemmelleştirebilir. Kendimizi daha iyi hale getirme çabalarımız aslında evreni daha iyi hale getirecektir. Tanrı'nın mükemmelliği bizim aracılığımızla tamamlanır.

Bu Üç düşünce okulunun da kaynağı Pisagorcun İlluminizm'dir. İlluminizm yada Aydınlanma, çok daha karmaşık bir matematiksel, bilimsel ve felsefi terminoloji kullanarak bu okulların her birinin güçlü ve zayıf yönlerini ortaya çıkarabilir. Kötülük sorunuyla ilgili olarak İlluminizm, yabancılaşma, ötekilik, bireyleşme ve efendi-köle diyalektiği gibi yardımcı kavramları ortaya koyar. Madde ile ilgili olarak İlluminizm, $r \geq 0$ "kozmetik denklemi" ortaya koyarak boyutlu ve boyutsuz, fiziksel kozmos ve zihinsel kozmos arasındaki bağlantıyı ortaya çıkarır.

Denklem, $r \geq 0$ süreklilik içinde ayrı ama etkileşimli alanlar olarak var olan " $r = 0$ " (zihinsel evren, uzay ve zamanın dışında) ve " $r > 0$ " (fiziksel evren, uzay ve zamanın içinde) olmak üzere birbirine bağlı iki alem olduğunu gösterir. " r " iki nokta arasındaki mesafeyi ifade eder (her ikisi de bir varlık içinde olabilir veya her nokta ayrı bir varlığa ait olabilir) ve $r \geq 0$ bu mesafenin sıfıra kadar indirilebileceğini gösterir. Kartezyen felsefeyle ilgili olarak;

- $r > 0$, somut bir uzam alanını, yani maddeyi, gerçek mesafelerle ayrılmış, uzay ve zamanda bireyselleştirilmiş şeylerin fiziksel bir dünyasını ima ederken,
- $r = 0$ soyut bir uzam alanı, yani zihin, zihinsel bir dünya anlamına gelir; varlıkların herhangi bir mesafeyle ayrılmadığı ve hiçbir şeyin herhangi bir fiziksel boyutu olmadığı fiziksel uzay ve zamanın dışında bir boyutsuzluktur.

Mesela, Bir kara delik tekilliği ve Büyük Patlama [tekilliği](#), içlerinde bulunan tüm varlıklar arasındaki mesafelerin sıfıra indirildiği durumlara örnektir. Bu tekilliklerdeki hiçbir şeyin bir uzantısı yoktur ve bu nedenle [Descartes](#)'ın tanımına göre zihin alemine girmiştir. Bilimsel materyalizm, metafiziği dolayısıyla $r=0$ alanının varlığını reddediyor ve kara delikleri ve Büyük Patlama'yı boyutsuz tekilliklerden kaçınarak anlamlandırmanın bir yolunu bulmaya çalışıyor. (ayrıca bkz. [Aklın Yolu](#) bölümündeki kozmik denklem analizi !)

Diyalektiğe merkezi bir önem atfeden İlluminizm, her şeyi evrimsel bir oluş sürecine dönüştürür. Biz ve Tanrı geliyoruz, evrimleşiyoruz. Biz ve Tanrı kendimizi mükemmelleştiriyoruz. Biz mükemmel olana kadar Tanrı mükemmel olamaz, çünkü biz Tanrı'nın bir parçasıyız ve o da bizim bir parçamız, çünkü uzay ve zamanın dışındaki, her şeyin birbirine bağlı olduğu $r=0$ alanının anlamı budur. İlluminizm tek gerçek kalıcı felsefedir çünkü diyalektik evrime dayanır ve her zaman zamanı yansıtır. Asla modası geçmez, asla eskimez, asla gerçeklerle çürütülemez. Gnostisizm, Neoplatonizm ve Hermetizm, İlluminizm tarafından memnuniyetle kucaklanır. İlluminizm, Eski Dünya Düzeni'nin kötülüğünü ele alırken Gnostik bakış açısını vurgular. İlgili Monad (Bir), Nous(Akıl) ve Psyche (Ruh,Zihin) kavramları açısından (bu kavramları daha bilimsel bir titizlikle ele alan) Neoplatonizm'i vurgular ve her ikisinin de mükemmelliğe doğru evrilen insanlık ve Tanrı fikrindeki Hermetizmi vurgular - sonunda burada buluşurlar. Omega (Son) Noktası ile ayırt etmek imkansız hale gelir. Tanrı'nın evrim yolculuğunu tamamıyoruz ve o da bizimkini tamamlıyor. Aydınlanmanın temel ilkesini yerine getiriyoruz: Kelimenin tam anlamıyla TANRI OLUYORUZ !

Bu fikirle ilk karşılaştığınızda, kulağa tuhaf geldiğini düşünmüş olabilirsiniz. Şimdi bunun, insanlığın binlerce yıldır beslediği en yüksek ve asil özlemi temsil ettiğini görüyorsunuz. En iyi insan zihinleri kendilerini kutsal arayışa adanmışlardır. Ama tarihe baktığımızda, tamamen zıt bir gündeme yemin etmiş olağanüstü güçlü bir düşmanla paralel yaşamaya katlanmak zorunda kaldılar. Tanrı kılıfına girmiş Şeytan'a (Anti-tanrıya) tapan İbrahimciler, insanlık durumunun aşağılık olduğunu, ve sistematik olarak, insanların aşağılık köleler/kullar olmak dışında Tanrı ile hiçbir ilişkisi olmadığını iddia etmeye çalıştılar. İnsanların tekamül ederek tanrılaşmasına engel oldular. Tarih boyunca, insanların Tanrı olabileceğini öne sürmeye cüret edenleri yakaladıklarında infaz ettiler, böylece en iyi insanları "yeraltına" saklanmaya zorladılar, ve böylece onları gizli topluluklara ve gizli tarihlerine ittiler.

İnsan ırkının gizli tarihi, onun gerçek tarihidir. İnsanlığın geri kalanını kölelerine dönüştürmek ve onlar üzerinde tam kontrol uygulamak için kullandıkları kendi kurgusal tarihi hikayelerinden başka anlatacak anlatısı olmayan Eski Dünya Düzeni tarafından kontrol edilen dünyada asla okumayacağınız bir tarihtir bu.

İbrahimciler, Tanrı ile karşılaştırıldığında bizim (yani insanların) bir hiç olduğumuzu ve sonsuza dek bir hiç olarak kalacağımızı söylüyorlar. Gizli topluluklar ise potansiyel olarak ilahi tohumlar olduğumuzu ve bir gün gerçekten ilahi olacağımızı söylüyor. Bu iki dünya görüşünden hangisine inandığınızı, kaçınılmaz olarak ahiretinizi belirlediği gibi hayatınızın şeklini ve hayata dair düşündüğünüz her şeyi ve bu dünyayı yönetenler hakkındaki düşüncelerinizi belirler.

İlluminati, Eski Dünya Düzeni (EDD) tarafından kurgulanan ve satılan tüm anlatıyı reddediyor. İlluminati, "meşruluğunu" EDD'den alan tüm otoriteleri reddeder. İlluminati, Museviliği, Hristiyanlığı ve İslam'ı bütünüyle reddediyor ve bu Şeytani inanç sistemlerinin unutulmaya mahkum edildiği şanslı günü dört gözle bekliyor.

Kalıcı Felsefe

[Leibniz](#), sonsuza dek süren bir felsefe anlamına gelen [philosophia perennis](#) (sürekli/kalıcı felsefe) terimini icat etti (ve bunun inşası Illuminati'nin kendisi için belirlediği ilkelerden biri oldu). [Aldous Huxley](#) de terimi benimsedi ve onu tüm dinlerin ve ruhani ve ezoterik felsefelerin "en yüksek ortak faktörü" anlamında kullandı. (Elbette, bu, hatalı bir şekilde, hepsinin ortak bir yönü olduğunu varsayar; aslında bazıları, diğerlerine taban tabana zıttır - özellikle İbrahimcilik.)

Huxley, kalıcı felsefenin dört "temel doktrinini" tanımladı:

"Birincisi: Maddenin ve bireyselleştirilmiş bilincin fenomenal dünyası -*şeylerin, hayvanların, insanların ve hatta tanrıların dünyası*- içinde tüm kısmi gerçekliklerin var olduğu ve onuz var olmayacakları İlahi bir Temelin tezahürü mevcuttur.

"İkincisi: İnsanoğlu, İlahi Temel'i yalnızca çıkarım yoluyla bilme yeteneğine sahip değildir, aynı zamanda onun varlığını söylemsel akıl yürütmeden daha üstün olan doğrudan bir (idrak) sezgiyle de gerçekleştirebilir. Bu dolaysız bilgi, bileni bilinenle birleştirir.

"Üçüncüsü: insan, olağanüstü bir ego ve içsel benlik olarak ikili bir doğaya sahiptir. İçsel benlik içsel insandır, ruhtur, ruhun içindeki kutsallığın kıvılcımıdır. Bir insanın, eğer isterse, kendisini ruhla ve dolayısıyla ruhla aynı veya benzer nitelikte olan **İlâhi Zemin** ile özdeşleştirmesi mümkündür.

"Dördüncüsü: insanın yeryüzündeki yaşamının tek bir amacı ve sonu vardır: kendini ebedi Benliği ile özdeşleştirmek ve böylece İlahi Temelin (zeminin) sezgisel bilgisine ulaşmak."

Cinler

İbrahimi dinlerde bir çok metafizik varlık vardır. Ama mistisizm yanı diğer ibrahimi dinlerden daha gelişkin olan İslam'daki Cin kavramı gerçekten kayda değerdir !

Yahudilik ve Hıristiyanlık, Tanrı ile insanlar arasına melekleri (habercileri) yerleştirir. İslam'da ise, meleklerle ek olarak, (insan kilinin/çamurunun aksine) dumansız alevden yapılmış Cinler denilen üçüncü bir grup doğaüstü varlıklardır vardır. Bunlar bizlere direkt değil de dolaylı olarak görünen "gizemli" ve gizlenmiş yaratıklardır. Zaten Cin ismi "gizlenmek" demektir.

Cinler ya bizimkine paralel bir alemde ya da bu alemde ama farklı bir boyutta yaşarlar. Her halükarda, bu dünya ile etkileşime girebilirler(miş). (Belki onları perilere benzetebiliriz ama çoğunlukla kötü niyetlidirler.) İnsanlar gibi özgür iradeleri vardır. Kuran'da sık sık geçerler, dolayısıyla tüm Müslümanların onların varlığına inanmaları beklenir, çünkü onlar olmasaydı Allah ve elçisi Muhammed yalancı olurdu. Bu, yanılmazlığı anlamsızlıkla birleştirme sorununu göstermektedir. Bir Kutsal Kitap bir şeyi "gerçek" olarak bildirdikten sonra, daha sonra o şey ne kadar saçma yada bilimsel olarak çürütülürse çürütülsün, hiç kimsenin ona karşı çıkmasına izin verilmez.

Söylendiğine göre, Cinler çok hızlı seyahat edebilir ve çok büyük mesafeler kat edebilir. Hatta meleklerin dedikodularına kulak misafiri olmak ve böylece geleceği bilmek için uzayda uzak alemlere seyahat edebilirler. Dağlar ve ormanlar gibi uzak bölgeleri severler. Havada, boşlukta bile yaşayabilirler. Tercihleri küçük toplulukların bir parçası olmaktır.

Nasıl cinler insanlara büyük ölçüde görünmezse, insanlar da cinler tarafından net bir şekilde görülmezler. Bizim için görünmezler, ancak insanları aldatmak için insan formuna girebilirler, dolayısıyla şekil değiştiricidirler. Bir keresinde [David Icke](#) gibi şahıslar bu tür nitelikleri İlluminati'ye atfetmişti. Fikirlerini nereden aldığı belli.

Cinler iyi huylu, kötü huylu veya nötr olabilir. Kuran insanlar için olduğu kadar onlar için de geçerli ve Muhammed onların da peygamberiymiş. Onların da kıyamet günleri olacak ve onlar da amellerine göre yargılanacaklar, cennete veya cehenneme gideceklermiş.

Cennette cinlerin efendisi (*Cin mi yoksa Melek mi olduğu tartışmalı olan*) İblis idi ve o, meleklerin en yükseğiyle eşit kabul edildi. Allah meleklerle ve cinlere ilk insan olan Adem'e boyun eğmeyi emrettiğinde İblis bunu reddetti. Kuran olayı şu şekilde anlatır:

Allah dedi ki: *"Sizi yaratan ve size şekil veren Biziz. Sonra meleklerle Adem'e secde etmelerini emrettik, onlar da secde etsinler; İblis öyle değil; secde edenlerden olmadı. Sana emrettiğimde seni secde etmekten ne alıyordu? "*

İblis, *"Ben ondan daha hayırlıyım, beni ateşten, onu çamurdan yarattın"* dedi.

Bu apaçık itaatsizlik, İblis ve cinlerin "düşmesine" neden oldu ve onlar cennetten kovuldular. İblis, Şeytan (yada Satan) olarak yeniden adlandırıldı ve şeytanların babası oldu. Halbuki hikayenin bu versiyonuna göre İblis'e ve Cinlere haksızlık edilmiş olduğunu görüyoruz. Zira Allah bir yandan kendisinden başka kimseye tapınmasını (şirk koşulmasını) istemezken, diğer yandan çamurdan yarattığı alt bir varlığa tapınılmasını istiyordu. Bu düpedüz çelişkiyi çözebilecek 2 olasılık vardır; ya hikayenin aslı bizleri anlatıldığı gibi değildir, yada Allah gerçek tanrı değildir.

Sonuçta ne olursa olsun, kurguya göre, Şeytan ve Cinleri bizlere musallat olmuş olur. Tıpkı Hristiyanların kişisel bir koruyucu meleği olduğu söylendiği gibi, Müslümanların da her birine bir cin atanmış olduğu varsayılmaktadır. İşlevleri, iyi huylu olmaktan çok, onlara temel arzularını tatmin etmekle ilgili kötü düşünceler (vesveseler) fısıldamak gibi görünüyor. Daha büyük bir ölçekte, Şeytan'ın tüm insanlara fısıldadığı ve onları kendi kötü iradesine boyun eğdirmeye çalıştığı söylenir. İslam, günah işleme arzusunun buradan geldiğini iddia eder. Peki, Şeytan 11 Eylül teröristlerine de mi fısıldadı ? "Şeytan Ayetleri" olayında Muhammed'e kendisi mi fısıldadı? Acaba Şeytanın yansıması olan Eski Dünya Düzeni bize hep reklamlar, politikacılar ve medya yorumcuları aracılığıyla mı fısıldıyor? Sanırım Fısıldayanlara dikkat etmekte yarar var !!

Müslümanlara göre şeytan bizden uzak bir varlık değildir; O, çoğunlukla bizim göremediğimiz bir boyutta ve DNA ürünü olmayan başka bir türün (cinlerin) yaşadığı bir boyutta da olsa çok yakınımızdadır. Şeytan herhangi bir soyutlama değil, görünmez alemden insan formuna girebilen biridir. Her an yanınızda durabilir; akrabamız, dostumuz, sevgilimiz yada meslektaşımız ...vb gibi görünebilir; baştan çıkarıcı sözleriyle kalbinizi bulandırabilir, en derin arzularınıza boyun eğdirebilir ve kolayca aklımızı çekebilir.

Şimdi Müslümanların neden bu kadar ilkel ve akılsız, bu kadar öfkeli, bu kadar korkak ve paranoyak olduklarını anlıyor musunuz? Şeytan her yerdedir, herkesin kılığına girebilir, ve onları her an ayartmakta, onları doğru yoldan uzaklaştırmaya çalışmaktadır (*bu resmen insanlara yapay bir şizofreni aşılacaktır*). Tek bir yanlış hareket sonsuza kadar cehennem ateşine yanmakla sonuçlanabilir. Bazı Müslümanlar Allah'ın ne kadar merhametli olduğunu iddia ederse etsin, azınsanamayacak kadar müslüman çoğunluk için Allah tuzaklar kuran, kurnaz sinamalar yapan, kindar ve intikamcı bir varlık gibidir, ve bu perspektife göre böyle bir varlığın karşısında olmaktan çok, ilkel bir yalalaklıkla ona biat ederek gazabından kaçınmayı akıllılık sayarlar. O nedenle, çok korktukları sözde Allah'a yaranmak adına, "Şeytan" sandıkları herşeye karşı aşırı şiddet eğiliminde olurlar !

Böylece Amerika "Büyük Şeytan" olur. [11 Eylül](#)'den önce de müslümanlar Amerikaya saldırmaktan açıkça söz ettiler. Defalarca tehdit ettiler. Ama yine de bazı çılgın komplo teorisyenleri, aslında uçakları kaçırılanların ve 11 Eylül saldırılarını yapanların Amerikan veya Yahudi özel kuvvetleri olduğunu, ve amaçlarının Amerikan halkını harekete geçirmek şeklindeki çılgın fikirlerine hala bağlı kalıyorlar. Peki uçaklarda intihar eden Özel Kuvvetler mensuplarının hepsi Müslüman terörist kılığına giren beyinleri yıkanmış [Tamil Gerillaları](#) mıydı? Gerçekten daha ne kadar saçmalayabilirler ? Belki de, Her uçakta şekil değiştiren, görünmez bir cin vardı, ve çarpışmadan önce cinler gibi uçup gidiyor muydu? Uçaklar Böyle mi düştü? Şeytan dört uçağın da pilotu muydu ve her kokpit arasında zıplıyor muydu?

Mantıklı bir insanın, bu dünyada perilerin ve iblislerin her yerde olduğuna inanan milyarlarca hayalperest insan olduğunu unutmaması kolaydır. Müslümanlar ve komplo teorisyenleri, gizli bir [hobgoblin](#) tabakasına inanan aynı insan türüne aittir.

Sürüngenler ([Reptelians](#)) hakkındaki tüm saçmalıklar da, cinler hakkındaki saçmalıklarla aynı. Doğrudan bizimkine paralel bir aleme neden inanalım? Periler yada Cinler diyarına girmeden de bu dünyada uğraşacak yeterince sorunumuz yok mu? Aynısı [Nibirulu](#) ve [Zeta Reticulili](#) uzaylılar için de geçerli. Tüm bu şeyleri unutun. Yapılması gereken tek bir görev var: Eski Dünya Düzeni'ni ve ayrıcalıklar toplumunu devirmek. Ancak o zaman dünyayı sıfırlayabilir ve yeniden başlayabiliriz. 1. Gün, Sıfır Yılı - Yeni Dünya Düzeninin ilk günü olacak. İşte o zaman işler yoluna girecek.

Tekrar konumuza dönersek, biraz etimolojiye bakalım. İngilizce genie (cin) kelimesi, her birimiz için özel bir koruyucu ruh olarak kabul edilebilecek Latince "genius"dan gelir (*genius kelimesi ayrıca yüksek zekalı anlamındaki Deha anlamındadır, yani Cin fikirli dediğimizde deha düzeyinde zeki kişileri kastederiz*). Cinlere Yunanistan'da "daimon(demon)" adı verilmişti ve Sokrates'in onlara minnettarlığı meşhurdur. Ayrıca cinlerin tekili olan Jinni, Binbir Gece Masalları'nın Fransızca çevirilerinde "cin" olarak çevrilmiştir. Cinler, dumansız ateşten yaratılmış, özel güçlerle kutsanmış cinler oldukları için küçük lambalara yada şişelere sığıp uç dileğinizi yerine getirebilirlerdi. Elbette ki bu fantastik kurgu edebiyatında geçerliydi, Kuran'da ise böyle bir şey yazmaz.

Cinlerin neredeyse insanlar gibi sosyal yapıları vardır; kralları vardır, evlilikler, aileler, cenazeler, mahkemeler gibi benzer kurumlara sahiptirler (ve belki de TV kanallar ve sinemaları da vardır). Ayrıca halk arasında Cin Düğünleri meşhurdur; genellikle birinin kafası "iyi" olduğunda, şatafatlı bir kakofoni ve kaosun olduğu cin düğününe katılmış olduğunu sanar.

Cinler şekil değiştirebilirler, uçarlar, kaçarlar, hayvanlar ve hatta insanlar gibi gezebilirler. Ejderhalar ve tek boynuzlu atlar bile olasılıklar arasındadır, kim bilir ?. Muhammed onlara Kuran'ı okuduğunda, her biri farklı şekillerde ortaya çıkarmış.

Periler, elfler, goblinler, hayalet ve hortlaklar gibi cinlerin de insan hayatındaki sihir, kargaşa ve gizemden sorumlu oldukları söylenir. Sihirbazlar, falcılar, medyumlar vb. hepsi hizmetlerinden yararlanabilir. Hatta [pokemon](#) toplar gibi, bazısı cinler toplar ve onları kendi işlerinde kullanırlar. Yada belki de Pokemonda olduğu gibi, cinlerin çarpıştığı turnuvalar bile oluyordur ?

Ama en büyük Cin "bükücü" elbetteki [Büyük Süleymandır](#). Süleyman'ın cinler üzerinde gücü olduğu söylenir ve onları ünlü Tapınağını inşa etmek de dahil olmak üzere kendisi için sayısız görev yapmaya mecbur etmiş. Gerçi cinleri bir tür işçi olarak kullanmak, başka müslümanlarında aklına yatmıyor değil.

Mesela İslami bilimsel düşüncenin ne kadar geri olduğunu öğrenmek istiyorsanız, şu örneğe bir bakın; Pakistanlı bir nükleer bilim adamı, dünyanın enerji sorunlarını çözmek için cinlerin kullanılmasını önerdi. Teorisine göre; Onlarla iletişim kurmayı öğrenebilirsek, dumansız ateşten vücutlarının sahip olduğu sınırsız enerjiden faydalanabileceğimizi iddia etti. Bunun gibi daha bir çok müslüman, kurandaki ayetleri çarpıtarak Bilim ve İslam'ın mükemmel bir uyum içinde olduğu konusunda ısrar etmekte !!... Gerçi kim bilir... acaba Küresel Isınmayı Cinler mi yaptı ? ve yahut Cinleri kombi yada jeneratör olarak da kullanmak mümkündür ! yada Belki de cinler, küresel ekonomiyi şu anki palyaço çetesinden daha iyi yönetebilirdi.

Yalnız müslümanların mistik tasavvurları bununla da bitmez. Müslümanların, İsa Mesih'in çarmıha gerilmesini açıklamak için Gnostik [docetizm](#) fikrini (Yunanca dokein, "görünmek" kelimesinden) ödünç aldıklarını (yada çaldıklarını?) belirtmek ilginçtir. Docetes, Mesih'in tamamen ilahi olduğunu ve görünür formunun bir yanılsama olduğunu ve bu nedenle çarmıha gerilmenin ve dirilişin de yanıltıcı olduğunu düşünen bir Gnostik mezhepti. Sanki bu şeyler olmuş gibi görünüyordu, ama gerçek bir gerçeklikleri yoktu. Yani olanlar tamamen sanal, yanılsamaydı !

Muhammed, İslami bakış açısına göre Mesih'in aslında tıpkı Şeytan gibi şekil değiştiren bir cin (evet, bir cin!) olduğunu ima eden bu görüşe katılıyor. Öyleyse Müslümanlar ve Hristiyanlar nasıl aynı Tanrı'ya taptıklarını iddia edebilirler? Müslümanlara göre Hz. İsa insan bile değildi. İlginç bir şekilde, İsa Mesih'in Hıristiyan İncillerinde kalabalıkların ortasında gizemli bir şekilde kaybolan birkaç örnek vardır. Bir keresinde, az önce yaptığı Sapkın bir vaazdan dolayı onu taşlamak isteyenler etrafını sardı, ancak o kolayca ve sihirli bir şekilde yanlarından geçerek onlardan kaçıyor gibi görünüyordu: Sonra ona atmak için taşları kaldırdılar. Ama İsa saklandı ve tapınaktan çıktı, onların arasından usulca geçti, sanki bir hayalet gibi öylece geçti ve gitti (Yuhanna 8:59).

Kuran, Mesih'in çarmıha gerilmesi hakkında *"Onlar onu öldürmediler ve çarmıha germediler, ama öldürdüklerini sandılar"* der. Daha önce, Kuran, İsa'yı Nuh, İbrahim ve Musa gibi Tanrı'nın başka bir "insan" elçisi olarak ele almıştı, ancak şimdi o birdenbire "sanal" bir bedene sahip veya tanık olan çok sayıda insanın zihnine bir yanılsama yerleştirme yeteneğine sahip gizemli bir "hayalet" haline geldi. Kuran gibi akıl dışı bir kitaptan beklendiği gibi, "gerçeğin" özünü irdeleyen bu şaşkıncu gidişata dair herhangi bir açıklama yapılmamaktadır. Belki de Muhammed'in asıl kendisi bir illüzyondur. Belki de Kuran'ı Muhammed'e yazdıran Cebrail bir seraptı. Ve aslında,

Şeytan Ayetleri tartışmasına göre, Cebrail kılığına giren Şeytan, Muhammed'i fena bir şekilde aldattı; ve tüm İslam aslında Şeytanın bir vesvesesiydi. İslam'da illüzyon/yanılsama bu kadar yaygın, bu din neden ciddiye alınsın? Buna şeytanın önderliğindeki, canları istediğinde insan kılığına girebilen, şekil değiştiren, görünmez cinleri de eklediğinizde, İslam kitlesel delilik, bir tür yapay şizofreni yaratan bir reçete gibi gözüküyor !!!

Tüm bunları toplarsak, İslam-Müslümanlık, diğer İbrahimi dinlerden daha uçuk kaçık şekilde, deli saçması şeylere inanan deli saçması bir dindir. Müslümanlar İslamın İbrahimi dinlerin doruk nokta olduğunu iddia ederken, sanırım kitleleri bu uçuk delilikte birleştirmekte doruğa ulaştıklarını söylemek istiyor olabilirler.

Ama enteresan bir şekilde Müslümanlar, bu kadar saçma sapan şeylere inanmalarına rağmen, asıl bu saçmalıklara, yani Allah'a ve İslama inanmayanların akılsız oldukları iddia ederler. Bu bir anlamda anlaşılırdır, zira;

- Aptallar aptal olduğunu anlayamayacak kadar aptaldırlar. [Dunning kruger sendromu](#) en çok bu fanatik dincilerde yaygındır.
- Küçüklükten iradeleri bastırılmış, beyinleri yıkanmış ve koşullandırılmış olduklarından, Allah'ı "idrak" ettiklerini sanarak, kendilerinden güçlü görünen herşeye biat etmeyi akıllılık sayarlar.
- İslam'da bahsi geçen "Akletmek" olayını tamamen bambaşka anlıyorlardır. Yani kurnazlığı ve hayalperestliği akletmek sanıyorlardır !

Kuran'da "akletmez misiniz", "düşünmez misiniz"...vb gibi sözler çok fazla geçer. Bir anlamda akıllı olan İslama inanır gibi bir ima vardır; Gerçi bu biraz tehdit vari bir "Akıllı Ol !" hitabı gibidir (elbette bu bir yorumdur !). Bu tehdit vari hitap, ve yaratılan korku teması sayesinde ortalama müslümanların anladığı "akıl" ile gerçekten aklını ve mantığını kullananların anladığı "akıl" aslında tamamen farklıdır.

Son yıllarda yapılan bilimsel araştırmalarda, insan zekasının bir çok yönü olduğu gösterilmiştir. [Çoklu zeka kuramı](#) denen bu teoriye göre; bir insan bu çoklu zekalardan bir yada bir kaçında yetenekli olabilirken, diğerlerinde yeteneksiz ve aptal gibi görünebilir. Yani bir konuda akıllı/zeki yada yetenekli olmak diğer alanlarda da zeki yada yetenekli olacağının garantisi değildir; Matematikte ve sayısal alanlarda bir dahi olabiliriz, ama sosyal ve sözel alanlarda tam bir embesil gibi de görünebiliriz; Yada tam tersi.

O zaman düşünmek lazım; Müslümanların akıllı, zekası nedir ? Akıllı olan müslüman olur derken gerçekten ne kastedilmektedir ? Mesela Müslümanlar açısından sözel/sosyal alanlarda yetenekli olmak, toplumsal trend ve statükoya boyun eğmek ve güce tapmak akıllılık iken, sayısal/mantıksal yetenekleri yüksek, sorgulayan ve gücünü kötüye kullanan zorbalara boyun eğmeyenler "akılsız" mı oluyor ?

Belli ki, Müslümanlar kurnazlığı akıl/zeka ile karıştırıyorlar. O nedenle bir anlam karmaşası yaşanıyor. Gerçi müslümanlar için kavram kargaşası yaratmak, inandıkları saçmalıkları sözde haklı çıkarabilmek için kullandıkları en etkili silahtır. Biraz gözlem yaptığımızda, müslümanların sıklıkla ayetleri çarpıttıkları, kutsal metinlerden kafalarına göre inanılmaz subjektif çıkarımlar yaptıklarını görürüz. Daha önceki kitaplarımda belirttiğim gibi, Müslümanlar Hristiyanlardaki Protestanlar gibi kutsal metinleri kafalarına göre uçuk kaçık yorumlayıp gönüllerine uyacak anlamlar çıkarma konusunda inanılmaz yeteneklilerdirler. Ama dışarıdan bir gözlemci için tüm bu yetenek, fal bakarken kahve telvesindeki rastgele şekillerden büyük anlamlar çıkarmaktan daha az saçma değildir.

Gerçekten de bu fanatik ibrahimcilerde böyle tuhaf bir yetenek vardır; mesela bir hristiyan, tost makinesinde kızarttığı ekmekte bakire meryemin silüetini görmüş olur ve hidayete erer, ve yahut bir müslüman bir ağaç kerestesini kestğinde, kerestenin dokusunda “Allah”ın arapça imzasını fark eder ! Eh, tabii, sanatçı sanatına imza atmalı... elbette !

Anlayacağınız tüm bu sıradan şeylerden büyük anlamlar çıkarma “yeteneği”, kahve falı bakarken, rastgele fincana yayılmış kahve telvesinde kehanet türetmekten çok farklı değildir. Özellikle müslümanların etraflarına bakarak, sıradan şeylerden büyük “hikmetler” çıkarma konusunda enteresan bir hobileri vardır. Ve gene İlginç bir şekilde İslamda Fal bakmak hurafe kabul edilir, hatta bazı müslümanlar fal bakmayı günah sayar, ama nedense çoğu müslüman ellerindeki karma karışık müphem ayet ve hadislerden sıklıkla “fal” bakarlar, ve bilin bakalım bu Faldan ne çıkar ? ... Evet, Faldan “Allah’ın onların keyiflerine göre hayatı şekillendirdiği” çıkar ! Ne tesadüf !!!

Galiba müslümanlar bu nedenle Cinlere inanıyor, yada inanmak istiyorlar. Onları bir tür rol model gibi görererek “Cin” fikirli olmak ve kurnazlıkla hakikate erişebileceklerini sanıyorlar.

Yalnız buna şaşırılmamak da gerek. [Hermes ve Hermetizm](#) bölümünde, Hermes’in bir yandan bilge bir tanrı sayılırken, diğer yandan entrikacı ve kurnaz olduğundan bahsetmiştim, hatırlayın ! Ayrıca bir çok mitolojide de “Trickster” olan yani kurnazlıkla iş çeviren Tanrılar oldukça popülerdir. Bunun başlıca nedeni insanların tanrılar, melekler yada cinler... gibi sanal varlıkları, ancak kendi algı kapasitelerine göre anlayabilmeleridir. Kişi tanrıları kendisi gibi, ama kendi yeteneklerinin en idealinde imgeler (mesela kişi kurnazlıkta yetenekli ise, kurnazlık iyi bir şey olmalı, o zaman tanrı da en kurnazı olmalıdır, diye düşünür). Yani insan tanrısını kendi suretinde, kendi kafa yapısına göre yaratır, sonra da “tanrı insanı kendi suretinde” yarattı diye düşünerek, bu fikirden mutmain olur. Tam bir kısır döngü ! (Ayrıca not; Müslümanlar kısır döngüleri severler; Kuran’ın Tanrı kelamı olduğunun kanıtı nedir ? Tanrı elçisi Muhammet öyle söylüyor. Muhammedin Tanrı elçisi olduğunun kanıtı nedir ? Tanrı kelamı Kuran’da öyle yazıyor !)

Ama kabul etmek gerekir ki, bir hususta haklılar. Bu kadar kişi bu kadar saçma argümanları olan islama abone olabiliyorsa, gerçekten büyük bir kurnazlık dönüyor olmalıdır, ve böyle bir kurnazlığı tuzak kuranların en iyilerinden biri yapabilir !

Çeviri notu; Siz siz olun, cin olmadan adam çarpmayın !

Tümeller ve Tikeller

Bizlere sıklıkla sorular sorulur. Giderek artan bir şekilde, ya zaman eksikliğinden dolayı, yada cevapları bağımsız olarak formüle etme çabasının eksikliğini ortaya çıkardığı için soruları görmezden geliyoruz. Herhangi bir konuyu gerçekten düşünmek yerine, insanlar sadece bir e-posta gönderir ve başka birinin onlar için düşünmesini umar. İşi kendin yapmadığın sürece hiçbir şeyi gerçekten anlayamazsınız. Halbuki insanın kafasında bir soru varsa, onu cevabını bulmak için kendisi düşünmeli ve çabalamalıdır. Amacımız her soruya ve soruna cevaplar vermek değil, daha çok insanın kendi kendilerine yardımcı olmasını sağlamaktır.

[Stephen Hawking](#)'in fizik kitaplarıyla ilgili her okuyucu sorusunu yanıtlamasını beklemediğiniz gibi, bizim de her sorunuzu yanıtlayacağımızı beklememelisiniz. Neden biz? Sayısız soruyu ele almak için muazzam miktarda zaman harcamak bize nasıl yardımcı olur veya gündemimizi ilerletir? Her şeyi gümüş bir tepside hazır isteyenlere danışmanlık hizmeti vermek değil, dünyayı değiştirmek işindeyiz. Bize yazmak istiyorsanız, bize kendi cevaplarınızı, planlarınızı, yaratımlarınızı, başarılarınızı, dünyada bir fark yaratmak için üstlendiğiniz görevleri anlatmalısınız. Kişisel olarak hangi "büyükleri" rol modeli aldığınızı açıklamalısınız.

Bizi etkileyen mesajlar işte bunlar. Uzun soru listeleri aldığımızda, onları yığının en altına koyuyoruz. Illuminism'e (Aydınlanmaya) dahil edebileceğimiz parlak bir fikriniz varsa, bunu duymaktan memnuniyet duyarız. Bir fikirde yanıldığımızı gösteren bir durum sunabilirsiniz, incelemekten memnuniyet duyarız, ancak Aydınlanmanın insanlığın şimdiye kadar ürettiği en iyi beyinlerin çoğunun ürünü olduğunu unutmayın, bu nedenle Aydınlanmaya katkıda bulunmayı düşünüyorsanız, gerçekten bir dahi olmalısınız . Ve tabii ki aradığımız şeylerden biri de bu - Dahiler. Yanımızda ne kadar çok akıllı insan olursa o kadar iyi. Dünyadaki her dehanın saflarımızda olmasını isteriz. O zaman bizi kim durdurabilir? Illuminati'nin insanlığın en yüksek kültürel, entelektüel ve manevi değerlerini temsil etmesini her zaman arzuladık.

Biz alevin bekçileriyiz. *** *alev burada sembol/metafor !*

İnsanlar bazen bizi kibirli olmakla suçlar. Aslında, iddialıyız demek daha doğru bir kelime olacaktır. Her köşe başını tutmuş Eski Dünya Düzeni'ne ayak uydurabilmek için var olmak zorundayız. Muazzam adaletsiz bir sistem yıkılmak üzere oradayken, uysallara ve ılımlılara yer yoktur. EDD dünyayı kendi elitleri için dizayn etmiştir. Bütün sistem onların elitlerinin çıkarlarını gözetmek için ayarlanmıştır. Onlardan çok daha zeki ve daha yaratıcı olduğumuza ve bu nedenle tüm zorluklara rağmen sonunda galip geleceğimize olan inancımızı sürdürmeliyiz.

Ama bu dünyada bir fark yaratmak için bir deha olmanıza gerek yok. Sadece cesarete, iradeye ve kararlılığa ihtiyacınız var. Güçlü iradeliler, kişisel örnekleriyle harikalar yaratabilir.

Şimdiki örnek soru, bu kitabın ana temalarını açıklamaya hizmet eden bir sorudur, bu nedenle ona yanıt vermeyi seçtik.

Soru: Felsefi olarak, birçokları dünyayı **tikellere** (tezahürler, hususlar) ve **tümellere** (biçimler, evrenseller) bölmeye alışkındır. Cüzler, bireyler iradeleri ile dünyayı doğrudan etkilerken, külliler bir nevi sabittir, "hareketleri" onları düşünen bir öznenin yansımasıdır. Ben bir "tikel"im, insan vücudum, kusurları ve her şeyiyle, "mevcut evriminde insan vücudu fikri" evrensel olarak görülebilir. Söylemeye çalıştığım şey, belli bir tümelin uygulamaları olduğu için tikellerin çok olduğu, tümellerin ise biricik olduğu ve dünyada doğrudan (yalnızca tecelli eden tikelleri aracılığıyla) etki gösteremeyeceğidir. Gerçeklik, düzen ve kaosun etkileşimidir.

(Anti-Tanrı) Şeytan'ın gerçek olduğunu söylediğinizde, bir arketipten daha fazlası, yaşayan bir "tümeli" mi kastediyorsunuz ? yoksa Eşsiz, kendi biçimi olan bir tikel mi ? yada Metafizik ve bu gerçeklikte birden var olabilir mi ?

İnsan merak ediyor: "Eğer o gerçekse, neye benziyor? O senin ve benim gibi gerçek mi, daha çok gerçekimi yada yoksa kuantum skaler alanları gibi gerçek mi? Yoksa yalnızca Potansiyel anlamda gerçek mi?"

Birçok din insanı Tanrıların yarattığını söyler. [Neil Gaiman](#) bunu zekice tersine çeviriyor. Hikayelerinde tanrılara, insanların onlara olan inancıyla gerçeklik verilir (yani insan tanrıyı yaratır, ve eğer tanrıları düşünmeyi bırakırsa tanrılar da yok olur). Hristiyan Tanrı'nın biricik oğlunu bu Dünya'ya göndermek için hiçbir nedeni olmadığını söylüyorsunuz. Yine de sizin düşüncenize göre Şeytan [arkonlar](#) gönderir. Çelişkiden kaçınmanın tek çözümü, Şeytan'ın arkonlarını sadece Dünya'ya değil, mümkün olan her yere gönderdiğini söylemek olacaktır. Bu doğru mu? (* arkonlar; insanlığın tekamül etmesini önleyip onları sürü gibi güden varlıklardır, bir anlamda peygamberlerin anti-tezidirler)

Ayrıca, Şeytan, Lucifer, Abraxas, Hristiyan üçlüsü gibi bir (üçte üç) benzer bir üçlü (trinity) oluşturuyor olarak kabul edilebilir mi? Doğası gereği biraz karamsar olduğum için, kitaplarındaki olası belirsizliklerin, gerçek ile kastedilenlerin, Şeytan/Abraxas/Lucifer'in yapabileceklerinin ve yapamayacaklarının birçok okuyucuyu yeniden hurafelere bile götürebileceğine inanıyorum....

Yeterince makul bir soru diyebilirsiniz, ama bunda bir eksiklik yok mu? Kitaplarımızda diyalektikten ne sıklıkla bahsediyoruz? Peki soru soran tarafından yapılan diyalektik analiz nerede? Birine "sistemi" hakkında bir soru gönderecek iseniz, mutlaka onların kullandıkları metotları kullanmalısınız, yoksa onlara saygısızlık etmiş ve fikirlerine karşı kasıtlı bir cehalet sergilemiş olursunuz. Aristoteles mantığının eksik olduğunu ve diyalektik mantıkla tamamlanması gerektiğini ne sıklıkla söyledik? Yine de bu soruyla ilgili her şey ikili ve Aristotelesçidir. Her şey "ya/ya da" ile ilgili. A önermesi doğru ise B önermesi de yanlış olmalıdır.. gibi. Bu, teşvik ettiğimiz düşünme türünün tam tersidir. Pek çok kez açıkça reddettiğimiz bir dünya görüşünü bir çok insan ister istemez uygulamaktadır. Belli ki alışkanlıkları değiştirmek gerçekten de çok zor !

Öyleyse bir şeyin tikel (particular) ya da tümel (universal) olduğu doğru mudur? 1750 yıl önce [Plotinus](#)'un Formların evrensel (tümel) olduğu kadar özel (tikel) de olabileceğini düşündüğünü göstermiştik. Basitçe bu fikri ortaya atarak, tikeller ve tümeler arasındaki her iki/ya da ayrımı ortadan kaldırıldı. [Platon](#)'un orijinal fikri, Plotinus'un inceliğinden daha mı geçerliydi? Plotinus'un sisteminin Platon'un sistemindeki bir dizi mantıksızlığı düzelttiğine şüphe yok.

Yani, Plotinus'un yaklaşımı kabul edilirse, bize gönderilen soru yanlış formüle edildi. Soru, Platonik bir dünya görüşü varsayıyordu. Bizi ilgilendiren soru soran kişinin neden Platon'un görüşüne karşı çıkmadığıdır. Elbette, Platon bir dahiydi ama bu onu yanılmaz yapmaz ve Platon'un sahip olmadığı 2350 yıllık bilgiye sahibiz. Vurgulamaya çalıştığımız nokta, kimsenin görüşünü mutlak bir otorite olarak almamanız gerektiğidir. Meydan okumakta her zaman özgürsünüz.

Bize yanıldığımızı ve kendinizin de haklı olduğunu ima eden net bir alt metne sahip bir soru göndermek yerine, soruyu soran, sorusunun öncülünün geçerli olup olmadığını sorgulamalıydı. Soruyu soran, bizim konumumuzun geçerliliğine itiraz etmekten memnun olabilir ama kendi konumunun geçerliliğini de düşünmesi gerekirdi.

Bu nedenle, bize bir soru gönderdiğinizde, bunun başkasının önermelerini değil, bizim önermelerimiz yansıttığından emin olun. Bizler sandığınızdan da bilgiliyiz, bu yüzden bizi vuracağınızı düşünüyorsanız, mümkün olan en yüksek bilgiyle silahlanmış olarak gelseniz iyi olur.

Plotinus, Ruh'un hem "bir" hem de "çok" olduğunu düşündü. Evrensel bir ruh (tümel) vardır ve belirli ruhlar (tikel) vardır, ancak bunlar ayrılmaz bir şekilde birleşmiştir, yani bağlantılıdır. Böylece, bir şeyin ya tikel ya da tümel olduğu şeklindeki basite indirgenmiş nosyon anında sorgulanır. Peki ya bir [tertium quid](#) - yani iki şeyin birleşiminden kaynaklanan, ancak her ikisinden de farklı olan "üçüncü bir şey" olabilir mi? İşte Bu diyalektik yaklaşımdır. Bu, görünüşteki iki zıtlığın sentez arayışıdır.

Bir şey hem Formun bir özelliği hem de Formun kendisi olabilir. Çelişki yok. $r \geq 0$ 'ın asıl amacı, her şeyin kısmen uzay-zaman ile bireysel şeylerin $r > 0$ alanında ve kısmen de uzay-zamanın dışında ki evrensel şeylerin alanı olan $r = 0$ alanında olmasıdır. Yani bir şey "belirli/tikel" bir "evrensel/tümel" olabilir. Bireysel varlık budur.

Ölümsüz özünüz $r = 0$ alanındaysa, ancak $r > 0$ alanında reenkarnasyon sayesinde sayısız tikel fani formunuz varsa, o zaman hem tümel hem de tikelsiniz, ve tikel her zaman tümelle etkileşim halindedir ve bunun tersi de geçerlidir.

Son birkaç on yılın en devrimci kitaplarından biri, [Rupert Sheldrake](#)'in [Yeni Bir Yaşam Bilimi](#)'dir. Kitabın tanıtım yazısı şöyle diyor: "*Biyolog Rupert Sheldrake, fenomenlerin meydana gelme sıklıkları arttıkça daha olası hale geldiğini savunuyor. Örneğin, kimyagerler dünyanın bir yerinde yeni bir kimyasal kristalleştirdiklerinde, başka bir yerde kristalleştirmek daha kolay hale geliyor. Harvard'da bir Laboratuvardaki fareler labirentten kaçmayı öğrendikten sonra, Melbourne, Avustralya'daki fareler de benzer bir labirentten çok daha hızlı kaçtılar. Bu Neden ve nasıl oluyor? Dr. Sheldrake bu süreci **morfik rezonans** olarak tanımlıyor: organizmaların geçmiş biçimleri ve davranışları şimdiki organizmaları etkiliyor. Doğanın düzenliliklerini değişmez kanunlardan çok değişken alışkanlıklar olarak yorumluyor..*"

Sheldrake, Illuminism'in "Aşağıdaki Yukarıdaki gibidir" yasasını bilseydi, onun zaten tüm sistemi açıkladığını görürdü. Eğer tikeller ve tümeller tamamen ayrı olsaydı, o zaman birbirleriyle etkileşemezlerdi. (ve geleneksel düşünceye göre tümeller değişmez ve ebedi olarak tanımlanır.) Bununla birlikte, tikeller ve tümeller diyalektik olarak bağlantılıysa (As above so below!) ve her zaman birlikte etkileşiyor ve birlikte geliyorsa, o zaman ;

- a) tümeller değişmez değildir (evrim) ve
- b) tikellere sürekli olarak yeni bilgiler sağlayabilirler. (güncelleme)

$r \geq 0$ tarafından özetlenen evrensellerin (tümellerin) ve tikellerin diyalektik modeli tam olarak Sheldrake'in aradığı gerçeklik modelidir. Bu modelde, tikeller ve tümeller sinerjik olarak birbirine bağlıdır ve birbirini destekler. Evren, $r > 0$ 'daki tikeller ile $r = 0$ 'daki tümeller arasında muazzam bir geri bildirim sistemidir. Bundan daha açık, mantıklı ve verimli ne olabilir? Birbirine bağlı iki kuantum parçacığı muazzam mesafelerle ayrıldıktan sonra neden "dolaşık" halde olabiliyorlar? Bunun nedeni, bağlantılı sistemin $r=0$ 'da bir evrensel olarak ve iki kuantum parçacığının $r>0$ 'da sistemin tikelleri olarak kabul edilebilmesidir. Her zaman evrensel olarak bağlı kalırlar, dolayısıyla diğer parçacığa ne olduğu konusunda her zaman anında güncellenebilirler çünkü $r=0$ uzay ve zamanın dışındadır, bu nedenle anlık iletişim sağlayabilir (*Einstein'in düşündüğü gibi ışık hızıyla sınırlı olmak yerine, ışık hızı aşılabılır*).

Sheldrake'in bahsettiği yeni kristaller, bu türden evrensel kristalin özellikleridir. Evrensel kristali güncellerler ve daha sonra bilgiyi büyütülen herhangi bir ek kristale iletirler. Süreç, omega noktasına ulaşana ve tamamen kararlı olana kadar gittikçe daha verimli hale gelir (o andan itibaren evrensel/tümel esasen değişmezdir). Benzer şekilde, Belirli fareler tarafından yapılan herhangi bir öğrenme, farelerin "evrensel" zihnine geri beslenir, bu da daha sonra aynı görevi deneyen diğer farelerin sonraki nesillerine güncellenmiş bilgileri sağlar ve böylece işi çok daha hızlı gerçekleştirebilir. [Homeopati](#) de aynı şekilde çalışır. Orijinal homeopatik sistemi evrensel olarak ve ultra seyreltilmiş versiyonları ayrıntılar olarak tanımlarsak, bunlar yine de orijinal evrenselde yer alan bilgilerle bağlantılıdır. Bu nedenle, bir homeopatik remedide fiziksel olarak hiçbir aktif içerik bulunmasa da, orijinal evrenselde yer alan bilgiler sayesinde yine de etkili olabilir, yani aktif içerik fiziksel olarak olmasa bile bilgisel olarak mevcuttur ve bilgi elbette ki kritik faktördür.

$r = 0$ alanı yararlı bir şekilde bilgi alanı olarak adlandırılabilir ve kozmosun tüm bilgilerinin her zaman kozmostaki her şey tarafından erişilebilir olmasını sağlar. Bu Logos'tur. Tanrı'nın Zihni'dir.

Sheldrake'in morfik rezonansı, evrimi ve fosil kayıtlarında neden bu kadar az ara form olduğunu anlamak için sağlam bir yol sağlar; bir tür [Akaşa Kayıtlarının](#) depolandığı yerdir !. Yeni türler, türün tümeli ile tikelleri arasındaki geri bildirim yoluyla çok hızlı bir şekilde nihai duruma ulaşır. Eski bir tür ile dönüştüğü tür arasındaki tüm ara adımları gösteren uzun bir iz yoktur. Geçiş formları seyrekleşmeye başlar. (Yani gelişim başladığından evrim de hızlanmaya başlar; yani hızlı koşan atın tezeği de seyrek düşer !)

İnsanlar DNA'larının %99'unu Afrika şempanze ve gorilleri ile paylaşır. Beş milyon yıl önce, üç türün de ortak bir atası vardı. Daha sonra Goril soyu ayrıldı ve bir milyon yıl sonra şempanze soyu da ayrıldı. Biz şempanzelerle, şempanzelerin gorillerle olduğundan daha yakın akrabayız çünkü daha uzun süredir ortak bir ataya sahibiz... ve belki gelecekte de, insan türü türleşerek bambaşka yeni primat / insansı ırkları oluşabilir ?

Bu süreci "kozmetik" anlamda anlamak için, tümellere ne olduğunu, kendilerinin tıpkı tikellerin yaptığı gibi nasıl geliştiklerini düşünmek gerekir. (*Yukarı nasılsa, aşağıda da öyledir; As Above So Below* !) Tüm [İnsansılardan](#) (*Apes, maymun*) ortak bir ataları vardır, dolayısıyla tüm maymunlar için orijinal bir evrensel vardı. Ama bu "istikrarlı" bir evrensel değildi. Bu tek tümel içinde, potansiyel maymunların farklı tiplerine karşılık gelen başka potansiyel tümeller vardı. Tıpkı hücrelerin bölünmesi gibi, evrensellerin de bölündüğünü söyleyebiliriz. Tek maymun/primat evrenseli, şempanze, goril, insan vb. gibi daha spesifik "insansı" evrensellerine bölünür. Fiziksel dünyada bununla eşleşen süreç, geleneksel gen mutasyonu ve evrim teorisinin "doğal seçilimi"dir.

Gen mutasyonu, kararsız bir evrenselin bölünmesiyle ilişkilidir. Tüm evrenseller, içerdikleri ana fikrin mükemmel bir şekilde gerçekleşmesi oldukları bireysel omega noktaları için istikrarı hedefliyor. Bu nedenle, Platon, herhangi bir tikelden hiçbir şekilde etkilenmeyen gizemli bir mükemmel (tümel) Formlar alemini çağırırken, bir tür morfik rezonans modeline, yani tikeller alemine tamamen bağlı olan bir Formlar/Tümeller alemine sahiptir. İki alan her zaman etkileşim halindedir. Formlar (Tümeller) bu nedenle Platonik olarak mükemmel ve değişmez değildirlere: mükemmelliğe doğru evrimleşirler ve omega noktalarına ulaştıklarında ve artık değişmezlerse, o zaman tam anlamıyla [Platonik](#) hale gelirler. Fakat Platon'a göre tüm olası Formlar baştan beri vardır, bu nedenle yeni formlar mümkün değildir. Hiçbir şey asla gelişemez. gerçek Morfik rezonansta ise, her şeyi evrim yönlendirir. Yeni tümeller/formlar ortaya çıkabilir. Tüm tümeller omega noktalarına ulaşana kadar değişkendir. Her tümelin mükemmelliğe - omega noktasına - ulaşmak için içsel bir dürtüye sahip olduğu söylenebilir. Ancak oraya varmak için diyalektik olarak gelişmek zorundadır ve süreç, $r=0$ ve $r>0$ alanları arasındaki, zihnin enformasyonel dünyası ile maddenin fiziksel dünyası arasındaki sürekli geri bildirim tarafından yönlendirilir.

Mesela, İbrahimi Tanrı, baştan beri mükemmel ve değişmez olması bakımından Platoniktir. Aydınlanmanın (İlluminizmin) Tanrısı ise yolculuğuna saf potansiyel olarak başlar ve mükemmelliğe doğru evrilir. Sonsuza dek mükemmel bir Tanrı ile mükemmel hale evrimleşen bir Tanrı arasındaki bu ayrım, dinlerin hakikatinin özüne kadar gider. Evrimsel bir Tanrı, Darwinci Evrim ile tamamen tutarlıdır; Tanrı'nın baştan mükemmel olması, [Darwinizm](#)'in doğrudan bir çelişkisidir. Bu nedenle mantıken hem İbrahimi hem de Darwinist olamazsınız. Yukarıya nasılsa aşağıya şeklindeki Hermetik ilkesi, evrimi kabul eden herkesi, kozmosun ve Tanrı'nın da evrim geçiriyor olması gerektiğini kabul etmeye zorlar.

Elbette, morfik rezonansın sınırlamaları vardır. Karmaşıklık arttıkça, bilginin tümeller ve tikeller arasında paylaşılması zorlaşır. Bu nedenle, kuantum mekaniği ve görelilik kuramı bir asırlık olmasına ve morfik rezonans yoluyla insan zihnine yerleşmesi için bolca zamana sahip olmasına rağmen, açıkçası karmaşıklıklarından dolayı bağlantılar etkili bir şekilde kurulamaz. Ancak basit kolay güncellemeler (yeni bilgiler), morfik rezonans yoluyla yüz milyonlarca insana hızla iletilir ve çok kısa bir süre içinde muazzam sayıda yayılma ile sonuçlanır. Örneğin gündelik hayatta dedikoduların veya bazı moda trendlerin nasıl hızlıca yayıldığını düşünün. Hızlı yayılıyorlar çünkü "basitler". Ama bilimsel teoriler yada matematiksel formüller benzer derecede yaygınlık gösteremiyor; mesela bir matematik formülünden dedikodu çıkmaz, yada fizik teorileri trend olmaz, çünkü "karmaşıktırlar".

Örneğin, bağlantılı insan zihinleri için tipik bir morfik rezonans örneği şöyle olacaktır: basit bir bilgi parçasıyla ilgili basit bir bilgi güncellemesi. Bununla birlikte, kuantum mekaniği gibi karmaşık bir teori, tam olarak karmaşıklığından dolayı morfik rezonans yoluyla iletilmez. Elbette, fareler morfik rezonans yoluyla labirentlerde daha hızlı yollar bulabilir veya insanlar yeni bir melodiye daha kolay ezberleyebilirler, ancak fazlasıyla "ayrıntılı" hiçbir şeyin bu şekilde aktarılması mümkün değildir. Yalnızca basit "memler" morfolojik olarak iletilir.

Bu ön bilgilerden sonra, şimdi orijinal soruları cevaplamaya başlayabiliriz;

1) Tümeller benzersizdir ve doğrudan dünyada (yalnızca tezahür eden tikelleri aracılığıyla) hareket edemezler.

Öyleyse, Tanrı tümel midir, yoksa tikel midir? Doğrudan dünyada hareket ve tezahür edebilir mi? ("insanlık" Formunun özellikleri olarak) Milyarlarca insan var, ancak bir zamanlar yalnızca bir insan vardı - ilki. Eşsiz bir tikelin dışlanması için hiçbir şey yoktur ve eğer benzersiz bir tikel bir evrenselin tek tezahürüyse, o zaman onunla bir geri bildirim sisteminde, iki fikir nasıl açıkça ayırt edilebilir? Aslında tek bir sistem değiller midir: tabiri caizse (tümel)evrensel-tikel? Böyle bir varlık alemindedir ve yine de onu aşar. Doğrudan alemde bir tikel olarak hareket eder, ancak tikel benzersiz olduğu için evrenseli de benzersiz bir şekilde temsil eder. Evrenselin doğrudan alemde/dünyada işlemediğini söyleyecek durumda mıyız? Hıristiyan Teslis Tanrısı açısından, Tanrı hem içkin hem de aşkındır. O, İyinin Formu'dur ve yine de fiziksel dünyanın her yerinde hareket eder. O her yerde mevcuttur. Fiziksel bir varlık olarak enkarne olabilir - örn. "İsa Mesih" olarak - ve bir insan-tanrı olur. Aynı zamanda herkesle aynı anda etkileşime girebilen Kutsal Ruh da olabilir. Teslis Tanrısı ile, tikellerin ve evrensellerin tamamen bulanıklaşmasına sahibiz.

Şeytan (Anti-tanrı!?) söz konusu olduğunda da, o da her varlık gibi eşsiz bir varlıktır ve belirli bir ölümsüz "Form" ile ilişkilidir. Tıpkı bir insan gibi reenkarne olur. Özü ebedidir ve yine de herhangi bir sayıda sıralı tikelde var olabilir ve fiziksel dünyada tezahür edebilir. Ancak Şeytan, evrim yolunda bizden çok daha ileride olan bir varlıktır (sonuçta o bizlerden daha kıdemlidir).

Bu tür varlıkların $r = 0$ alanıyla çok daha büyük bir yakınlığı vardır. **Satan**, uzay ve zamanın dışında bir alan olan ve tamamen birbirine bağlı olan $r = 0$ alanı aracılığıyla, evrendeki her zihne "fısıldayabilir" çünkü tüm zihinler (sanki zihinsel internet gibi) $r = 0$ 'a bağlıdır. Aynı şekilde, **Lucifer** tamamen farklı bir mesaj fısıldayabilir ve **Abraxas** da bambaşka bir mesaj olabilir. $r=0$ 'ın (internet gibi) kozmik bir zihin olduğunu ve bu zihin aracılığıyla aralarında iyi ve kötünün de bulunduğu tüm olası düşüncelerin aktığını hayal edin. Kendi zihinlerimiz bu uçsuz bucaksız zihinsel aktivite okyanusuna ayarlanmıştır ve iyi fısıltılara, kötü fısıltılara, mantıklı fısıltılara, irrasyonel fısıltılara, kasıtlı yada kasıtsız istediğimiz herhangi bir fısıltıya uyum sağlamayı seçebiliriz. Sheldrake'in fareleri gibi, kendimizi hızla şekillendirebilir ve etrafımızda akan tüm zihinsel akımlardan yeni şeyler öğrenebiliriz. Ama yukarı çekilebileceğimiz gibi aşağı da çekilebiliriz. Milyarlarca vasat insandan biri olabilir, sonsuz önemsiz şeylerle meşgul olabiliriz. Morfik rezonans, çoğu zaman, basitleştirici bir güç, konformist bir güçtür. Çoğu insanın aynı şekilde (sürü gibi) davranmasına neden olur. [Memlerin](#) başarısının altında yatan budur. "Viral" kampanyaların tanıtımına yardımcı olur. Hepimiz daha yüksek şeylere uyum sağlayabiliriz, ama çoğumuz bunu yapmıyoruz. Sıradan ve kolay bir şekilde popüler ve moda olan her şeyle akışa devam ediyoruz. Biz aslında sürü güdülerine sahibiz, o nedenle üst-insan olmak için büyük çaba gerekir. Ve Satan'ın her zaman 1 numaraya (yani sürü liderine) bakmamız gerektiğine dair fısıltısını, topluma yardım etmemiz gerektiğine dair Lucifer'in fısıltısından çok daha fazla dinliyoruz

2) Gerçeklik, düzen ve kaosun etkileşimidir.

Doğru ! Aynı zamanda tikellerin ve tümellerin, boyutsallığın ve boyutsuzluğun, akıl ve maddenin, $r = 0$ ve $r > 0$ 'ın karşılıklı etkileşimidir.

3) Şeytan'ın gerçek olduğunu söylediğinizde, bir arketipten daha fazlasıdır, o yaşayan bir tümeldir, aynı zamanda eşsiz, kendi biçimi olan bir tikeldir. Hem fiziki hemde metafiziktir !. İnsan merak ediyor: Eğer o gerçekse, neye benziyor? O senin ve benim gibi gerçek mi, daha çok yerçekimi mi yoksa kuantum skaler alanlar gibi gerçek mi? Potansiyel anlamda yalnızca gerçek mi?

Evet, o hepimiz gibi yaşayan bir tümeldir. Şu anda insan Formunu alıyorum, ama ya bir kartal yada ağaç olarak reenkarne olursam? Böylece farklı bir Formun parçası oluyorum, ancak temel Formum (özüm) bir nebze bile değişmedi. Hala ben benim. Kişisel tümelim asla değişmez ve "kişisel tümel" ifadesinin kullanılabilirliği olması, tikellerin ve tümellerin gerçekte ne kadar yakından ilişkili olduğunu gösterir. Herhangi bir zamanda hangi Form'a sahip olursam olayım, yine de benzersiz bir şekilde beni yansıtıyor ve bu her zaman böyledir.

Bu "Şeytanda" da böyledir. O her zaman her alemde olabilir. O Herhangi birimiz olabilir. Bu yüzden ölümsüz, eşsiz varlıklarız. Ölümsüz $r = 0$ alanında ve ölümlü $r > 0$ alanındayız. Evrensel ve özeli. Şeytan da, belirli bir zamanda sahip olduğu Forma benzer. İstese insan olabilir. Mesela, Şu anda bir [Wall Street](#) toplantı odasında oturuyor olabilir. İsteddiği her şey olabilir, dolayısıyla herhangi bir görünüme sahip olabilir. Ve $r = 0$ alanını çok iyi anlayan biri, istediği zaman başka herhangi bir zihne girip çıkabilir. Yani, bir bakıma, neye benzediğini sormak saçma, çünkü herhangi bir şeye benzeyebilir. Ama aynı şekilde, $r > 0$ alanında olmayı seçtiği sürece her zaman "bir şey" gibi görünür. Öte yandan Lucifer, $r > 0$ alanına nadiren girer ama Abraxas asla girmez. Abraxas, $r=0$ 'ın efendisidir ve artık yalnızca cisimsiz, boyutsuz bir varlık olarak var olmaktadır. Ama bir zamanlar kendine yabancılaştığı ve şimdi olduğu şeye dönüştüğü çağda bir bedeni vardı.

Fiziksel bir bedene sahip olmak, $r>0$ alanında ölümlü bir bedene sahip olmak demektir. Boyutsuz bir bedene sahip olmak, $r=0$ alanında ölümsüz bir varlığa sahip olmak demektir. Tüm ölümsüz varlıkların boyutsuz bir varlığı vardır (ruh gibi !), ancak hepsi boyutsal bir beden edinebilir. Elbette cisimsiz, boyutsuz bir varlıktan/bedenden bahsetmek, "beden"in olağan anlamını zorlamak olur, çünkü saf zihni tarif etmek gerçekten çok zordur. Tıpkı ışığın olmadığı gibi, herhangi bir sıradan anlamda fiziksel dünyada olmaması gibi basit bir nedenden ötürü bir ruhu kolayca tespit edemeyiz. Işığı, onu gözlemlediğimiz uzay-zaman çerçevesi açısından anlıyoruz. Ancak ışık, kendi referans çerçevesi söz konusu olduğunda uzay ve zamanda değildir. Tek bir fotonu bilimsel olarak analiz etmeye çalıştığınızı hayal edin. Elbette, tespit edilebilir, ancak yalnızca yetersiz bir şekilde.

4) Hristiyan Tanrı'nın tek oğlunu bu Dünya'ya göndermek için hiçbir nedeni olmayacağını söylüyorsunuz. Yine de Şeytan arkonları göndermiş. Çelişkiden kaçınmanın tek çözümü, Şeytan'ın arkonlarını sadece Dünya'ya değil, mümkün olan her yere gönderdiğini söylemek olacaktır. Bu doğru mu?

Evet, aynen öyle. Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir. Daha açık ne olabilir ki ? Cevap apaçıktır. Evrenin her yerinde aynı mücadele veriliyor. Neden olmasın? Hepimizin uzay ve zamanın dışında temel bir varlığı olduğu için ölümsüz olmamıza rağmen, yine de fani bir varlığımız var ve bir yerlerde enkarne olmak zorundayız. Önümüzde sonsuz seçenekler olsa bile, kendimizi yine de belirli bir yerde bulacağız. Yani basit bir seçim her zaman "dalga fonksiyonunu çökertir" ve kendimizi belirli bir zamanda belirli bir yerde buluruz.

Yetenekli veya ayrıcalıklı bir kişi iş piyasasına ilk girdiğinde, aralarından seçim yapabileceği muazzam sayıda iş fırsatına sahip olabilir. Ancak ne kadar seçenekleri olursa olsun, kendilerini her zaman belirli bir işte bulacaklardır. Olasılıklar her zaman belirli seçimlerle ortadan kaldırılır. Bu yüzden varlığımız yaptığımız seçimlerden ibarettir. Muhtemel yolların [kuantum süperpozisyonu](#) yerine belirli bir yolu izlememizi sağlayan şey budur.

Hristiyan perspektifinden İsa Mesih'in tüm olayı, onun BENZERSİZ bir enkarnasyon olduğudur. İsa Mesih'in sonsuz enkarnasyonları varsa, yani üzerinde zeki yaşam bulunan her gezegenin kendi Çarmıha Gerilmesi ve ardından Görkemli Dirilişi olsaydı, bu fikir saçma olmaz mıydı? Bu, bu tür her gezegenin kendi Adem ve Havva'sına, Cennet Bahçesi'ne, Yılanı'na, İlk Günah'a ve benzerlerine sahip olduğu anlamına gelir. Hristiyanlık, Dünya'nın özel olmasını talep eder, ancak sonsuz bir sistemde, Tanrı'nın dünyamızı özel olarak seçtiği sonucuna varmadıkça, bu olamaz. Bu imkansız değildir, ama pek de olası değildir.

Her akıllı alem kendi yolunda iyi ve kötüyle mücadele edecektir. Dünya benzeri her gezegenin peygamberleri ve şehitleri, fanatikleri, arkonları, Phoster'ları, Mesihleri olacaktır... neden olmasınlar? Neden bizden farklı kural ve prensiplere göre faaliyet gösterebilirler? Diyalektik evrenseldir. Her yerde aynı süreçler yaşanıyor. Hem Fizik hem de Zihin kanunları her yerde aynıdır. Hristiyanlığın iddia ettiği gibi, İsa Mesih bizim günahlarımız için öldüyse, o zaman diğer tüm dünyalardaki akıllı varlıkların günahları için kim öldü? Ya İsa Mesih hayatını sadece insanlık için verdi ve bu nedenle diğer tüm günahkar dünyalar, Mesih'in onlara yardım etmemesi nedeniyle cehenneme mahkum edildi ya da evrendeki her akıllı gezegende sahne gösterisini gerçekleştirmek için sürekli bir sirk turunda. Her iki durumda da, İsa Mesih'i radikal bir şekilde yeni bir ışık altında tutuyor. (İlginç bir şekilde Mormonlar, Dünya'nın, her biri insan benzeri nüfusa sahip, üzerinde yerleşim bulunan birçok gezegenden yalnızca biri olduğuna ve onların da İsa'nın Kefaretine tabi olduklarına inanıyor.)

5) Ayrıca, Şeytan, Lucifer, Abraxas, Hristiyan trinity'e benzer bir üçlü oluşturuyor olarak kabul edilebilir mi?

Evet, bir teslis olarak düşünülebilirler ama Hristiyan teslisi gibi eşit ve Bir değildirler. Aksine, işlevsel olarak birbirlerine bağımlıdır. Yin'in yang'a eşlik etmesi gerektiği gibi, iyi, kötü ve bunların sentezi her zaman birlikte gitmelidir.

6) Doğası gereği biraz karamsar biri olarak, kitaplarınızdaki olası belirsizliklerin...

Tüm kitaplarımızda, sezgisellik ya da algılayıcılık ya da her neyse ,dilin değişken olması, farklı insanlar için farklı anlamlara sahip olması, her türlü nüansı içermesi, okuyucunun mevcut bilgisine, zeka türüne ve kişiliğine bağlı olması gibi basit bir nedenden ötürü sayısız "anlaşılmazlık" vardır. Bizler için Hiçbir metin kutsal değildir. Tanrı Sözü'nü vaaz etmiyoruz. [Ex cathedra](#) gibi yanılmaz açıklamalar yapmıyoruz. Ruhunuzu besleyebilecek bir fikir hazinesi sunuyoruz. Ama sizin yerinize sizin düşüncelerinizi düşünmüyoruz. Size her kelimeyi açıklayamayız. Birçok ifade sizi şaşırtacaktır. Yapacak bir şey yok !. On yıl sonra kitaplarımıza geri dönebilir, hepsini tekrar okuyabilir ve materyal hakkında tamamen farklı bir anlayışa sahip olabilirsiniz. Çocukluğunuzdan hatırladığınız favori bir kitabı yeniden okumak genellikle tamamen farklı bir deneyimdir. Sözler değişti çünkü sen değiştin. Evrimleştin.

Temel mesajlarımızdan biri, sözde "kutsal, yanılmaz, mübarek" metinlerden uzak durmaktır. Malzememizde genellikle yerleşik bir tür belirsizlik vardır. Örneğin, her şeyi olabildiğince doğru değil, olabildiğince basit ve okunaklı bir şekilde açıklamaya çalışıyoruz. [Hegel](#)'i okumayı dene, bazıları onun zirvaladığını düşünebilir ama büyük bir düşünürün doğruluğu okunabilirliğin önüne koymasının nasıl bir şey olduğunu keşfedeceksin. Malzememizi, tartıştığımız türdeki konularla çok az teması olan veya hiç olmayan insanlar için şekillendirmeye çalışıyoruz. Sonsuz teknik jargon kullansaydık, bir avuç uzman dışında tüm okuyucuları kaybederdik. Böyle bir yazıda bile bazı soyut içerikten dolayı çok fazla kişinin kafasını karıştırmış olabiliriz.

Yani, "belirsizlik" garanti edilir. Bu, Kendi zihninizdeki düşünceyi kendinizin biçimlendirmesi içindir. Ayrıca bkz. [Aklın Yolu](#).

7) Hakikat/Gerçek ile ne kastediliyor ?

Kesinlikle! Gerçek ile ne kastedilmektedir? Bu felsefedeki en eski sorulardan biridir. Gerçek, $r \geq 0$ kozmik denklemlerle tanımladığımız şeydir. Ancak diğer pek çoğu, kökten farklı tanımlar öne sürmüştür. Örneğin bilim adamları, somut/maddi olarak kavrayamadıkları hiçbir şeyin gerçek olmadığını söylerler; bir şey metafizik ise gerçek dışıdır. SEÇMEK zorundasın. Bir tavır almalısın.

8) "Şeytanın / Abraxas / Lucifer /... bu tarz varlıkların yapıp yapamayacakları, birçok okuyucuyu yeniden hurafelere bile sevk edebilir..."

Batıl inanç, doğa kanunlarına olan cehaleti, veya sihir yada şansa inançla sürdürülen irrasyonel bir iman olarak tanımlanır. Bize yöneltilen suçlama ne olursa olsun, hurafe kesinlikle bunlardan biri değildir. Sistemimiz batıl inancın tam tersidir. Gerçekliğin doğası hakkında çok kesin ve benzersiz bir denklem olan $r \geq 0$ 'ın tam olarak neyi ima ettiğini gösteriyoruz. Tarihte başka hiçbir grup bizim yaptığımızı yapmadı. Bilimin hurafe olup olmadığı sorusunda bir alt metin vardır. Aslında bilim hurafelerle, metafizik spekülasyonlarla ve cehaletle doludur. Bilimin kapalı düşüncesine fanatik bir şekilde bağlı olan herkes, ne söylediğimizi anlamak için gerekli açık zihne sahip olmayacaktır.

Rupert Sheldrake'in kitabı ilk çıktığında prestijli bir bilim dergisi tarafından "kitabı uzun yıllardır yakılmak için en iyi aday" olarak tanımlandı. Neden? Basitçe, hakim bilimsel paradigmaya meydan okuduğu için. Bilimciliğe yenik düşmek çok kolay. Ama bizim açımızdan, Sheldrake'in kitabından etkilenmeyen hiç kimse başarılı olamaz. Bilim her zaman tartışmayı kapatmaya çalışır. Sheldrake tarafından ortaya atılan ilgili konuların hiçbirini asla ele almadı. Bu tarz iddiaları görmezden gelir veya batıl inanç veya saçmalık olarak damgalar. "Boş inanç" gibi sözler, bir tartışmayı kapatmak ve sıradan gündemini desteklemek için tasarlanmıştır.

İnsanlar açık fikirli olmalı ve tüm olasılıkları değerlendirebilmelidir. Yanıldığımızı düşünüyorsanız, ispat edin ve gösterin. Değilse, batıl inanç gibi kelimelerle dolaşmayın. Bu, Halihazırda yeni fikirlere kapalı olan belirli bir zihniyeti yansıtır.

Geçen bölümde İslam'ın "cin" kavramıyla dalga geçtik çünkü kavram çocukça bir şekilde öne sürülüyordu. Bununla birlikte, katı bir bilim, matematik ve felsefe sisteminin parçası olsaydı, onu gerçekten ciddiye alırdık. Tıpkı enteresan bir kuantum gerçekliğinde bir toplu iğnenin başında kaç meleğin dans edebileceği sorusunu son derece ciddiye aldığımız gibi, kötü sunulmuş hiç bir teori ikna edici olamaz. Ama Kendinizi asla yeni fikirlerden soyutlamayın. Kötü olanların bile çoğu zaman iletecek faydalı mesajları vardır. Mesih'in ikili doğası ve Üçleme'nin üçlü doğası hakkındaki Hıristiyan tartışması, parlak felsefeyle dolu bir tartışmadır. İsa Mesih'in veya Kutsal Teslis'in gerçek varlığı hakkında kim ne düşünürse düşünsün, bu hurafeler kaba bir egzersiz değildir. Bu kadar çok insanın Tanrı'ya inandığını söylemesi ve Şeytan (Anti-Tanrı) hakkındaki konuşmayı batıl inanç olarak görmesi olağanüstü. Fakat onlardan Tanrı'yı tanımlamaları istendiğinde, hiçbir fikirleri yoktur, yani inançları irrasyoneldir, dolayısıyla batıldır.

İnsanların zaten kendi sorularını yanıtlamak için yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünseydik, politikamız onlara yardım etmek olmazdı. Ayrıca, insanlara, tüm kitaplarımızı yayınlamayı bitirene kadar herhangi bir soru sormanın çok az anlamı olduğunu söyleyip duruyoruz ve onlar bizim tam olarak ne durumda olduğumuzu görüyorlar. Yine de, sorular yağmaya devam ediyor. Kendinizi bu çabadan kurtarın.

9) Tanrı'yı, tezahür eden Tanrı olmaya çalışan, ayrıntıları yaşam olan evrensel bir ilke olarak görmeyi seviyorum. Doğrudan hareket edebilmesinin tek yolu bizim aracılığımızdır, bizler bir prizmadan geçen ışık gibi Tanrı'nın yansımaları, parçalarıyız. Bir insan, yaşamı boyunca özünde iyi ya da kötü olarak tanımlanamaz. Öğrendikçe, deneyimler kazanılır, değişir, güdüler bu basit düalist şemaya sığmaz. Kısmen diyalektik fikri çok aldattıcı olabileceğinden onları tamamen farklı varlıklar olarak görmekten kaçınmaya çalışıyorum ve "Lucifer iyidir, onu övün, Satan kötü, ondan korkun" tuzağına düşmekten kaçınıyorum. Bu yüzden onlara daha arketipsel bir bakış açısı getirmeyi seviyorum. Bir tümel belirli bir kişiye enkarne olabilir mi bilmiyorum... Bir kez olursa birden çok kez olmaması için hiçbir neden olmamasına rağmen bazı tikeller belirli bir evrensele yaklaşır, zamanla, bir süreliğine, bir arketip veya diğerini yansıtabilir, ancak yine de bir karikatür değil, bir kişidir.

Burada dile getirilen görüş, Tanrı'nın bir şahıs, bir bilinç değil, bizim aracılığımızla gerçekleştirilen soyut bir "ilke" olduğudur. Elbette durum böyle olsaydı, o zaman aynı argüman Şeytan adına da ifade edilebilirdi. O, tezahür ettirdiğimiz soyut bir ilkedir.

Tanrı'nın bu evrensel ilkesi nereden geldi? Nasıl ortaya çıktı? Nerede? Bizimle nasıl etkileşime giriyor? Nasıl onun "tikelleri" olabiliriz? Neden "zerreler" başka bir şey değil de "Tanrı zahiri" olmaya çalışıyor? "Tanrı ilkesi" yaratıldı mı? Eğer öyleyse, onu kim yarattı? Evrildi mi? Öyleyse nasıl? Big Bang anında neredeydi? Pek çok soru, hepsi havada asılı kalırken, sorgulayıcı aslında konumumuzu çöpe atıyor. Kendi konumunuz herhangi bir güvenli temele dayanmıyorsa, bir konuma saldırmak akıllıca olur mu?

Dolayısıyla, kozmik "ilkeler" dışında, bu görüşte ne Tanrı ne de Şeytan "gerçek" değildir. Bu durumda, neden ana akım "ibrahimi" dine abone olma zahmetine girelim? Bu görüş, psikolojiden veya natüralist bir felsefeden ayırt edilemez. Tanrı ve Şeytan'ın yerine Taocu yin ve yang ilkeleri konulabilir. Ama biz "Tanrı olmaktan" söz ederken, kim "yang" olmaktan söz eder ki?

Bu soruyla birlikte, kişiselleştirilmiş kötülük fikrinin, kötü bir bilincin, bir tür çocukça ve gülünç bir "karikatür" olduğu öne sürülür. Bilincin tek bir ifade biçimine teslim edilmesinin açıkça yasak olduğu ileri sürülmektedir. Bu argümanın basit bir şekilde çürütülmesi olarak bir psikopat vakasından bahsedebiliriz. Bir psikopat asla bir psikopattan başka bir şey değildir. Bu onların tek bilinç modudur. Aynı anda makul, liberal, nazik, empatik, sempatik ve psikopat olamazlar. Son özellik, geri kalan her şeyi hariç tutar. Kötülüğün en saf hali psikopatlıktır, öyleyse neden birisi onun var olmadığını ve sadece çılgınca, batıl bir iddia olduğunu iddia etsin? Şimdiye kadar bir psikopatla karşılaştıysanız, Şeytan'ın varlığını kabul etmekte hiç zorlanmazsınız.

İnsanlar psikopatinin tıbbi bir durum veya akıl hastalığı olduğunu iddia edebilir, ancak akıl hastalığı neden kişinin kendisi yerine başkaları için son derece tehlikeli bir kişilik tipiyle sonuçlansın? Bu, kozmosun temelde ben-merkezci ve başkalarına düşman (yani kötü) olan ve özellikle hastalıklı zihinlerde ifade edilen bir özelliğini yansıtmıyor mu? Dünyasal temelde böyle hastalıklı bir zihin mümkünse, kozmik temelde neden olmasın? Dünya gezegeni kötü insanlar üretebiliyorsa, neden kozmos üstün-kötü varlıklar ve en tepesinde, bu eğilimin Omega Noktası olan fevkalade kötü bir bilinç (Anti-Tanrı, Şeytan) üretmiyor? Yasak olmayan her şey zorunludur. Peki Şeytan'ı haram/yasak kılan faktör nedir? Kozmik bir psikopati - Demiurge'yi - var olmaktan alıkoyan nedir?

İnsanlar, genellikle hayal gücü eksikliği ve bilimsel materyalizme tapınma nedeniyle Şeytan'ı unutulmaya mahkum etmeye çalışırlar. Neden rahatsız oluyorlar ki? Yüzleşin işte; Kötü psikopatlar dünyamızı yönetiyor. [The Corporation](#) adlı bir belgesel, kapitalist şirketleri doğaları gereği psikopatik olarak zekice tasvir etti. Eski Dünya Düzenine hizmet edenler de psikopatlardır. Diktatörler psikopattır. İbrahimi dinler psikopattır. Bunların hepsi bizim icat ettiğimiz saçma sapan bir karikatür mü? Nazi ölüm kampları karikatür müydü? 11 Eylül, Haçlı Seferleri, Engizisyon, cadı yakma, tüm dünyada savaşları ve soykırımları? Ve eğer tüm bu psikopati örnekleri gerçekse, neden kozmik ölçekte de aynı şey olmasın? Bu fenomenin yalnızca bu dünyada var olup da bir bütün olarak kozmosta var olmamasına nasıl mümkün olabilir ?

Sıradan insanları aşırı tiplerle karşılaştırmak saçma. Şeytan iyi ve kötü günleri olan, işte huysuzlanan vb.... sıradan bir adam değildir. O kesinlikle sıradan biri değil, o halde neden onun üzerinde sıradanlaştırılmış bir analiz kullanasınız ki? Seri katiller, mesela [Ted Bundy](#) sıradan mıydı? **"İnsan hayatı boyunca doğuştan iyi veya kötü diye tanımlanamaz. İnsan öğrendikçe, deneyimler kazanır, değişir, güdüler bu basit düalist şemaya sığmaz."**... derler ! Gerçekten mi?

Bir insanın karakteri hayatı boyunca değişir mi? Deneyim karakteri bilgilendirir, ama onu değiştirmez. Ted Bundy, nasıl daha etkili bir psikopat olunacağını deneyimleyerek öğrendi. Bencil doğanlar bencil ölürler. [Ignavi](#) - tarafsız, kayıtsız, pasif - iyi ve kötü açısından ne bir şeydir ne de başka bir şeydir. Ama gerçekten iyi olan insanlar kötü olmazlar ve gerçekten kötü olanlar da iyi olmazlar. Soruyu soran, kalıcı karakter (yani öz) diye bir şeyin var olduğunu esasen inkar ediyor.

Evren soru soran tarafından tasvir edildiği gibi olsaydı, o zaman kötülük basitçe var olmazdı. Herkes, ara sıra biraz "yaramaz" olan iyi birer liberal olurdu. Fakat Hayat böyle bir şey değil. Onlara yanlış bir şekilde bakarsanız veya Tanrılarına hakaret ederseniz, kafanızı uçuracak sağlıksız ve dengesiz bir insan güruhu var.

"Arketipler", "Stereotipler", "Karikatürler", "Belirsizlikler", "Batıl İnançlar"... Bunların hepsi, dünyamız bunlarla dolu olmasına rağmen radikal kötülük olasılığına inanmayı reddeden insanlar tarafından kullanılan sözlere. Bunu böyle açıklıyorlar. Ya da buna "[oyun teorisi](#)" ya da buna benzer bir şey deniyor - güzel, küçük, mantıklı bir kutuya doldurulmasını ve göz önünden uzaklaştırılmasını sağlayan herhangi bir şey.... Hayır, hayır, bu insanlar diyor ki, dünyamızda gerçek "kötülük" denen bir şeyin işlemesi mümkün değildir. Bilim buna izin vermez. Ama o halde bilim, özgür iradeyi ve maddeden oluşmamış zihinleri de reddediyor, yine de özgür iradesi ve atom kuvvetlerine (maddeye) tabi olmayan bir zihni olduğunu düşünmeyen bir insan var mı hiç? Akıl (Zihin), yaşam, bilinç, iyilik ve kötülük açısından tek bir şeyi açıklayamayan bilime neden yanılmaz gözle bakılıyor?

Neden insanlar gözlerini (algılarını) gerçekten açıp şu dünyamıza bir bakmıyorlar? Bunu yaptıklarında her şey değişmeye başlayacak. Biz aptal değiliz. İnsanların bizim dalga boyunda olup olmadığını görmek söz konusu olduğunda lazer görüşümüz var. Soru soran kişinin temel görüşleri, sorusunu çerçevelenme biçimi temelinde, bizimkinden çok uzaktır.

Artık, sanırım bu tarz soruları yanıtlamakta neden isteksiz olduğumuzu anlayabilirsiniz. Bizi, her sorunun altında yatan inanç sisteminin son derece uzun bir yapı sökümüne dahil ediyorlar. Sorular tarafsız bir varlık değildir. Varsayımlar, inançlar ve dünyaya özel bakış açılarıyla doludur. Sorunun oluşturulma şekli, genellikle, kaçınılmaz olarak rahatsız edici bulduğumuz, konularımızdan birine karşı ince bir şekilde gizlenmiş bir düşmanlığı veya şüpheyi ortaya çıkarır.

[Nietzsche](#) ne demişti, "*Kendini bana karşı tavır aldığın anda, benim konumumu ve dolayısıyla argümanlarımı anlamayı bıraktın! Aynı tutkunun kurbanı olmalısın!*"

Bu şimdiye kadar yapılmış en anlayışlı ifadelerden biridir. Bir şeye karşı güçlü bir duygunuz varsa, onu artık o şeyin terimleriyle anlayamazsınız. Eski Dünya Düzeni'nin kendi pozisyonunu savunduğuna şüphe yok, ama bu bizim kavrayabileceğimiz bir şey değil çünkü biz onların dünya görüşüne çok düşmanız. Yaşamla ilgili temel varsayımlarının veya temel değerlerinin hiçbirine katılmıyoruz. Onların felsefesi lehinde bir şeyler duymak isteseydiniz zaten bize gelmezsiniz. Biz onların ateşli eleştirmenleriyiz, savunucuları değil.

Aynı şekilde, insanların bizim konumuzla ilgili olarak "aynı tutkunun kurbanı" olmadıklarını anında anlayabiliriz. Soruları bizim görüşlerimizle bağlantılı değil, sadece kendi görüşlerini yansıtıyor. Felsefemizi ve argümanlarımızı anlamak için ciddi bir girişimde bulunmuyorlar. Öyleyse neden onlara yanıt vermek için çok fazla zaman ve çaba harcayalım? Kendileriyle aynı fikirde olmamız için bizi adeta felsefemizi terk etmeye davet ediyorlar. Bunun Olabileceği tek an, birisinin bizimkinden çok daha güçlü bir felsefeyle bizi alt edebilmesidir.

Bu nedenle, bize konumumuzu sorgulayan bir soru gönderdiğinizde, bizden daha iyi bilgi sahibi olun. Daha tutarlı bir felsefeye sahip olun. Ve eğer bunlara sahip değilseniz, bize saldırmadan önce çok daha fazla çalışmanız gerekmez mi?

$r = 0$ boyutsuz varoluşun doğası gereği, eğer bilebilseydik kozmosun tüm düşüncelerine erişebilirdik. Yani Abraxas, Satan ve Lucifer'in psikolojik olarak içimizde olduğu söylenebilir. Bu konuda hemfikir olmamız sorun olmazdı. Ancak bu, Abraxas, Satan ve Lucifer'in bağımsız gerçekliğe sahip olmadığı anlamına gelmez. $r > 0$ 'ı tam olarak anlayan herkes, tıpkı kuantum mekaniğinin klasik mekaniği silip süpürüp aynı anda birden fazla parçacığın aynı yerde olmasıyla ani iletişimden ve parçacıkların ikiye ayrıldığı son derece tuhaf bir dünyayı ortaya koyması gibi, pek çok eski tarz tanımın basitçe ortadan kalktığını ve radikal yeni kavramlarla değiştirilmesi gerektiğini görür.

$r \geq 0$ 'ı anlamak için, bunun aslında kuantum mekaniğinin en temel denklemi olduğunu görmelisiniz. İşte bu Her şeyi değiştirir.

Abraxas'ın farklı kişilikleri olarak Lucifer ve Satan kavramını formüle etmek mümkün müdür? Evet öyle. Her zaman olduğu gibi, böyle bir kavram $r \geq 0$ paradigmasına yerleştirilmiştir. Bir hologramla bütün, her parçanın içindedir ve her parça da bütünün içindedir. Bunun ne anlama geldiğini gerçekten kavransanız, hepimizin her şeyin içinde olduğumuzu ve her şeyin içimizde olduğunu göreceksiniz. Dolayısıyla gerçeklik, varoluş, varoluşun birbirine bağlılığı, bireyselleşme, psikolojik bağımlılık... vb. Bunların hepsi gerçeğin farklı yönleridir ve işlerin çok daha karmaşık olabileceğini anlarken, kişiliğinize ve düşünce tarzınıza en uygun tanımı vurgulamalısınız.

Savunduğumuz sistem bilinçli olarak seçilmiştir. Şeytan (Anti-Tanrı) gerçeğini vurguluyoruz çünkü insanların "kötülüğü" içsel sıradan bir psikolojik olgu olarak görmelerini kesinlikle istemiyoruz. Bu, Budistlerin yaptığı türden bir şeydir ve böylece dünyadan geri çekilirler ve oldukça pasif hale gelirler. Dış kötülüğü bir "illüzyon" sanarak görmezden gelirler. Tiranlık ve adaletsizlik kontrolsüz ve mücadele edilmez hale gelir. İnsanların kötülüğü, dünyamızda meydan okunması ve direnilmesi gereken radikal, aktif bir faktör olarak görmesi esastır.

Ve gerçek şu ki, Gnostiklerin her zaman ısrar ettiği gibi, dünyamız gerçekten de çok kötüdür, üstelik bu maskeli, kılık değiştirmiş, iyilikmiş gibi görünen bir kötülüktür. Dengesiz bir kötülüktür ve terazinin kefeleri kaymıştır. Ancak kurtarılabilir ve telafi edilebilir. Hemde Hepimiz tarafından. Tek yapmamız gereken, kesinlikle kötü olan Eski Dünya Düzeni'ndeki birkaç bin kilit insanı devirmek.

Alıntıladığımız soru zekice ve bilgili bir soru, ancak soruyu soran, özellikle belirli katı zihniyetlere ve önyargılara hapsolmayı önlemek için adımlar atsaydı, bu sorunları kendi başına çözebilecek durumda olurdu..

Yeterince vurgulamadığımız nokta, hayat konforlu bir ofisteki birinin tüm cevapları bildiğini sandığı bir sınav gibi değildir. Hayatta, özellikle kritik anlarda, size cevapları hazır verecek kimse yoktur. Onları kendiniz keşfetmelisiniz. Bu nedenle, bilgi arayışında kendi kendine yeterli olmaya ve ihtiyacınız olan cevapları sağlamaya ne kadar çabuk başlarsanız, o kadar çabuk olmanız gereken türden biri olursunuz.

Nietzsche'nin dediği gibi, *"Biz yeniyiz, eşsiziz, emsalsiziz, kendi kanunlarını kendilerine dayatanlarız, kendilerini yaratanlarız."* Kendi yasalarını uygulayabilen ve kendi kendini yaratan insanlar, hayatlarının cevaplarının kendi içlerinde olduğunu anlayacak kadar cesur ve kendinden emin olmak için güç iradesine sahip olanlardır. BU, İlluminati'nin insanlarda aradığı sihirli içeriktir. Soru soran değil, Cevap veren insanlar dünyayı değiştirenlerdir. İlki pasif, ikincisi aktiftir. Cevap veren kendine güveniyor, soru soran ise emin değil ve tereddütlü. Birincisinin onaylanmaya ihtiyacı yok, kimsenin onlara bir onay vermesine de gerek yok, ikincisi ise her zaman gözlerini kırıyor ve "Bu doğru mu?" diye onay bekliyor.

İlluminizm son derece karmaşık bir bilgi sistemidir. Soru sormaya değil, cevap vermeye takıntılı insanlar tarafından yaratıldı. Sorular elbette bir yere kadar önemlidir, ancak asıl işlevi cevapların yolunu açmaktır. Sorular kendi içlerinde son değildir. Önemli olan cevaplardır. İlluminizm'i gerçekten kavradıysanız, tüm sistemi yalnızca bir avuç ve belki de yalnızca dört temel önermeden hesaplayabilirsiniz:

- Diyalektik,
- $r \geq 0$ kozmik denklemi,
- Matematiksel Tamlık Teoremi
- ve yukarıdaki ne ise, aşağıdaki de öyle.

Elbette, sistemimizde pek çok gri alan vardır (ve diyalektik bunu garanti eder), ancak içgörünüzü ve sezginizi kullanmanız gereken yer burasıdır. Batılı zihin mantığa takıntılıdır. Doğu'nun Taocuları ise karşıtların (yin ve yang) dengeli bir şekilde iç içe geçtiklerini ve birbirlerinin vazgeçilmezi olduklarını her zaman anlamışlardır. [Herakleitos](#), "Yukarı giden yol ile aşağı giden yol bir ve aynıdır" derken tamamen aynı yaklaşımı göstermiştir.

Bir Aristotelesçi, bir şeyin hem

a) ikisi birden, hem de

b) birbirine zıt gibi görünse de olabileceği fikriyle karşılaştığında,

hemen şöyle der: "*Bir dakika, ya (a) ya da (b). İkisi birden olamaz çünkü (a) ve (b) birbirini dışlar.*" Bunu kendinden emin bir şekilde ileri sürerdi ve tamamen yanlış olurdu. Kuantum mekaniğinin ünlü ikiz yarık deneyi, bir parçacığın aynı anda iki yerde olabileceğini göstererek basit [Aristoteles](#) mantığını kapsamlı bir şekilde yok etti. Katı bir mantık sisteminde ısrar ediyorsanız daha yüksek gerçekliği kavrayamazsınız. İkili karşıtlıkların kurulduğunu görür görmez çok dikkatli olmalısınız. Elbette faydalı olabilirler, ancak tüm hikaye onlar değil ve sizin diğer araçlara, özellikle de [diyalektiği](#) ve onun karakteristik zıtlık kombinasyonunu kullanmak için zihnin esnekliğine sahip olmanız gerekir. İkili mantık, tikellerin ve tümellerin tamamen ayrı kavramlar olduğunu söyler. Diyalektik hemen bunu sorgular ve doğru perspektiften bakıldığında aslında aynı olduklarını veya en azından son derece yakından ilişkili olduklarını söyler.

Eğer İçine düşmenize izin verdiğiniz herhangi bir zihinsel kutudan çıkamazsanız, Aydınlanmayı (İluminizmi) "alamazsınız". Zihninizi ateşlemeli ve inanılmaz düşünceler düşünmelisiniz. Korkusuzca şaşırtıcı sezgisel sıçramalar yapmalısınız. [Kuantum mekaniğinin](#) iddiaları, kendi kurucularından biri olan [Albert Einstein](#)'a bile çılgınca geldi. Kademeli olarak ortaya çıkan kuantum mekaniksel gerçeklik görüşünü asla kabul etmedi. Klasik kavramlardan oluşan kendi zihinsel kutusunda sıkışıp kalmıştı. Tüm zamanların en büyük beyinlerinden biri olan, inanılmaz düşünceler türetebilen Einstein bile, sonunda, gerçeğin doğasını kavrayacak kadar yeterli bir hayal gücüne sahip değildi.

Hayatın gerçekleri harikadır. Saat mekanizmasının sıkıcı, katı, klasik ifadeleri değildir. Bilimsel materyalizmin iddia ettiği gibi insanlar robot değildir. Biz Tanrıyız ! evrimleşerek tanrı olacağız !

Evren canlıdır. Bir akı var. Omega Noktasına doğru geliyor. Ve biz de onunla geliyoruz. Sadece biz "tamamlandığımızda" kozmos tamamlanır. Öyleyse kemerinizi bağlayın ve kozmosun sunduğu nihai yolculuk olan *Bilinmeyen Diyara* giden yolculuğun tadını çıkarın.

Konuya başka bir açıdan baktığımızda, Jung'un kolektif bilinçdışı kavramı, tikeller ve tümeller açısından ele alınabilir. $r = 0$ alanı, insan bilinçdışının tümelini içerir ve tüm belirli insanlar bu kolektif bilinçdışına uyumlanır. Ancak her insanın kendine özgü kişisel bir bilinçdışı ve elbette kendi bilinçleri de vardır. [Pierre Teilhard de Chardin](#)'in [noosfer](#) kavramını düşünürsek, bunun Jung'un kolektif bilinçdışının bir evrimini temsil ettiğini görebiliriz. Sonunda, tüm insan kişisel bilinçsizlikleri ve kişisel bilinçleri, hem bilinçli hem de bilinçsiz bir Kitle Zihni - kolektif bir insan zihni - yaratmak için birleşebilir. John Wyndham, bir grup uzaylı çocuğun ortak bir zihne sahip olduğu [The Midwich Cuckoos](#) ([The Village of the Damned](#) olarak filme alındı) adlı romanında bu fikrin kurgusal bir versiyonunu sundu. Birinin öğrendiği her şey diğerleri tarafından hemen öğrenildi (yani mükemmel morfik rezonans) ve böylece zekaları insan çocuklarından çok daha hızlı büyüyerek kaçınılmaz bir çatışmaya yol açtı.

Aklın bu gelişimi Nihai derecesine kadar alındığında, bu süreç kolektif bir kozmik bilinçle sonuçlanacaktır: İşte bu Tanrı'nın Aklına eşdeğerdirdir !

Tüm psişik fenomenler, psişik bir kişinin başka bir kişinin bilincine veya bilinçaltına erişebileceği fikriyle ilgilidir (Telepati gibi), bu nedenle bu tür fenomenlerin tümü, Kitlesele Aklın geçici örnekleridir. Herkes psişik olsaydı, insanlık bu nedenle ortak bir bilince sahip olabilirdi. Ve böylece çatışmalar ortadan kalkabilirdi !

Neoplatonik Yüksek Ruh, etkili bir şekilde bir Kitlesele Zihindir. Böylece, Jung ve de Chardin gibi düşünürlerin, bilim tarafından ihmal edilmiş eski bir fikre yeni bir hayat verdiklerini görüyoruz.

Plotinus'un uzay ve zamanda yer alan sayısız bireysel ruhla bağlantılı uzay ve zamanın dışında bir **Kolektif Ruh** modeli, Rupert Sheldrake'in **morfik rezonans** teorisi ve bir tümel ile tikel arasındaki ilişki hakkında düşünmenin muhtemelen en iyi yoludur.

Sheldrake, A New Science of Life adlı kitabında fizikçi David Bohm ile şöyle bir söyleşi yapıyor:

Rupert Sheldrake: *Bence biyolojide evrim teorisi ortaya çıktığında değişimin başlangıcını tetikledi. O zamanlar hayvanlar ve bitkilerle ilgili evrimsel bir gerçeklik görüşüne sahiptik, ancak yine de fiziksel dünyanın, moleküler ve atomik dünyanın zamansız bir arka planı olduğu düşünülüyordu. Şimdi geniş çapta kabul gören Büyük Patlama'nın kozmolojisine geçtik. Yani şimdi tüm evreni kökten evrimsel bir evren olarak aldık. Ve bence bu bir krize yol açıyor ve bir krize yol açmalı. Her zaman orada olan, zaman ve uzayı bir şekilde kaplayan zamansız (yani sabit) yasalar fikri, gerçek bir tarihsel (yani evrimsel) Big Bang'e sahip olduğunuzda pek bir anlam ifade etmez, çünkü o zaman şu sorunla karşılaşsınız: Big Bang'den önce doğa yasaları neredeydi?*

David Bohm: *Karadeliklerin özünde bildiğimiz doğa/fizik kanunların da ortadan kalkacağına dair genel kabul gören bir inanç da var. Dediğiniz gibi, bilim adamları bununla yüzleşemediler çünkü onlar hala eski yöntemlerle, zamansız (sabit) yasalar açısından düşünüyorlar. Ancak bazı fizikçiler bunun farkında. Bir kozmolog bir konuşma yapıyordu ve şöyle dedi, "Biliyorsunuz, eskiden her şeyin bir doğa kanunu olduğunu ve her şeyin sabit olduğunu düşünürdüm, ama bir kara delik söz konusu olduğunda her şey olabilir." Dolayısıyla, zamansız yasalar kavramı geçerli görünmüyor, çünkü zamanın kendisi gelişen zorunluluğun, yani evrimin bir parçası. Kara delik, bildiğimiz şekliyle uzay ve zamanı içermez; herşey yok olur. Yok olan sadece madde değil, bildiğimiz herhangi bir düzenli "düzen" de yok oluyor ve bu nedenle her şey gider ya da hiçbir şey gitmez diyebilirsiniz.*

Rupert Sheldrake: *...Ve sonra [bilim adamlarını] Big Bang'den önce doğa kanunlarının nerede olduğu sorusuyla karşı karşıya getiriyorsunuz. Ve çoğu, 'Eh, her zaman orada olmuş olmalı' diyorlar. Ve 'Nasıl? Big Bang'den önce bildiğimiz herhangi bir madde yok. Bu doğa kanunları neredeydi, bir tür serbest yüzer miydi?' Ve 'Eh, bir şekilde orada olmalı' diyorlar. Ve sonra, "Mevcut fiziğin oldukça ötesinde olduğu için, bunun metafiziğin herhangi bir gerçek anlamında oldukça metafizik bir kavram olduğunu düşünmüyor musunuz?" derler... Er ya da geç bunu kabul etmek zorundalar. Bu tür bir alana girer girmez, pek çok bilim insanının dünya görüşünün üzerine kurulduğunu düşündüğü kesinlik ortadan kalkar. Şu açık ki, Mevcut bilimin eleştirmeksizin, olası bir tür metafiziği önceden (yani BigBangden önce) varsaydığı açık hale geliyor.*

Sheldrake'in Büyük Patlama'dan önce fizik yasalarının nerede olduğu sorusu, oldukça kritik. Big Bang'den önce hiçbir yoksa - uzay, zaman, madde, enerji yoksa;

- a) Big Bang ile birlikte akıllara durgunluk veren miktarda "malzeme" nereden geldi?
- b) Fizik yasaları nereden geldi?, nasıl oluştu ?
- c) Fizik kanunları şimdi nerede saklanıyor ve Büyük Patlama anında neredeydiler?
- d) Big Bang'den önce fizik kanunları onu yönetebilmek için mi vardı ve eğer öyleyse, bilim adamları hiçbir şeyin var olmadığını söylediğine göre neredeydiler?
- e) Big Bang herhangi bir fizik kanunu olmadan başlatıldıysa, kozmologlar Big Bang'i fizik kanunlarını kullanarak anlamayı nasıl bekleyebilirler?! - bu çelişki, değil mi ?
- f) Fizik yasaları bir şekilde Big Bang'in başlangıcında anında mı gelişti? Eğer öyleyse, bu nasıl mümkün olabilir, mekanizma nedir ve yasalar nerede toplanır ve saklanır?
- g) Tamamen materyalist bir evrende yaşıyorsak, kanunlar bir şekilde maddede bulunmalıdır, ama nasıl ve nerede?

HERHANGİ BİR bilim adamına bu soruları sorduğunuzda, size nasıl cevap verecekleri konusunda hiçbir fikirleri olmayacaktır. Ama eğer bu en temel soruları cevaplayamıyorlarsa, tüm bilim binası kum üzerine inşa edilmiş değil midir? Bilim sadece başka hayalsiz teorilerle kugulanmış bir peri masalı olmaz mı? Bilim bu düzeyde İbrahimi Yaratılışçılıktan daha güvenilir değildir. En azından İbrahimciler Big Bang'i Tanrı'ya atıfta bulunarak açıklayabilirler - Tanrının zihni fizik yasalarını içerir, diyebilirler. Fakat Materyalist bilim adamlarının, içinde buldukları ikilemden kurtulmalarına yardım edecek "kozmetik" bir akılları yoktur.

Fizik yasalarının nerede var olduğu ve fiziksel dünyayı nasıl etkiledikleri sorusu, Platon'un mükemmel Formlar (tümeller) dünyasının nerede var olduğunun ve fiziksel dünyadaki tikelleri nasıl etkilediğinin yeniden ifade edilmesinden başka bir şey değildir. Başka bir deyişle, bilim, tüm görkemli iddialarına rağmen, 2350 yıl önceki Platon'dan bir zerre kadar ileri değildir. Platon, tümeller ve tikeller arasında bağlantı görevi görmesi için [Demiurge](#)'yi icat ederek, yani kozmik bir üst-aklı çağırarak sorunundan kurtulmaya çalıştı. Ama Akılın bağımsız varlığını reddeden bilim adamları için böyle bir seçenek mevcut değildir. Maddenin fizik yasalarını nasıl yarattığını, depoladığını ve bunlara nasıl uyduğunu açıklamak gibi devasa bir sorunları var. Yeryüzündeki herhangi bir bilim adamının, karşı karşıya oldukları görevin ölçeğini gerçekten anlamış olması pek olası değildir. [Her Şeyin Büyük Birleşik teorisini](#) (yani Bir tür M-Kuramını) formüle etmeye kışkırtıcı bir şekilde yakın olduklarından bahsediyorlar ve yine de, gerçekte, akla gelebilecek en temel soruları ele almadılar. Aslında Bilim adamları bu yeni kıyafetleriyle tıpkı hikayedeki o "çıplak kral" gibidirler - çıırılçıplaktırlar ama bunu anlayamazlar.

Peki, İlluminizm bu sorulara nasıl cevap veriyor? Bunu yapamıyorsak, bilim adamlarından ve din adamlarında ne farkımız kalır ?. O zaman cevaplara geçelim;

Birincisi, bilim adamlarının Big Bang'den önce var olduğunu söylediği "hiçlik" diye bir şey yoktur. Big Bang'den önce, saf akılla veya daha doğrusu boyutsuz, ne yaratılabilen ne de yok edilebilen, sadece dönüştürülebilene boyutsuz psiko-enerji ile ilişkilendirebileceğimiz boyutsuz kozmos vardı (bir tür mutlak zihin, yani mutlak $r=0$ alanı). Big Bang'den önceki kozmos mutlak soyut zihin olduğundan ve zihin bilgi üreten ve depolayan bir varlık olduğundan, Big Bang'in gidişatını belirleyen fizik yasaları kozmik zihinde zaten mevcuttu, yani yasalar Big Bang'den önce de vardı; ve gerçekten de bu yasalarla Big Bang'i tetiklediler/başlattılar ve yönettiler. Ancak bu sonuç kabul edilmez (zira tek makul ve inandırıcı açıklama budur), o zaman bilimsel materyalizm anında yok edilir çünkü Big Bang'den önce gelen "hiçlik" değil, "akıl" idi. Bu çıkarım, tüm hayal gücünün ötesinde çok önemlidir. Neden mi? Çünkü bu, "Tanrı"yı var ettirir; Big Bang'in kaynağı Tanrı'nın zihni/aklıydı. Fizik kanunları Tanrı'nın zihnindeki düşüncelerdi. Ancak bunlar Platonik yasalar, yani mükemmel, değişmez ve zamansız değildi.

Fizik kanunları, zamansız (sabit, sonsuz) çağlar boyunca Tanrı'nın zihninde gelişti. Aslında Tanrı, fizik yasalarını deneme yanılma (yani evrim) yoluyla öğrendi. Bu süreç bilinçli olarak düşünülmemelidir. Zihin, hepimizin çok iyi bildiği gibi, bilinçsizce de çalışabilir. Ve fizik yasalarını (ya da daha doğrusu Saf Matematiği) doğuran, Tanrı'nın Aklının bilinçsiz düşünce süreçleriydi. Saf Matematik, Tanrı'nın Zihninde tamamen yerleştiğinde, yapılacak tek bir şey vardı; bu Potansiyel gerçeğe dönüştürülmelidir. Kozmik yasa budur ! Diyalektiğin gerektirdiği budur. Böylece boyutsuz psiko-enerji, fizik yasaları (matematik) aracılığıyla, Büyük Patlama (Bigbang) olarak bilinen muazzam kozmik olayda boyutsal psiko-enerjiye dönüştürüldü. (Akıl/Zihin kaldı elbette, çünkü boyutsuz varoluşu yok etmek mümkün değil; Madde, Aklın yerini almamış, onunla birlikte var olmuştur.)

Zihin böylelikle kendini maddeye yabancılaştırdı, ama böyle yaparak "bilinç" olasılığını doğurdu; çünkü bu, zihnin en yüksek niteliği, Hegel'in çok parlak bir şekilde örneklediği gibi, yalnızca bir "çokluk" olarak var olabilir, yani bilinç en az iki düşünen varlığa ihtiyaç duyar. Bilinç, farklı varlıkların etkileşiminden doğar. Hakiki çokluğa sahip olmak, bireyselleşmeyi gerektirir. Gerçek bireyselleşme uzay ve zaman (boyutluluk) gerektirir, dolayısıyla kozmik aklın (uzay ve zamanın dışında) boyutluluk yaratmaktan başka seçeneği yoktu. Olan her şey titizlikle mantıklıydı.

Tıpkı Tanrı'nın düşüncelerinin Büyük Patlama'nın gidişatını belirleyen fizik yasalarını yaratmak için evrim geçirmesi gibi, Büyük Patlama evrenindeki her şey de evrim geçirir ve uzay ve zamandaki tüm bu bireysel maddi şeyler, uzay ve zamanın dışındaki kozmik akla geri beslenir, ve bu geri besleme döngüsüyle evrim sürer. Bu Mükemmel bir evrim ve sinerji sistemidir. Rupert Sheldrake, *"Kozmik evrim, alışkanlık ve yaratıcılığın etkileşimini içerir. Bu hipotez, doğanın ebedi yasalar tarafından yönetildiği şeklindeki geleneksel varsayımdan kökten farklıdır."*

Sheldrake hem haklı hem de haksız. Ebedi yasalar bir bakıma var olurlar (Saf Matematik olarak), ancak bunlar, kozmosun evrimsel faaliyetini şekillendiren gelişen "evrenseller (tümeller)" tarafından tamamlanır. Ebedi yasalar arka planı ve çerçeveyi sağlarken, evrimleşen evrenseller kozmosu Omega Noktasına doğru iten diyalektik dinamiği sağlar. Gelişen bir kozmosta, gelişen evrensellerin var olması zorunludur.

Ve Tüm bu süre boyunca, kozmos tek bir şeye ulaşmaya çalışıyor; Bilince !. Ama bu Herhangi bir bilinç değil: Mutlak Özgürlük, Mutlak Bilgi, Mutlak Güç içeren mükemmel bilinç: Bilincin, varoluşun, evrimin, diyalektiğin ve teleolojinin Omega Noktasıdır. Omega Noktası, tüm kozmik potansiyelin tamamen ve mükemmel bir şekilde gerçekleştirildiği noktadır. Tam olarak idrak edilmiş anlamda Tanrı'dır. Evren, Tanrı'nın gizlenmesiyle başlar ve nihayetinde Tanrı'nın açığa çıkmasıyla (kıyametle) sona erer. Ve böylece kozmik bir döngü sona erer. Sonra ne olur? Tanrı fiziksel varoluştan çekilir. Bu sürece [Big Bang](#)'i tersine çeviren [Big Crunch](#) diyebiliriz, ya da yıldızlar öldükçe ve patladıkça sıklaşan kara deliklerin tüm fiziksel varlıklarını yavaş yavaş uzay ve zamanın dışındaki kara delik tekilliklerine geri döndürdüğünü söyleyebiliriz.

Öyle ya da böyle, tüm madde kaynağına geri döner: Kozmik Saf Akla !. Ve bunu yaparken, Tanrı'nın hafızasının yavaş yavaş silindiğini tahmin edebiliriz. Tıpkı eski Yunanlıların önceki yaşamların neden asla hatırlanmadığını açıklamayı öğrettikleri gibi, tam bir unutkanlık getiren Lethe sularını mecazi olarak içiyor gibidir. Ve böylece tüm döngü yeniden başlar. Tanrı yeniden maksimum potansiyel ve minimum gerçekleşme durumundadır ve potansiyelin diyalektik aracılığıyla gerçekliğe dönüştürülmesini talep eden zihnin kozmik yasası her şeye yeniden başlar. Ve bu sonsuza kadar olacak, çünkü varoluş ne yaratılabilir ne de yok edilebilir, sadece dönüştürülebilir.

Pek çok kadim insanın bildiği gibi, kozmos büyük Çağlarda işler. Materyalist bilim adamlarının bahsettiği "[Isıyla Ölüm](#)" yada "[Büyük Donma](#)" diye bir şey yoktur. Sheldrake'in dediği gibi, "Evren artık buharı yavaş yavaş tükenen sonsuz bir makine gibi değil, gelişen engin bir organizma gibi görünüyor."

Sheldrake haklı. Kozmos, akıllı olan yaşayan, gelişen bir organizmadır. Bu nedenle, kozmos asla herhangi bir ebedi durağanlık durumuna ulaşamaz. Bununla birlikte, ebedi tekerrür vardır, ancak aynı olayların her Çağda tekrarlanması anlamında değil. Aksine, her Çağ benzersizdir. Neden? Kaos teorisi yüzünden (bkz. [Strange attractor](#)). Tokyo'da kanat çırpın ve New York'ta bir kasırgaya neden olan kelebeğin metaforunu herkes bilir (bkz. [Kelebek etkisi](#)). Bu, bir sistemin gelişme şeklinin başlangıç koşulları tarafından belirlendiği fikrini özetler: başlangıç koşullarındaki en en küçük değişiklikler, olağanüstü derecede farklı sonuçlara yol açabilir. Bir kelebeğin kanat çırpması, küresel hava durumunu değiştirmek için yeterli olabilir. Dünyadaki atmosfer durumlarını kesin tahmin etmek bile imkansız iken, tahmin edilemezliğin en büyük kaotik olayı olan Büyük Patlama bağlamında ne kadar büyük olduğunu hayal edin. Her yeni Büyük Patlama, kozmosun farklı şekilde gelişmesine neden olur, ancak her kozmos her zaman aynı Omega Noktasına doğru yakınsar: orijinal potansiyelinin maksimum gerçekleşmesi ! Tüm başlangıçlar farklıdır, ancak tüm sonlar aynıdır.

Bu teori bilimin açıklayamadığı her şeyi açıklamıyor mu? Bilim, boyutsuz varoluşu (yani saf zihinsel varoluşu) reddeder ve bu nedenle, kozmosun işleyişini anlamakta feci bir şekilde başarısız olur. Mantık, yalnızca orijinal aksiyomların izin verdiği ölçüde etkilidir. Yanlış aksiyomlarla (öncüllerle) başlarsanız, tüm sisteminizin hatalı olması garanti edilir (Bkz. [Aklın Yolu](#)). Ve bilim, zihni hiçe sayarak, varoluşun merkezi aksiyomunu ortadan kaldırır. Bilim, maddi varlığın özelliklerini açıklamakta harikadır, ancak akla, hayata ve varoluş amacına, yani gerçekten önemseydiğimiz tüm konulara gelince umutsuzdur. Umutsuz, çünkü bu fenomenleri açıklayabilecek temel aksiyomdan yoksun: maddeden bağımsız zihin, yani "RUH" !

Bilim temelde aptaldır, çünkü kendi yasalarını kullanarak kendi yasalarının varlığını açıklayamaz, ama kibirli bir şekilde bunu bir sorun olarak görmez. Bir evrenin tamamen hiçlikten fıskırabileceğine dair (Antik Yunanlılar arasında şüpheye yol açacak) felsefi açıdan gülünç bir iddiada bulunuyor. Bir kez daha, bunu herhangi bir sorun olarak görmüyor. Bu bakımdan bilim sihirden ayırt edilemez. Bir hile veya yanılsama olması dışında, ancak sözde GERÇEK olarak şapkadan tavşan çıkarmayı içerir. Bu kadar çok zeki insanın, tüm kesin bilgilerin kaynağı olan bilim tarafından yapılan propagandaya kapılması şaşkıncı. Halbuki bir çoğu temelleri bile kavrayamaz.

[Richard Dawkins](#)'in dünyanın dört bir yanında kuğular gibi dolaşarak herkese bilimin tüm cevaplara sahip olduğunu coşkuyla açıklarken, aslında bırakın herşeyin cevabını vermesini, bilim daha kendi kendisini bile açıklayamıyordur. Bilimin bu iddiası, Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan mükemmel bir Tanrı'nın, yoktan kusurlu bir dünya yaratma ve ardından dünyadaki neredeyse herkesi sonsuza dek acı ve cezaya mahkum etme gib sözde parlak bir "fikre" sahip olduğunu iddia eden İbrahincilik kadar saçmadır. Tanrım! Keşke zuhur edip bizi bu saçmalıklardan kurtarsaydın !

İbrahim'in Tanrısı, evrim karşıtı bir Tanrı'dır. Kendisi evrim geçirmiyor, öyleyse neden yarattığı alemler de evrim geçirsin? Bunun anlamı yok. Adem ve Havva'nın hikayesi, yavaş yavaş insanlığa dönüşen bazı proto-insansı türleri ile nasıl bağdaştırılabilir? Bu saçmalık. İlk Günah (yasak elma !) ile ilgili her şey anında terk edilmelidir, dolayısıyla İsa Mesih'in insanlığın günahları için ölmesine gerek yoktur. Aslında bize gereken asıl Tanrının kendisi değil midir ? Evrimle uyumlu olan tek Tanrı, kendisi de evrimleşen bir Tanrı'dır.

Dünyanın entellektüel devlerinden biri olan Platon, mükemmelliğin ebedi ve değişmez olması gerektiği fikrine kafayı takmıştı. Buna takıntılı olmasaydı, tüm farklı derecelerde çalışmak zorunda kalmadan (bir zamanlar küçük üyesi olduğu) İlluminati'nin tüm sistemini kesinlikle keşfedebilirdi. En basit haliyle İlluminizm, akıl, matematik, değişim ve teleolojiyi birleştirir. Bu dört malzemeyi bir araya getirin ve bildiğimiz evren ortaya çıkıyor. [Herakleitos](#)'un dinamik ilkesi ("Değişim dışında kalıcı hiçbir şey yoktur"), Platon'un pahasına göz ardı ettiği can alıcı faktördür. Onu gemiye almış olsaydı, yapması gereken tek şeyin Mükemmel Formlarını aslında mükemmel olmayan ancak Mükemmelliğe doğru gelişen Formlara dönüştürmek olduğunu görecekti: ince bir değişim ama yine de büyük fark yaratan bir değişim.

Yeryüzünde yeni türlerin mutasyon yoluyla evrimleşebilmesi gibi, tümeller (formlar) de mutasyona uğrayabilir ve yeni tümeller eski tümellerden ayrılarak kendi benzersiz yollarında evrimleşebilir. Böylece Formlar değişmez değildir. Yukarıdaki gibi aşağıdaki ilkesi gerçekten tümeller ve tikeller arasındaki sinerjik ilişkiyi tanımlayan bir ifadedir. Tümeller $r=0$ boyutsuz alanda ve tikeller $r > 0$ boyutlu alanda bulunur. Tikellerin başına gelebilecek tüm süreçler tümellerin başına da gelebilir. Gerçekten de, Rupert Sheldrake'in morfik rezonans olarak tanımladığı şekilde, iki işlem grubu birbiriyle tam bir uyum içinde çalışır. Her tikel, bağlı olduğu tümele bilgi besleyebilir ve her tümel (Form, Evrensel) daha sonra bu bilgiyi diğer tüm tikellere aktarabilir. Bu, fiziksel olmayan bir kanal kullanarak ayrıntılar arasında bilgi alışverişi için kapsam sağlar, dolayısıyla bir türün hızlı evrimini de sağlar.

Platon, *(fikirleri (genç) Illuminatus Platon'u ve Platon'un yıldız öğrencisi Aristoteles'i besleyen fikirler olan)* Formlarını Illuminati'nin değişen dünyasına bağlamayı başaramadı. Ama Çember tamamlanacak.

Illuminati/Aydınlanma, ister istemez ve fark edilmeden, Batı entelektüel düşüncesinin çekirdeğini oluşturmuştur. Fakat Batı'da (ve ne yazık ki küresel çapta da gelişen) feci şekilde ters giden tek bir şey var - (Anti-Tanrı) Şeytan'ın dini olan İbrahimcilik ve tüm alt kırınımları; Protestan Hristiyanlar ile Yahudi finansörler tarafından ortaya atılan ekonomik sistem: yırtıcı kapitalizm ! Eski dünya düzeninin iyilik maskesi takmış kötüler; Hristiyanlar, Yahudiler, Müslümanlar, hükümdarlar, bankacılar ve kapitalistler, dünyayı olabildiğince mükemmel hale getirmenin önündeki başlıca engellerdir. Onlar sadece kendi ajandaları ile ilgilenirken, insanlığın kalanı perişan olmuş, umurlarında olmaz. Onlar olmasaydı, insanlar tek bir milenyum içinde çoktan tanrılar seviyesine çıkmışlardı !

Ayrıca çeviri notu; Bu bölüm ve diğer bölümlerde bahsi geçen "Şeytan" ismi zaman zaman isim, zaman zaman sıfat olarak kullanılmıştır. Genel bir kötülük niteliğinden bahsederken sadece Şeytan, kozmik ve sofistike kötülükten bahsederken Şeytan (Anti-Tanrı), Lucifer ile Düalite kutbunu oluştururken Satan (Şeytan), ve İslamın İblisinden bahsederken de Şeytan (Satan, İblis), şeklinde isimlendirilmiştir.

Entelekya

“Entelekya; Aristoteles’e göre, her varlığın erişmeyi amaçladığı, maddeye biçim veren, olanağı gerçekliğe dönüştüren etkin ilke, varlıkta yetkinlik ve olgunluk durumu, bu duruma erişmiş gerçek varlıktır.”

Bu terimi ilk kullanan [Aristoteles](#)'tir ve onun en önemli ve büyüleyici kavramlarından biridir. Entelekya, incelikle farklı şeyleri ima eden bir dizi farklı kullanıma sahip olduğu için tanımlanması zor bir kelimedir. [Entelechy](#), "en" (içinde olmak) + "telos" (mükemmellik, tamamlama, son) + "ekhein" (sahip olmak) - "sonunun kendi içinde olması" kelimelerinden türetilmiştir. Dolayısıyla, son potansiyel, sonu gerçekleştirme ve potansiyeli gerçeğe dönüştüren süreci ifade eden bir konseptimiz var.

Entelekyaya şu anlamlar verilebilir: Sonunun kendi içinde olması; bu amaca ulaşmak için içsel, yaratıcı bir dürtüye sahip olmak ve dahası, mümkün olduğu kadar mükemmel bir şekilde başarmak; bir şeyin var olduğu ve gerçekleşene kadar potansiyel olarak kaldığı amaç; amacın gerçekleştirilmesi, amacın yerine getirilmesi; bazı işlevlerin gerçekleştirilmesi veya tam olarak ifade edilmesi; bir potansiyelin aktüel hale geldiği durum; potansiyelin gerçekleşmesi; bir organizmanın gelişiminde içsel bir yönlendirici güç; daha önce sadece potansiyel olanın mükemmel bir şekilde gerçekleştirilmesi; potansiyel olandan mükemmelleştirilmiş ve gerçekleştirilmiş olana doğru gelişme.

Entelekya, "bilgilendirici bir ruh", bir iç dahi, olabileceği her şey olmaya çalışan ve başarılı olana kadar "tatminsiz" bir ruh gibi bir şeydir. Her şey başlangıç potansiyellerini maksimum gerçekleştirmeye dönüştürmek ister. Çiçek açmak, olabilecekleri her şey olmak, tam, benzersiz ve otantik benlikleri olmak isterler.

Mesela, Bir mutfak bıçağının "Entelekyası" kesmektir. Burada işlevini tanımlamak için "entelekya" kullanıyoruz. Entelekya olarak belirli bir bıçaktan söz edersek, onun işlevini tam olarak yerine getirdiğini söylüyoruz (ancak diğer yandan kör ve eğri bir bıçak başarısız olurdu).

Entelekya, genellikle tüm canlı varlıkların potansiyelden gerçekliğe geçme, amaçlarını veya ajandalarını gerçekleştirme, muktedir oldukları mükemmelliğe ulaşma konusundaki doğuştan gelen bir eğilimi, içsel bir dürtüyü ve kapasitesini tanımlamak için kullanılır. Bu, şeylerin kendilerini mümkün olduğu kadar tam olarak geliştirmeleri, benzersiz ve mükemmel benlikleri haline gelmeleri için bir dürtüdür. Bunu yapmalarına engel olan bir güç olmadığı takdirde, entelekyalarına mutlaka ulaşacaklardır.

Bir meşe palamudu, görkemli bir meşe ağacı olmayı "ister". Bir bebek muhteşem, kendini tam anlamıyla gerçekleştirmiş bir yetişkin olmak ister. Her şeyin kendi içinde arzulan bir sonu vardır ve mesele sadece tohumun meyve vermesine izin vermek, bunu yapmasını engelleyecek hiçbir şey yapmamak ve yoluna hiçbir engel koymamaktır.

Aristoteles'e göre entelekyaya, tüm doğal süreçleri yönetir ve doğayı bir bütün olarak açıklar. Olaylar tesadüfen değil, entelekyalarına göre doğal bir tasarımla gerçekleşir. Kendini ifade etmeye çalışan gizli bir doğal düzen vardır. Doğa, potansiyeli gerçeğe dönüştürmek için içsel (yada güdüsel) bir dürtü tarafından yönlendirilir.

İnsanların kendi entelekyaları vardır - en iyi benlikleri olmak, içlerinde sahip oldukları kişisel insan tanrısı olmak. Açıkçası, çoğu insan iç karartıcı bir şekilde entelekyalarını gerçekleştirmede başarısız oluyor. Onlar olması gerekenin soluk gölgeleri durumuna düşüyorlar. Kötü niyetli yaşarlar, yanlış bir bilinçleri vardır, zayıftırlar, ürkektirler, korkaktırlar, alçaktırlar ve birilerinin uşaklarıdır, kula kulluk ederler. Kendi çaplarında kolay ve konforlu bir yaşam için her şeyi yaparlar. Onlar bırakın üst-insan olmayı, her zaman küçük rahatlıklar ve küçük avantajlar arayan alt-insanlardır. Büyük vizyonları ve görkemli hırsları yoktur; hep küçük düşünürler, küçük olsun benim olsun, derler. Asla gerçek benlikleri olamazlar. Asla otantik olamazlar. Bunlar insan potansiyeline hakarettir.

İnsanlık başarısız entelekyaya hastalığından muzdariptir. Çoğu insan, mağara devrindeki atalarından sözüm ona çok daha konforlu yaşamalarına rağmen, derinlerinde kendilerinden son derece mutsuzdur. Zira içten içe Kendilerini maksimize etmekte başarısız olduklarını biliyorlar, bundan utanç duyuyorlar ve bu nedenle bunalıma giriyorlar. Bu bunalımı sözüm ona aşmak için Çeşitli inkar hallerine girerler veya önemsiz, kısa vadeli zevkler ve anlık hazlar peşinde koşarak dikkatlerini dağıtırlar. Ama içlerindeki acı asla dinmez. Aynaya bakarlar ve varoluşsal bir hastalık hissediler ve potansiyellerini gerçekleştirme yetenekleri amansızca solup giderken bu durum her geçen gün daha da kötüleşir.

Bu tür insanlar, hiç çiçek açmamış bitkiler gibi eksik kalırlar. Bozuk, zayıf ve verimsizdirler. Pek çok insan ölü ve solmuş çiçeklere veya en başta hiç büyümeyen ve kesinlikle muhteşem bir çiçek açmayacak bitkiler gibidirler. Ama lütfen yanlış anlamayın, burada bahsedilen eksiklik, toplumun bizlere dayattığı sözde hayat başarılarını gerçekleştirememek değildir. Kastedilen "eksiklik" ruhsal/manevi boyutta bir kendini gerçekleştirilmeye ulaşılamamasıdır. Kimse derslerinde kötü not aldığı, kötü bir evlilik yada kariyer yaptığı, zengin olamadığı ,yada hiç bir zaman iyi bir aile kuramadığı yada iyi bir evlada sahip olamadığı...vb için hayatta başarısız olduğunu sanmasın. Bunlar dünyevi meselelerdir, ve kesinlikle Entelekyaya değildirler. Entelekyaya, [Maslow'un ihtiyaç piramidinin](#) en tepesine, zirvesine ulaşmak demektir.

Başarılı bir entelekyaya toplumu yaratmalıyız. Devletin tüm kaynakları, her bir kişinin yeteneklerini en üst düzeye çıkarmaya yönelik olmalıdır.

Şu anda sahip olduğumuz sistem -kapitalist tüketimcilik- kendisini tamamen gerçekleştirmiş insanlarla hiçbir şekilde ilgilenmiyor. Yalnızca, kendilerini mutlu hissetmek için kıvranan ve kendilerini "ifade etmek" için bir şeyler tüketecek, satın alacak, kolayca manipüle edilebilir tüketiciler istiyor. Mağazalardan satın aldığınız nesnelere bir koleksiyonundan başka bir şey değilseniz - bunlar gerçekten kim olduğunuzu ifade ediyorsa - o zaman hiç kimse değilsinizdir. Sen insan bile sayılmazsın. Sen kendin bir nesnesin, malsın !

[Leanne Shapton](#)'ın, Lenore Doolan ve Harold Morris Koleksiyonundan Önemli Eserler ve Kişisel Mülkiyet, Kitaplar, Sokak Modası ve Mücevher dahil adlı son derece iç karartıcı bir çok çok satanlar romanı var. Bu, genç bir New York çiftinin ilişkilerinin sonunda geride bıraktıkları ve müzayedeye çıkarılan nesnelere aracılığıyla ilişkisinin hikayesini anlatıyor. Birçok insan bunu "zekice" yazılmış bir roman olarak buldu. Aslında mide bulandırıcı ve sahip olduğumuz toplum türü hakkında çok şey anlatıyor. İnsanların yarattıkları, başarıları, felsefeleri, davranışları, ahlakları, onurları ve kişisel asaletleri yerine nasıl yalnızca sahip olduklarıyla tanımlandığını gösteriyor.

Kapitalizm sadece nesne(mal) satmaz, (satın)alıcıları da "bireyselliklerini" kendi yaratıcılıklarıyla değil, yalnızca satın aldıkları ürünlerle ifade eden nesnelere(mallara) dönüştürür. Daha da kötüsü, kapitalist toplumlarda çoğu insan kasıtlı olarak kurban edilir - yani ayrıcalıklı bir azınlığın kendi konforunu sürdürebilmesi için çoğunluğun entelekyaları sabote edilir. İşçi sınıfının "akılını kapatarak" kendilerini patronlarına adanması istenir. Başkalarının refahını arttırmak için kişinin kendi aklının yok olmasına izin vermekten daha kötü bir şey yoktur. Uyanın artık !. Entelekyanızı çalmalarına izin vermeyin. Onların ahlaksız tekliflerine kanmayın !

Tanrı olmak içinizde. Bu sizin kutsal entelekyanızdır. Başkasını zengin etmek için bol bol alışveriş yapmak size bir şey katmaz. Sizi gerçekten mutlu etmez ? Entelekyamızla bir olduğumuzu hissettiğimizde; potansiyelimizi gerçekleştirdiğimizi bildiğimiz zamandır. Gerçek Mutluluk, entelekyamızın başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesine eşlik eden duygusal durumdur.

İyi nedir ? En yüksek öz-doğamıza sadık olduğumuz zamandır. Aristoteles, mümkün dünyaların en iyisinin, içinde her şeyin entelekyasına tam olarak ulaştığı dünya olduğunu savundu. Onun insan refahı teorisi tamamen entelekyaya kavramına dayanmaktadır.

Aristo [teleolojinin](#) en büyük savunucusudur. Her şeyin doğal bir amacı, ajandası veya işlevi vardır. Evrenin doğası, şeylerin tam ve tam varlığa, varlıklarının mükemmelliğine ulaşmak için otomatik olarak hareket etmesidir. Her şey, başlangıçtaki potansiyelinin izin verdiği ölçüde tam olarak gerçekleştirilmeye çalışır. Mükemmel şeyler, en eksiksiz şekilde hayata geçirilenler, diğer her şeyden daha iyidir. Entelekyalarına, potansiyel olarak içlerinde olan sona ulaştılar. Onlar daha gerçek, daha otantik, daha günceldirler.

Entelekyaya, Form (tümel) örneğini yönlendiren süreçtir; meşe palamudunu meşe ağacı formuna dönüştürür. Meşe palamudu, meşe palamudu biçimine/formuna sahiptir, ancak meşe ağacının entelekyası, onun olmaya çalıştığı şeydir. Entelekyaya, bir formun başka bir ilgili ve daha karmaşık forma dönüşümünü yönetir.

Yalnız, Entelekyadan çok "iyi" bir şeymiş gibi söz ettik. Bu, ne yazık ki, doğru olmaktan uzak. Bir entelekyaya "kötü" de olabilir. Bir paraziti, kanseri veya kötülüğü veya hastalığı veya ölümü veya yırtıcı doğayı düşünün. Kişisel çıkar, bencillik, açgözlülük, kibir, narsisizm, nefret, şiddet, zalimlik, sadizm, vurdumduymazlık gibi birçok insani özelliği düşünün.

Mesela, Eski Dünya Düzeninin entelekyası nedir? Seçkin ailelerden oluşan kalıcı bir yönetici hanedan yaratmak. Başarılı oldular mı? Şimdilik oldular gibi !

Kapitalizmin entelekyası nedir? Sermaye sahibi küçük bir grubun dünyayı kalıcı olarak yönetmesini sağlamak. Başarılı oldular mı? Büyük oranda ! en zengin 100 kişi listesine bakmak yeterli !

Herhangi bir şirketin entelekyası nedir? Olabildiğince büyük ve güçlü olmak, kendi ürün veya hizmetlerinin tek tedarikçisi olmak. Bir mutlak tekel olmak !

Politikacıların entelekyası nedir? Tiran yada diktatörler gibi, Hep İktidarda olmak. (Entelekyalarını halk adına iyi yönetmek değil, sadece güce sahip olmak ve güç kullanmak olduğunu unutmayın.)

Bir spor takımının entelekyası nedir? Şike, faul, doping... Ne pahasına olursa olsun kazanmak .

Bir ünlünün entelekyası nedir? Mümkün olduğunca ünlü kalmak, en ünlüsü olmak ve mümkün olduğunca çok dikkat çekmek ve para kazanmak.

Bu nedenle, entelekyaların mutlaka iyi huylu olması gerekmez ve tam tersi de olabilir. Görevimiz, hangi entelekyaların pozitif hangilerinin negatif olduğunu belirlemek ve kendi entelekyalarımızı sabote ettikleri için negatif olanları ortadan kaldırmaktır. Eski Dünya Düzeni'nin (EDD) bir üyesi olmadığınız sürece, birincil hedeflerinizden biri onun devrilmesini sağlamak olmalıdır. Çünkü o varken, ve onun oyun alanındayken, potansiyelinizi asla maksimize edemezsiniz. Ayrıcalıklı bir toplumda yaşıyorsanız ve ayrıcalıklardan yararlananlardan biri değilseniz, o zaman ayrıcalığa tamamen karşı olmalısınız. Kapitalist bir toplumda yaşıyorsanız ve sermayeniz yoksa, kapitalizmin değiştirilmesi için kampanya yürütmelisiniz. Gerçi Kapitalistler bunun yerine kendi sermayenizi biriktirmek için çok çalışmanız gerektiğini savunacaklar. Eh, öyle derler, değil mi? *(Sanki çalışarak, alın teri dökerek zengin olunabilirmiş gibi hava yaratırlar. Ama EDD'nin kapitalist düzeninde kimse alın teri dökerek zengin olamaz, sadece sömürülür. Çünkü bu düzende rekabet eşitliği yoktur ve Zengin olmak için şans, doğru bağlantılar ve hırs gibi faktörler gereklidir.)*

Ama sanki Liberal bir piyasa varmış gibi çok çalışarak zengin olunamaz. Çünkü EDD'nin elitleri Hayatın sunduğu en iyi eğitime, işlere ve fırsatlara çoktan el koydular, köprülerin başını çoktan tuttular, bu yüzden çok büyük bir dezavantajdasınız, hayata 10-0 yenik başladınız, ve bu şekilde rekabet edemezsiniz. EDD sizi kapitalist liberalizm ile kandırır, sanki özgür ekonomi ve rekabet özgürlüğü varmış gibi bir algı yaratarak sizi sistemin köle çarklarından biri olmaya motive eder. Ama rekabet eşitliğinin olmadığı yerde rekabet özgürlüğü olamaz. EDD'nin kapitalist liberalizmi sadece kendisi seçkinler sınıfı içindir, diğerleri ise bu sanal Liberal Piyasayı besleyecek sömürü uşaklarıdır. Ama ola ki sistemin bir açığını bulup, bir şekilde çok fazla sermaye ederseniz bile o zaman EDD'nin bir parçası olur, ve insanların büyük çoğunluğunun entelekyasına ulaşmasını engelleyen sistem çarklarından biri haline gelirsiniz. Yani EDD'nin devşirmesi olurdunuz ! Peki bu sizi mutlu eder miydi? Eğer bu şekilde mutlu olacağınızı düşünüyorsanız, sizler tam anlamıyla kötü birer piçsiniz !

Şirketler, kurumlar, milletler, dinler, siyasi sistemler, ekonomik sistemler, felsefeler - bunların hepsi bir anlamda "canlı" varlıklardır ve her biri kendi entelekyasına sahiptir. Göreviniz, bu "varlıkların" her birinin zekasını analiz etmek ve insanlığın kolektif zekasına ulaşmasına yardım edenleri desteklemek ve kendi bencil çıkarları doğrultusunda insanlığı geride tutanları devirmektir.

Eski Dünya Düzeni, ayrıcalığın, kapitalist tüketimciliğin, sizi köleleştiren dinlerin, kendi çıkarları için çalışan kurumların ve ne pahasına olursa olsun sadece sizden para kazanmak isteyen şirketlerin devrilmesi gerektiği gibi devrilmelidir.

Gerçekten iyi bir "şirket" nedir? Her çalışanın potansiyelini en üst düzeye çıkarmaya çalışan, herkesin geliştiği harika fikirlerle dolu yaratıcı, teşvik edici bir ortam sağlayan çalışma ortamıdır. Vizyoner fikirleri alıp potansiyellerini gerçeğe dönüştürmek isteyen, en yüksek kaliteyi hedefleyen, her zaman mükemmellik için çabalayan yerlerdir.

Uluslar da tamamen aynı olmalıdır. Bir ulusun siyasi sistemi, ekonomik sistemi, dini uygulamaları, eğitim sistemi ve tüm kurumları gibi bu hedefi desteklemelidir. Tüm insanların potansiyelinin maksimum düzeyde gerçekleşmesini sağlamak için hepsi birlikte çalışmalıdır. Sistemin yolunda duran hiçbir şeye tahammül edilemez. Toksik entelekyaları tespit etmek kolaydır çünkü onlar her zaman azınlığın yararına olur ve çoğunluğun zarar görmesini sağlarlar. Kapitalizm zengin kapitalistler İÇİN, Ayrıcalık elitler İÇİN, bankacılık sistemi bankacılar İÇİN (halk için değil), Eski Dünya Düzeni onu oluşturan seçkin hanedan aileleri İÇİNdır. Bunlar dünyamızı şekillendiren ve yöneten sistemlerdir, ancak özünde insanların potansiyelinin maksimum düzeyde gerçekleştirilmesine düşmandırlar. Bu sistemlerin, herhangi sadece ve sadece seçkinlere hizmet etme kapasiteleri dışında, sıradan insanlara hiç bir yararı yoktur. Asıl Sorun ise, milyarlarca sıradan insanın neden kendilerini temelde hor gören ve tatmin olmuş hissedip hissetmediklerini umursamayan bir sistemle işbirliği yapmayı seçtiğidir.

Aslında, kapitalizmin gerçek amaçlarından biri, sizi ancak belirli ürünleri satın alarak sözde "tedavi edilebilecek" takıntılar ve nevrozlarla doldurmaktır. Bir iPhone'unuz, iPod'unuz veya iPad'iniz yoksa veya her hangi bir marka ürüne sahip değilseniz, o zaman bir KAYBEDENSİNİZ, tamamen fakir ve zavallısınız ve ancak cüzdancınızı çıkarıp gerekli ürünleri satın alarak ve biraz kapitalistlik yapıp para kazanarak kendinizi kurtarabilirsiniz. Daha Ne kadar zavallı olabilirsin? Sahip olduğumuz nesnelere büyük çoğunluğu gereksiz, önemsiz, yine de bizi ve başkalarıyla olan ilişkilerimizi tanımlamalarına izin veriyoruz. En yeni "markaya" sahip değilsen, seninle kim takılmak ister? Kapitalizm kalıcı bir şey inşa etmez. Her şeyin modası geçer, ve sürekli yeni moda şeyler alman gerekir. Satın almaya devam etmelisiniz. Aksi takdirde kapitalizm durma noktasına gelir. Tüm ekonomik sistemimiz, ne pahasına olursa olsun satın almaya devam etmenizi sağlamak için tasarlanmıştır. Başka hiçbir şey umurunda değil. Ve umursadığı en son şey senin kendini gerçekleştirmiş bir insan olup olmadığıdır.

Peki, Rakip entelekyaları ne yönetir? Bu diyalektiktir ! Diyalektik, daha yüksek bir sentez oluşturmak için tez ve antitezden en iyi olanı alacaktır ve süreç, nihai entelekyaya varoluşun Omega Noktasına tamamen tamamlanana kadar devam edecektir. Tanrı'nın varoluşun entelekyası olduğunu söyleyebiliriz, yani Tanrı varoluştaki zımni olan sondur, "kendi içindeki son". Entelekyaya aynı zamanda bu amaca ulaşma arzusu, bunu başarmak için kullanacağı süreç ve nihai sonucun kendisidir. Entelekyanın yönlendirdiği bir süreç, görevini yerine getirene, mükemmelliğe ulaşana, Omega Noktasına varana kadar devam edecektir. Teleoloji ve entelekyaya birlikte hareket eder. Varlığın ulaşmaya çalıştığı bir amacı vardır. Bu, Darwin'in evrim teorisine dayanan ve hiçbir şeyin amacı olmadığını söyleyen bilimsel materyalizm anlayışıyla çelişir. Bilimsel evrime göre Her şey rastgele gerçekleşir ve bazı sonuçlar "doğal olarak seçilir" ve bazıları seçilmez. Seçilenler, başarısız olanlara göre çevrelerine daha uygun kabul edilir. Ardından seçilen sonuçlar, yeni bir doğal seçim döngüsünün temeli olur ve böylece her şeyin daha iyi ve çevrelerine daha uygun hale gelmesiyle devam eder. Bir Tasarım gerçekleşiyormuş gibi görünebilir ama aslında bu sadece rastgele doğal seçilimdir.

Bazı insanlar, Darwinci evrim teorisinin Tanrı'yı gereksiz kıldığını düşünür, ancak aslında ana akım Darwinizm'in birincil hedefi veya kurbanı olarak Tanrı yoktur. Aksine, Darwinizm esasında "Akıl" kavramına saldırır. [Darwinizm](#) katıksız bilimsel materyalizmdir. Aklın varlığını reddeder. Sonuçta "akıl" nedir, karakteristik faaliyetleri nelerdir? ... akıl öğreniyor, uyum sağlıyor, düşünüyor, hesaplıyor, planlıyor, şemalar kuruyor, öngörüyor... bunların hepsi amaca yöneliktir; hepsi teleolojiktir. Darwinizm, teleolojinin bir kurgu olduğunu öne sürerek, aklın olmadığını iddia etmektedir. Ona göre Doğanın bir planı yoktur. Bir şey elde etmeye çalışmıyordur.

Darwinizm'in sunduğu dünya görüşü; uzun çağlar boyunca, cansız, akılsız madde yığınlarının rastgele bir şekilde birbiriyle çarpışması ve bazen belirli bir ortamda varlığını sürdüren kararlı varlıklar meydana getirmesidir. Bu istikrarlı varlıklar, daha fazla çarpışma, dahili yeniden düzenleme (mutasyon) vb. döngüsünden geçer ve çevrelerine daha da iyi uyum sağlayan daha kararlı varlıklar yaratır. Yani, Mesela [sonsuz maymun teoremindeki](#) gibi; bir daktilonun tuşlarına sonsuz bir süre boyunca gelişigüzel basan bir maymunun belirli bir metni (örneğin William Shakespeare'in tüm yapıtlarını) neredeyse kesin olarak yazabileceğini ortaya koyması gibi; Darwinizm'de evrimi sonsuz süre boyunca gerçekleşen rastgele doğal seçim olasılıkları sonucu, sonunda karmaşık organizmaların ortaya çıktığını iddia eder.

Falan filan...

Yeterince zaman verildiğin, rastgele süreçler eninde sonunda, çevrelerine harika bir şekilde uyum sağlayan istikrarlı şeylerden oluşan bir dünya ortaya çıkarabilir. Ama bunda hiç bir plan yoktu. Hiçbir şeyin bir amacı yoktur. Hiçbir şey bir şey elde etmeye çalışmıyordur. Akıl, Düşünme söz konusu değildir. Anlamın hiçbirinde rolü yoktur. Her şey, özünde, saf madde dünyasındaki rastgele olaylardan başka hiçbir şeyle ilgili değildir.

Elbette Darwinizm, cansız, amaçsız ve akılsız varlıkların tesadüfi etkileşimlerinin, yaşamı, akli ve bilinci ve özellikle de özünde bir akıl/amaç sahibi olan insanı nasıl yarattığını açıklayamamıştır. Düşünen herhangi bir insan, bir dizi cansız ve akılsız malzemeyi bir test tüpüne atıp iyice karıştırdığında, yaşamın, aklın, bilincin ve amacın bir noktada (yeterli zaman verilirse) eninde sonunda ortaya çıkacağına nasıl inanabilir? Bu akıl almaz bir şey! Yoktan var olan bir evrenle aynı şey ! Bilimsel materyalistlerin “akıl/zihin (Mind)” kavramından nefret etmeleri nedeniyle benimsemek zorunda kaldıkları görüşler bunlardır. Bilimsel materyalizme eşlik eden psikolojik harekete “davranışçılık” denir ve onun temel ilkesi, zihnin/aklın gereksiz bir hipotez olduğudur! Davranışlarımız aslında kimyasal, yani maddesel makenizmalardır.

Doğal seleksiyon, Darwinistlerin sandığının aksine hiçbir şekilde teleolojiyi çürütmez. Teleolojiye dayalı evrim, tamamen aynı sonuçlara yol açar. Başarılı entelekyalar, başarısız olanlardan daha fazla gelişir, yani doğal olarak seçilirler ve başarısız olanlar yavaş yavaş unutulmaya yüz tutar. Yani teleolojik evrim, doğal seleksiyon açısından Darwinizm'in tahminlerinin aynısını yapmaktadır. Ancak, rastgeleliğe dayalı Darwinizm'den farklı olarak, teleolojik evrim, çok daha hızlı ve daha “hedefli” doğal seçilime ve çok daha ince bir fosil kaydına izin verebilir.

Geleneksel Darwinizm'in en büyük eleştirisi, amaçsız atomlardan gelişigüzel karmaşık, amaçlı varlıkların ortaya çıkma olasılığının (uzun bir zaman diliminde de olsa) sıfırdan başka bir şey olamayacağı yönünde olsa gerek. Eğer amaç atomların bir işlevi değilse, o zaman onların amaç yaratmaları da imkansızdır: onlar bu kapasiteye sahip değildirler. Öte yandan, içsel amaçlı bir çabaya dayalı bir evrimsel süreç olan teleolojik evrimde, bu amacın kendini göstereceği KESİNDİR. Sürecin tüm noktası budur. Entelekyanın konusu budur.

Filozof [Saul Kripke](#), bir keresinde bir insan "zombisi" tanımlamıştı. Bu, bir insanın varsayımsal mükemmel bir kopyasıdır, ancak bilinçten yoksundur. Herhangi bir duyguya sahip değildir. Ama fiziksel olarak bilinçli bir insanla aynı olduğu ve beyin hücrelerinin ve motor sinirlerinin tüm düzenlemelerine sahip olduğu için, tamamen aynı şekilde davranır. Gerçek bir insan ile bu zombilerden biri arasındaki farkı nasıl anlayabilirsiniz? Bir insan müsveddesi ile gerçek bir insan arasındaki fark nedir ?

İkisi tamamen aynı şekilde davransalar aradaki farkın ne olduğu Darwinizm'in umurunda olur muydu? Davranışçılık okulu yalnızca sergilenen davranışla ilgilenir ve zihne sıfır önem verir. Dolayısıyla Darwinist/materyalist/davranışçı dünya görüşünde “akla” kesinlikle ihtiyaç yoktur. Akıllar/Zihinler tamamen gereksiz görünüyorsa, öyleyse neden varlar? Materyalistler, Kripke'nin zombilerini, özdeş bir insan yaratılırsa, orijinal insanla tamamen aynı bilinç durumlarına sahip olacağını iddia ederek eleştirdiler. Başka bir deyişle, bilinç, maddenin özel düzenlemelerinin kaçınılmaz bir ürünüdür. Nedenini açıklayamıyorlar tabii !

Eğer tüm insanlar, materyalistlerin iddia ettiği gibi, atomların ve moleküllerin etkileşimlerine dayalı, amaçsız bir neden ve sonucun belirlemci dünyasında sıkışıp kalmışsa, o zaman akıl/zihin hangi olası işleve hizmet edebilir? Gereksiz midir ?. Materyalist alem ona ne ihtiyaç duyar ne de onu ister. ...

Bu utancı açıklaması imkansız ! Atomlar ve moleküller akıllarına bakmadan işlerini yapacaklardır. Zihin maddi bir "şey" değilse, maddeyi nasıl etkileyebilir? Ve maddenin hareketi zihni nasıl etkileyebilir? Materyalizm, insanların özgür iradeye sahip olmadığı ve aklın, hiçbir işleve hizmet etmeyen ve fiziksel alem için hiçbir fark yaratmayan bir tür tuhaf [epifenomen](#) olduğu sonucuna götürür. Akıllı ve hür iradesi olan insanların, akılları ve hür iradeleri olmadığını kanıtlamaya çalışmaları ne garip! Ama bilim adamları böyle iddia ediyor !

Elbette, ($r > 0$) fiziksel alanına bağlı olan ve yine de uzay ve zamanın dışında duran bir zihinsel alan ($r = 0$) varsa, o zaman çok daha karmaşık bir neden-sonuç modeli elde ederiz.

Uzay ve zamanın maddi kozmosunda, sadece maddi etkileşimlerin amansız nedeni ve etkisi vardır, Özgür irade imkansızdır. Ancak bir $r \geq 0$ kozmosunda, dört farklı türde neden ve sonuç mümkündür:

- 1) $r > 0$ 'da sebep ve sonuç (maddenin madde üzerinde nedensel bir etkisi vardır)
- 2) $r = 0$ 'da sebep ve sonuç (zihnin zihin üzerinde nedensel bir etkisi vardır)
- 3) $r = 0$ 'dan $r > 0$ 'a neden ve sonuç (zihnin madde üzerinde nedensel bir etkisi vardır)
- 4) $r > 0$ 'dan $r = 0$ 'a sebep ve sonuç (maddenin zihin üzerinde nedensel bir etkisi vardır)

Madde (1) geleneksel bilimsel neden ve sonuca karşılık gelir, madde (2) diğer düşüncelere neden olan düşüncelere karşılık gelir, madde (3) [psikosomatik](#) neden ve etkiye karşılık gelir (örneğin, elimizi hareket ettiririz ve hareket eder), madde (4) [somatopsişik](#) nedene karşılık gelir (örneğin, fiziksel duyularımız zihinsel aktivite yaratır). Özgür irade (2) ve (3)'e aittir (yani, daha sonra ne olacağına bizim özgür zihinsel seçimlerimiz karar verir; bunlar nedensel zorunluluğun maddi zincirinin parçası değildir).

Sadece $r \geq 0$ kozmik denklem paradigması insanın özgür iradesini açıklayabilir. Materyalizm bunu yapmaktan tamamen acizdir, dolayısıyla maddi varoluşta akla yer yoktur der. Materyalist görüşte akıl, ancak madde ise maddeye etki edebilir; ve madde kaçınılmaz maddi sebep ve sonuçlara tabidir ve özgür iradeyi imkansız kılar.

Alman embriyolog [Hans Driesch](#), bir embriyonun bir kısmının çıkarılmasının, daha sonra gelişen yetişkin organizmada çok az bozulmaya veya hiç bozulmaya yol açmadığını gözlemledi. Bilimsel materyalizmin ima ettiği gibi, embriyolar küçük mekanik varlıklar olsaydı, o zaman onlardan bazı parçaların çıkarılması, bir arabanın tekerleklerinin veya motorunun çıkarılması kadar felaket olurdu. Bir makinadan parça eksiltirseniz, makine ya çalışmaz yada bozuk çalışır.. Mekaniksel Bir embriyonun eksiltilmesiyle, bir insan Asla yetişkin olamaması ya da garip bir şekilde mutasyona uğraması gerekirdi. Ama bunun yerine, genellikle tamamen normal yetişkinler şeklinde büyüyebiliyorlar. Driesch, bir organizmayı hedefine doğru yönlendiren yaşamsal bir gücü belirtmek için enteleky (veya "akıl benzeri maddeyi" belirtmek için "psikoid") kelimesini kullandı. O, fiziksel ve enerjik olmadığını ve [vitalizm](#) olarak bilinen şeyin bir ifadesi olduğunu tahmin etti. Bu, canlı organizmaların cansız maddelerde bulunmayan bir ilke veya süreç sergiledikleri inancıdır. Vitalizm neredeyse enteleky ile eş anlamlıdır. Driesch'in fikirleri Rupert Sheldrake'i büyük ölçüde etkiledi.

Tasarlanmış Toplum

İki buçuk bin yıl önce Antik Atinalılar, "Güçlü istediğini alır, zayıf ise olması gerektiği gibi teslim olur." demişlerdi.

Aslında değil 3000 yıl önce, binlerce yıldan beri bir "Orman Kanunu" altında yaşıyoruz. Büyük balık küçük balığı yutar ! Güçlü zayıfı ezer ! Bu "güç" ister herhangi bir hayvanın bile yapabileceği gibi kas gücüne dayalı bir kaba güç olsun, isterse zekayı kullanarak aldatma yada kandırmaya dayalı bir tahakküm olsun, fark etmez !... Fark etmez, zira şöyle bir düşünün; Mesela cinayet işlerken, maktülün nasıl öldürüldüğüne göre cezamız değişmez; ister sopayla döverek öldürelim, isterse suyuna zehir katarak öldürelim, her iki durumda da bu bir cinayettir. Cinayet silahı yada yöntemine göre suçumuz azalmaz yada artmaz, sonuçta bir cinayet işlenmiştir. Sopa kullanarak insan öldürmek bizi daha çok barbar yapmayacağı gibi, zehirle öldürmek bizi daha uygar da yapmaz; her iki durumda da bu insanlık dışıdır.

Benzer şekilde kendimizden zayıf gördüğümüz kişilere tahakküm uygularken kas gücü kullanmak ile yalan-kandırma yoluna baş vurmak arasında yöntem dışında bir fark yoktur. Her iki durumda da zayıf olan her halükarda ezilir. İnsanlık yöntem değiştirerek uygarlaştığını zannediyor, ama özünde binlerce yıllık bir gelenek olan "Orman Kanunlarından" vazgeçemiyor. Vazgeçemediği gibi de bu "orman kanunlarını" kutsallaştırabiliyor da. Eğer kişi güçlü ve zeki ise bu yeteneklerini kullanarak diğerlerine tahakküm uygulamasını ahlaken doğru kabul ediyor; Sonuçta Tanrı onu öyle yaratmışsa, bu yetenekleri bahşetmişse demek ki bu ona hak diye kabul ediyor. Ve böylece güçlünün zayıfı ezmesi gayet "normal" sayılıyor; güçlü ezelden beri istediğini alıyor, zayıf ise boynunu büküp teslim oluyor. Sonuçta bu haksızlık sayılıysa, tanrı baştan herkesi eşit yaratırdı; Demek ki tanrı herkesi eşit yaratmadıysa, demek ki istediği buydu, diye düşünülüyor !

İşte, Dünya bugün bile hala aynı. Zenginler ve güçlüler her zaman ne varsa alıyorlar ve sıradan insanlar ise nedense bu düzene teslim oluyorlar, her zaman onlara izin veriyor. Neden? Gerçekten "zayıf" oldukları için mi ? Çünkü sıradan insanlar bunu yapmasaydı seçkinlerle savaşmak zorunda kalırlardı, ama "sıradan" insanlar sadece kolay bir hayat isteyen korkaklar oldukları için savaşmak istemezler. *Bkz. Aman Ağzımızın Tadı Kaçmasın Ali Rıza Bey!*

Sıradan insanlar neden bu kadar acınası ve bu kadar zayıflar? Neden bu kadar kolay ikna oluyorlar, beyinleri yıkanıyor ve zihinleri kontrol ediliyor? Küçüklükten beyinlerinin yıkanması buna mazaret olabilir mi ? Yoksa bu halde olmayı hak ediyorlar mı ? Hinduizmin iddia ettiği gibi, Kozmik bir kast sistemi mi var, karmalarına göre her dayatılanı kabul etmeye razı zayıflar olarak doğmakla mı cezalandırılmışlar ? Gerçekten, Sıradan insanlar neden böyle ?

Süreç doğumdan itibaren başlar. Mesela Kötücül din İslam'ı düşünün. Müslüman ailelerin her yıl bir hayvanı kurban edip sonra yedikleri kutsal bir günü vardır. Bu, İbrahim'in oğlunu öldürme isteğini anmak için yapılır (Hatırladınız değil mi ?, "Abraxas" Kitabımdan bunu sıkça alıntılamıştım).

Şimdi, hiçbir sebep, gerekçe ve tartışma olmaksızın bir babaya oğlunu öldürmesini emreden bir Tanrı'ya ne tür insanlar tapar, ve ne tür insanlar bu olayın anması olarak her sene bir koç keserler ? Oğlunun öldürülmesini hiç tereddüt etmeden kabul eden bir babaya ne tür insanlar saygı duyar? Sözüm ona bu İbrahimin Allaha olan imanını/sadakatini sınamak içinmişmiş... (Aşkın gözü kör etmesi gibi) Sadakat insanı bu kadar mı körleştirir... Böyle kör bir sadakat akıl hastalığında başka bir şey değildir.

Peki Buna inanan insanlar hasta mı? Kızgınlar mı? Yoksa sadece kötüler mi? Doğduğunuz İlk günlerinizden itibaren ne olursa olsun, akletmeden, sorgulamadan Tanrı'ya itaat etmeniz gerektiğinin söylenmesi bilincinize ne yapar? Onun otoritesine asla meydan okumamalı ve asla sebep sormamalısınız. Yapmanız gereken tek şey koşulsuz teslim olmaktır (ve İslam zaten "teslimiyet" anlamına gelir... bazıları onun "Barış" anlamına geldiğini iddia etsede, aslında sadece kendilerini kandırıyorlardır... zira İslam tarihine baktığımızda, İslamın barışla yayılmadığını, insanları zorla teslimiyete zorlayarak yayıldığını görürüz, ayrıca bkz. [İslam/Etimoloji](#)).

Etimolojik anlamı "Teslimiyet" olan İslam köleler için bir dindir, zira sadece köleler/kullar böyle bir aşağılanmaya ve akıl hastalığına teslim olur. İslamın dayattığı iman/sadakat Düşünce gerektirmez. Kulun tek görevi teslim olmak ve itaat etmektir. O zaman 11 Eylül'deki olaya şaşırılmaması gerek ! Müslümanların kafaları, sözde Tanrılarını onurlandırmak için en aşırı şeyleri yapma fikriyle doludur. Allah bir babaya evladını bile öldürmesini emrediyorsa, bir şehidin zaten cehenneme gidecek iğrenç kâfir güruhlarını katletmesine bir itirazı olmayacaktır.... Neden hiçbir Müslüman kendilerine şu basit soruları sormuyor?

- 1) Babalara çocuklarını öldürmelerini emreden bir Tanrı'ya neden inanıyorum?
- 2) Ne tür bir Tanrı böyle bir şeyi önerir?
- 3) Böyle bir Tanrı kötü değil midir?
- 4) "Şeytan" İbrahim'in oğlunun hayatı için yalvardıysa, bu, Şeytan'ın Tanrı'dan çok daha iyi biri olduğunu, kendisinin iyi ve "Tanrının" kötü olduğunu göstermez mi? (yada Şeytan Tanrı kılığına girmiş olamaz mı ?)
- 5) İbrahim neden Tanrı'nın çılgın emrine düşünmeden uydu? Neden sorgulamadı? Ne kadar çılgın olursa olsun, her emri sorgusuz sualsiz yerine getiren bir otomat olmak iyi midir?
- 6) Evladın duyguları ve hakları neden hiç dikkate alınmıyor?
- 7) Tanrı emretti diye kendi oğlumu öldürmeye hazırsam, itaatimi göstermek için yapmaya hazır olduğum şeyin sınırı olmadığını göstermiş olmaz mıyım? Bu beni bir psikopat ve insan türünün her üyesi için son derece tehlikeli bir tehdit yapmaz mı? Bu beni kötü biri yapmaz mı?

Ama İslam gibi dinlerin psikolojik dehası işte burada ortaya çıkar ! İtaat/biat ederseniz size en büyük ödül - cenneti - ve itaatsizlik ederseniz en büyük acıyı - cehennemi vaat ediyorlar. Yetersiz eğitilmiş, batıl inançlı bir kişi, çok kolay korkar ve kandırılır. Canavar bir tirana kölece itaati, kutlanması ve hayran olunması gereken harika bir şeye dönüştürür.

Ve böylece insanlar kendilerini cani katillere ve zombilere dönüştürürler. Her şey tepetaklak olur; kendisini iyi tarafta olduğunu sanan kötüler yaratılır. Ve yahut, müslüman kadınlar burkalar yada tesettür giyerler ve bunu özgürlük ve kendini ifade adına yaptıklarını iddia ederler!!! Halbuki bu giysi kodları onların biat ettikleri sisteme olan prangalarından yada tasmalarından başka bir şey değildir. Köle olmayı seçmeyi özgürlük diye yuttururlar.

Defalarca söylemiştik, İslam'ın en etkili manipülasyon silahı kavram kargaşası yaratmaktır. Onların "özgürlük" dediği şey aslında esarete gönüllü olmaktır. Onların "akıl" dediği şey, çıkar kurnazlığı hesabı içinde güce tapmak, ve kendilerine belletilmiş güce kör kütük biat etmektir ! Onlar kavramları kendi çarpık köle ahlaklarına göre yeniden tanımlayarak, ahlaksızlıklarını haklı çıkarmaya çalışırlar ! Ama bu şekilde sadece beyni yıkanmış cahil sürülerini kandırabilirler !

Şunu kesinlikle anlayın; İttaat/biat etmek insanca bir şey değildir. Bir köpek bile bir avuç mama ile kolayca biat ettirilebilir, ve köpek de sahibini asla sorgulamaz, sahibinden başkasını dinlemez ! O zaman bir hayvanın bile kolayca koşullandırılacağı bir şeyi yaparak, kendimize nasıl insan deriz ? Kör Sadakatte de kesinlikle asalet yoktur (ve zaten çıkar alışverişinin olduğu yerde kesinlikle asalet yoktur), bu kesinlikle insanca değildir; havuç/sopa taktiği ile hayvanlar gibi güdülmek demektir. EDD'nin savunucuları kendilerine köle sağlamak için manipülasyonlar ile itaati/biatı ve sadakati kutsarlar. Ama içinde akıl olmayan hiç bir şeyde kutsalık olmaz !

Bu açıdan bakarsak, Müslümanlar gerçekten insan sayılabilir mi? Allah için oğlunu seve seve öldürecek olan kimse, iblis, cin veya canavardan başka bir şey olabilir mi? İnsanı, kendisine verilen deli saçması emirlere karşı gelecek kadar zeki ve azimli biri olarak tanımlayacak olursak, o zaman Müslümanlar kesinlikle insan olamazlar; Aslında Dogmaları olan hiç kimse insan sayılamaz.. Gerçekten de dinleri onları insan olmaktan men ediyor; koşullandırılmış hayvanlar gibi yaşıyorlar. Hayatlarını Kuran'ın lafzına göre yaşayan otomatlar gibiler!... Yinede EDD'nin islam tarafındaki savunucuları, kavramları ve anlamları eğip bükerek, aklını iptal edip koşulsuz iman eden müslümanları "insan", aklını kullanıp sorgulayanları ise "hayvan" sayarlar. Bu gerçekten inanılmaz bir kavram manipülasyonudur.

Müslümanların, özellikle müslüman dincilerin kavram ve anlam çarpıtma, ve herşeyi kendilerine yontma konusunda inanılmaz yetenekleri vardır. Mesela Allah inanmayanlara akılsız yada beyinsiz dediklerinde, burada kastedilen Akıl yada beyin (zeka) aslında bizim anladığımız anlamda bir akıl değildir. Onlar kurnazlığı, hile yapmayı akıl zannederler, bizler ise sorgulamayı akıl sayarız. Onlar akıllı oldukları için Allah'a inandıklarını ve cennete gideceklerini sanırlar, ama aslında akıllı değil cahil kurnazlığı içindedirler. Sadece hikayelerde bahsi geçen farazi bir varlığa iman edip, o varlık adına konuştuğunu iddia edenlere kulluk ederek kısa ve kolay yoldan cennete varacaklarını sanırlar. Ama gerçek cennet basit bir kör biat/iman ile ulaşılabilecek bir şey değildir..... Ama Cahil insanları kandırmak kolaydır. Onlara kolay ulaşabilecekleri farazi ve fani zevklerin olduğu bir sahte cennet vaad edildiğinde, bu hayale anında ruhlarını satarlar. Aynen emlak değeri çok yüksek olan Manhattan adasını bir kaç sıradan cam boncuğa satan amerikan yerlileri gibi... Zira cahiller neyin değerli, neyin değersiz olduğunu bilemezler, sonuçta cahillerdir. Bir çocuk gibi saçma sapan şeylere tav olurlar !

“Akletmez misin ?” derler, ama akletmeyip kör bir sadakatle iman edenler onlardır. “Onların gözleri kör kalpleri mühürlüdür”(Bakara, 2/7) derler, ama sözde Allah’a olan aşklarından dolayı asıl kör olanlar ve kalpleri asıl mühürlüler onlardır. Aşk gerçekten insanı mecnun edermiş, bunun için imanlı bir müslümana bakmak yeterlidir ! ... İslamın manüpülatörleri o derece ustadırlar ki, insanların ahiretlerini kurtacağız diye insanları islama zorlarlarken, aslında tam tersine İslam’a katıldığınızda cehenneme düşmüş, ve ahiretinizi yakmaya başlamış oluyorsunuz. Zira İslam kendi kendisiyle çelişen, ve böylelikle imanlılarının cehenneme düşmesini garanti eden kurnaz şeytani bir sistemdir, Çünkü;

- Diğer İbrahimi dinlerde olduğu gibi, İslamda da bir hiyerarşik toplumsal düzen vardır. Mümin şeyhinin, yada imamının dediklerine iman/biat eder, Kadın erkeğe biat eder, çocukta ebeveynlerine biat eder. Yani sonuçta kula kulluk edilir. Ve bu da şirkir.
- Kuran’da sadece Allah’a iman ediniz, kulluk ediniz denir, ama müslümanlar başka müslümanların dediklerine iman ederler. Yani Aslında “emirleri” Allahtan değil, Allah adına konuştuğunu iddia eden insanlardan alırlar. Peki bu kişinin gerçekten Allah’ın kelamını iletmişinin garantisi nedir ? öyle bir şey yoktur, sadece iman/güven vardır ! Kısacası Müslüman Allah/Tanrı ile arasına aracılar koyarak, ve bu aracılara iman ederek, şirk koşar... ve şirk koşmanın Kuran’daki cezası sonsuz cehennemdir.

Uzun lafın kisası İslamın en büyük çelişkisi işte budur; Hem Allah/Tanrı’ya kesinlikle şirk koşulmasını istenmez, bunu yapanı sonsuz cehennem ile tehdit eder. Diğer yandan ise, bu “Allah” ile direkt bağlantımız olmadığınız için, sözüm ona “Allah” adına konuşanlara kulluk ve iman etmemiz beklenir. İslam’da Allah ile Kul arasına kimse giremez, derler, ama bu tam bir safsatadır; çünkü dünyada ki her müslüman ya çocukluktan beyni yıkanarak müslüman oldu, yada sonradan başka bir müslümandan islamı duyarak müslümanlaştırıldı ! Sonuçta hiç kimse, başka bir müslümana “iman” etmeden müslüman olamaz. Aksi taktirde herkes kendi kendi müslüman olur, ve müslümanların diğer insanları müslüman yapmak için tebliğ yada gaza yapmasına gerek kalmazdı !

Yani müslüman şirk koşmadan (Allah adına konuştuğunu iddia edenlere iman etmeden) müslüman olamaz, bu nedenle İslam mantığı içinde her müslüman otomatikman şirk eder, ve cehennemliktir. İşte Tuzak Kuranların en hayırlısı, Anti-Tanrı; Allah !

... Sanırım o nedenle Araf 179’da “*Andolsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık.*” der. Yani aslında burada kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet vardır. Yanlış dine, yanlış kişiye iman edilirse ahiretinizi yakarsınız. Müslümanların %99’dan fazlası şirk koşar. Ayrıca klavuzu karga olanın burnu... !

Ve Ayrıca not; Gnostik perspektife göre, sorgulamadan ve akli iptal ederek iman/biat etmek kişiyi direkt ahirette savunmasız ve dolayısıyla cehennemlik yapacaktır. Gerçek cennete sadece Akıl ile ulaşılır !

İşte islamın dizayn ettiği toplum böyledir; cehennemlik insanlar yaratıp sürü gibi gütmek ! peki o zaman bizler bunun bir anti-tezini düşünelim;

- Akıllı ve Sağlıklı bir insan, kendi çocuklarını öldürmesini söyleyen kafasındaki esrarengiz bir sese/Tanrıya/bir otorite figürüne itaat etmeyen insandır.
- Akıllı ve Sağlıklı insan, çocuğunun canı için yalvaran birini (İbrahim kıssasında sözde Şeytan'ın yaptığı gibi) şiddetle taşlamak yerine ciddiyetle dinleyen insandır.
- Sağlıklı bir insanı otorite figürlerine veya sözde "kutsal" metinlere akılsızca ve kölece boyun eğmeyen kişidir..
- Sağlıklı insanı zamanını dizlerinin üzerinde geçirmeyen insandır.
- Sağlıklı insanı, hayatın amacının "teslimiyet" olduğunu düşünmeyen insandır.
- Sağlıklı bir insanı, kadınların tepeden tırnağa örtünerek ortalıkta dolaşmasını ve eğitimden ve kendini ifade etmekten mahrum bırakılmasını, yada kısıtlı bir eğitime tabii tutulmasını beklemeyen biridir.
- Sağlıklı insanı, tüm eşcinsellerin, özgür yaşayanların, mürtedlerin ve kâfirlerin hepsinin öldürülüp cehenneme gönderilmesi gerektiğini düşünmeyen insandır.

Bu son derece mantıklı tanımları uygularsanız, o zaman tek bir Müslümanı sağlıklı insan olarak sayamayız. Hepsinin akılları hasta. Dinleri [şizofreni](#) gibi akıl hastalığı yaratan bir hastalıktır. Örneğin, Pakistan'da Pakistanlı bir Hristiyan, Muhammed'e küfrettiği iddiasıyla idamla yargılanıyormuş. Görünüşe göre Müslüman komşuları, Hristiyan olduğu için ondan hoşlanmıyordu. Onunla tartıştılar ve Muhammed'e hakaret ettiğini iddia ettiler, yani iftira attılar.. Müslümanlar böyledir, kafire herşey mübahtır. Kendi gündelik çıkarları için her yolu (suçu, günahı) mübah görürler, ve sonunda onlar gibi olmayanların cehennemde yanacağını hayal ederek cennetle ödüllendirileceklerini sanırlar.

Müslümanların dinlerine karşı neden bu kadar hassas ve kırılğan olduklarına şaşdırmamak gerek. İslam, ibrahimi dinlerin nihai gerçeği olduğunu iddia ediyor; Konuyla ilgili son söz, Tanrı'nın son vahiydir. Onlara göre Muhammed, tüm dini tartışmaları kesin olarak sona erdirmek için Tanrı tarafından seçildi, ve o son peygamberdi. Yani, Muhammed'den sonra bir peygamber daha çıkarsa, bu, İslam'ı Yahudilik ve Hristiyanlık gibi geçici ve modası geçmiş bir din haline getirir. O nedenle Müslümanlar kesinlikle yeni bir peygambere karşıdırlar, eskilerin hikayelerine saplanıp, kıyameti dört gözle bekler. Evet kıyameti dört gözle beklerler, zira ancak kıyamette ne kadar haklı ve doğru bir seçim yapmış olduklarını ispatlayabileceklerdir. Bu hayalle yapışıp kendilerini rahatlatırlar !

Ama yeni keşifler mümkündür. Ne de olsa Kuran Tanrı'nın son Sözü değildir. Bu sonuç Müslümanlar için kabul edilemez çünkü dinleri artık ihtiyaç duydukları şaşmaz temel olmayacaktır, ve bu yüzden Muhammed'in son peygamber olmadığını söyleyen herkesi kelimenin tam anlamıyla öldürmek isterler.

Ayrıca Not; Bazı müslümanlar kuranın tarının sözü olduğunu kanıtlamak için, onda hiç çelişki olmadığını ve kuranın indirildiği tarihte bilinmeyecek bilimsel bilgilerin yazılı olduğunu iddia ederler. Elbette tüm bu iddialar ayetlerin kişisel heveslerle eğilip bükülmesiyle ortaya atılan boş iddialardır. İnternette "kuranda bilimle çelişen ayetler" diye yazarsanız bir çok veri görürsünüz, ben şimdi bunları burada tekrarlamayacağım.

Ama tek bir şey belirtmek isterim; Bir ihtimal Kuran'da hiç bir çelişki yada hata olmasaydı bile, hatta yeni keşfedilen bilimsel verilerin teyiti bile olsaydı, Kuran'ın Tanrı Sözü olduğunun kanıtı olamazdı. Mesela bir düşünün; Yıldızlar, yada Galaksiler arası seyahat edebilen üstün bir uzaylı uygarlık sırf trollük olsun diye, ve yahut bilemeyeceğimiz başka bir sebepten bir gezegende yaşayan ilkel bir topluma kutsal kitap yazdırmış olsun. İlkel kabileye göre bu kutsal kitap Tanrıdan gelmiş gibi görünebilir, ama objektif bakıldığında, zaten o ilkel kabile kendisinden güçlü ve bilge olan her varlığı kolayca "Tanrı" kabul edecektir. O zaman asıl soru şu olmalı. Tanrının tanımı gerçekten nedir ? Bizden çok daha güçlü ve bilgili her varlığı (Uzaylı, Melek, Cin, Şeytan...vb) tanrı mı saymalıyız, yoksa tüm ilkel tanımlamaların üstünde ve ötesinden kavranamaz üstün bir tanrısal "güç" olabilir mi ? ve olaki öyle bir güç varsa, bizlerle iletişim kurmaya tenezzül eder miydi, ve iletişim kuracaksa bunu nasıl yapardı ?...???

Bazı ılımlı müslümanların aksine, Çoğu Müslümanlar ifade özgürlüğünden nefret ederler. Özgür düşünenlerden nefret ederler. Allah'a, Muhammed'e, Kuran'a meydan okuyan herkesi öldürmek isterler. Herhangi bir şeye ani tepkileri, şiddetli bir gösteri düzenlemek ve ölüm cezasını talep etmektir. Mesela, Romancı [Salman Rushdie](#), Şeytan Ayetleri tartışması hakkında yazmaya cüret ettiği için ölüm cezasına çarptırıldı. Ve sonra da gülünç bir şekilde "barışı" sevdiğini iddia ediyorlar!! Kör bir aşkla / imanla, İslam'ın "Barış" olduğunu sanıyorlar !

Bazı müslümanlar şöyle diyebilir; "Kutsalımıza kimse dil uzatamaz !"... Peki ama sizin yaptığımız nedir ? ... Müslüman olmayanlara akılsız ve hayvan diyen kimler ? Diğer dinlerle dalga geçen kimler ? Ve yahut atalarınızdan bir örnek verelim; İbrahim ve sonrasında Muhammed'in "putları" kırdıkları hikayeler övünçle anlatılmadı mı ? Müslümanlar diğer dinlerin putlarına (yani kutsallarına) saldırmaları normalken, neden müslümanların putlarına saldırmak anormal olsun ? Müslümanlar kendilerini, kendilerinden olmayanlardan üstün mü sanıyorlar ? Onlar Seçilmiş Ümmet mi ? Onlara herşey serbest, herkesle istedikleri dalga geçebilirler, ama başkaları onlarla dalga geçemez mi ? ... Bir müslüman gerçekten böyle düşünüyorsa, sırf müslüman diye müslüman olmayanlardan daha ayrıcalıklı ve üstün olduğunu sanıyorsa, açıksası traji komik bir şekilde, aşağıladığı şeye dönüşmüş demektir. Çünkü sadece akılsız hayvanlar kendilerinden zayıf gördüklerini ezme refleksi içindedir !

Ama yeter ! Artık tadımızın kaçmasından korkmayalım. Açıkça söyleyelim; Müslümanlar, Yahudiler ve Hıristiyanlar aslında Şeytanın (yani bir Anti-Tanrı'nın) kulları ve elçileridir ! Tamamen kötülerdir ! İnsanlığın ilerlemesinin önündeki en büyük engel onlardır !

Gerçekten Sağlıklı bir toplumda yaşasaydık, sunduğu insanlık görüşü hastalıklı ve kötü olduğu için İslam'ı haram ilan ederdik. Benzer şekilde, Yahudilerin "Seçilmiş Halk" olduğu şeklindeki canavarca iddia nedeniyle Yahudilik de yasa dışı ilan edilmelidir. İnsanlığın tamamen ahlaksız olduğunu savunan Protestanlık da yasaklanmalıdır. Ve Papa'nın yanılmaz beyanlarda bulunabileceği fikriyle ve tarihsel olarak bebeklik döneminde vaftiz edilmemiş bebeklerin Limbo'ya (cehennemin ucuna) gönderilmesi gerektiğini iddia eden Katoliklik de çöp kutusuna atılmalıdır. İbrahim'in dinlerinin tümü, savaş suçları, insanlığa karşı suçlar ve apaçık Şeytan'a tapınma ve tartışılmaz kötülüğü teşvik etme ile itham edilmelidir.

Tüm bu dinler kadınlara karşı ayrımcılık yapıyor, tarihsel olarak köleliği destekliyor ve eşcinsellere, özgür konuşanlara ve azınlıklara zulmetmeye devam ediyor. Kısacası bu İbrahimci Dinciler zayıf gördükleri herkesi ezmeyi hak görüyorlar ! Bu Dinciler ne zaman yargılanacaklar? İnsanların İbrahimci inançlara sahip olması oldukça basit bir şekilde kabul edilemez. Hoşgörülü insanlar, hoşgörüsüzlük dışında her şeye tahammül edebilirler. Hoşgörüsüz görüşlerin gelişmesine izin veren herhangi bir toplum bu nedenle hoşgörüsüzdür ve tüm iyi, hoşgörülü insanlar tarafından alaşağı edilmelidir.

Meşhur [Nürnberg Duruşmalarında](#) Nazi savunması şuydu: "Biz sadece emirlere uyuyorduk". Ama Bu savunma ölüm cezasıyla sonuçlandı; yani emir erleri ve kör sadakatleri cezalandırıldı. Fakat Müslümanlar, ne kadar çılgınca olursa olsun, dinlerinin herhangi bir emrine sorgusuz sualsiz hevesle itaat ederler ve cennete gideceklerini sanırlar, ama aslında cehennemi boylayacaklardır. Yanlış tanrıya tapanlar, gönlü okşayan her yalana kananlar cehennemi boylar.

Naziler için emirlere körlemesine bir sadakatle itaat etmek neden "kötü" sayılırken iken Müslümanlar (yada herhangi bir fanatik dinci terörist) için tamamen kabul edilebilir oluyor? Neden bu kadar ikiyüzlüyüz? Dayanılmaz olanı kınamayı neden reddediyoruz? Nürnberg emsalini kullanarak, yalnızca Führer'lerinin veya Tanrıların emirlerine uyduğunu söyleyerek insanlık suçu işleyen herhangi bir insanın savunması yoktur.

Bu nedenle, İslam - ve tüm İbrahimi dinler - Nürnberg mahkemelerine göre cezalandırılmalıdır çünkü emirlere itaat etmeyi insan yaşamının üzerinde tutuyorlar (intihara/cinayete meyilli müslüman manyaklar tarafından insan yaşamını bu şekilde hor görmenin sonsuz örneklerini görmedik mi?). Dolayısıyla İntihar saldırılarına yol veren ve ırkçılık yapan İslam, [İnsan Hakları Bildirgesi](#)'ne aykırı suç teşkil eden, yasa dışı bir girişimdir. İktidardakilerin cesaret gösterip bunu söyleme cesaretini göstermesinin zamanı gelmedi mi?

Müslümanlar barışçıl insanlar olduklarını söylerler. Elbette ılımlı müslümanlar da vardır. Onlar dinlerini daha hümanist bir şekilde yorumlayabilen iyi insanlar olabilir, ama maalesef müslümanlık ve İslam oldukça istismara ve kötü yorumlanmaya elverişli bir dindir. Fanatik bir müslüman bir yandan İslamın "barış" dini olduğunu diretirken, diğer yandan kolayca dinci bir teröriste dönüşebilir. Elbette bu "İslamın barış dini olduğu safsatası" da onların başka bir gerçeklik çarpıtmasıdır. İbrahimi hikayeleri her şeyi anlatıyor. Allah'tan "cihat" emri aldıklarını düşünürlerse (tıpkı İbrahim'in oğlunu öldürmeye can attığı gibi) insanları katletmekte bir an bile tereddüt etmezler. Dinleri bunu gerektirir, bunu emreder. Bu yüzden onların dini kötüdür. [Q.E.D.](#)

Müslümanlar, başkasının (Allah, yada Allah adına konuşan her hangi birinin) iradesine boyun eğmeyi, kör sadakati, tasavvur edebilecekleri en büyük hayır olarak görürler. Ama Bizler kör biatı en büyük kötülük olarak görüyoruz. İslam, hayatlarında hiçbir hür düşünceye sahip olmamış, boyun eğen, güce tapan, yaltaklanan kitlelerle dolu, düşünmeyen, geri kalmış kuru kalabalıkların dinidir. Nasıl düşüncelerini bilmiyorlar. Hiç kimse onlara öğretmedi. Onlardan düşünmeleri asla istenmedi. Onların tek işlevi köle/kul gibi itaat etmektir. Robotlar gibi, otomatlar gibiler !

İbrahimi dinlerin toplum tasarımı budur. Benzer şekilde, Eski Dünya Düzeni'ninde de insanlar düşünmekten uzaklaştırılır ve otomatlaştırılır. Onların toplumundaki tek işleviniz,

- a) bir işçi (an)droid olarak görevleriniz, zengini daha zengin etmek için sizi tatmin etmeyen sıkıcı işleri yerine getirmek ve
- b) onları daha daha zengin yapabilmek için dışarı çıkıp tüketmektir....

Emperyalist Kapitalizm böyledir, işçi sınıfını köle gibi sömürür ve sonra işçisiyle ürettiklerini tekrar işçisine satarak, karına kar katar !

Bu, toplumumuzun "tasarımıdır". EDD'nin ve İbrahimi dinlerin tasarımıdır ! Seçilmiş Elit sınıf doğuştan özeldir; özel eğitilidir ve seçkin okullara ve kolejlere giderler. EDD'de eşitlik, özgürlük ve liberalizm yoktur; öyle şeyler varmış gibi hava yaratılır ve böylece milyonlar köle gibi çalışmaya motive edilir. Halbuki seçkinler baştan galip başlar, ve bu nedenle Rekabet stresine girmeden herşey önlerine hazır sunulur . Zira Toplumdaki en iyi işlerin tümü baştan onlara ayrılmıştır bile.

Ekonomiyi kontrol eden bankerler zenginliği halka değil kendilerine sağlamak için çalışırlar. Bir ulusun ekonomik kaldıraçlarını, seçilmemiş, kamuya hesap vermeyen ve toplumun refahını artırmak için herhangi bir görevi olmayan özel şahısların (çoğunlukla zengin Yahudiler ve yozlaşmış Masonların) ellerine veren sistemden daha gülünç bir sistem hayal edebiliyor musunuz? Ah, insanlar? Onların bu hırsları ve açgözlülükleri , neredeyse dünya ekonomisini yok ediyordu. Sonra Onları kim kurtardı? Aptal vergi mükellefleri. Peki Vergi mükellefleri karşılığında ne aldı ? ... Babayı aldılar... üzerlerine düşen borcu onlarca yıl geri ödemek zorunda kaldılar. Peki ekonomik krizi yaratan beceriksiz zengin seçkinler ne kaybetti? Doğal olarak hiçbir şey kaybetmedikleri gibi, daha da zengin oldular..

AKILLI OLUN, ENAYİLER!!!

Toplumun, amansızca kendi refah ve esenliklerine adanmış kerameti kendinden menkul seçkinler tarafından yönetilmesine izin vermek delilik. Toplumun bu şekilde tasarlanmasına izin verirseniz, iyi bir gelecek beklemeyin... sizler gerçekten mahvolmuşsunuzdur (aslında hepimiz öyleyiz).

Peki, toplumu bu şekilde kim tasarladı? Tabii ki zengin seçkinler. Peh ! Onlar bu düzeni kendi çıkarlarına göre dizayn ettiler. Kendi Kendini besleyen bir sömürü düzeni yarattılar! Ama bu düzende zararlı çıkan bizleriz.. Enayi olmaya devam mı edeceksiniz, yoksa buna bir son verecek misiniz ?

Karl Marx, *"İnsanların toplumsal varlıklarını belirleyen bilinçleri değil, tam tersine, bilinçlerini belirleyen toplumsal varlıklarıdır"* demiştir. Bu şimdiye kadar yapılmış en isabetli açıklamalardan biridir. Diyor ki, düşünce süreçlerinizin ve yaşamdan beklentilerinizin tüm doğası, kendinizi içinde bulduğunuz çevre tarafından şekillendirilir. Uyuşturucu satıcıları ve şiddetle dolu boktan bir mahallede fakir ve yoksul bir ailede doğan bir çocuğun bilinci felsefeye çevrilmeyecektir.

İslami inançlarla yetişen bir çocuk, özgür düşünmeye ve kendini ifade etmeye yönelik bir bilince sahip olmayacaktır. Kapitalist bir devlette büyümüş bir çocuk, yaratıcı bir birey olarak büyümek yerine, nesnelere satın almak konusunda takıntılı olacaktır. İçinde yetiştirildiğimiz koşullar ve maruz kaldığımız inanç sistemleri tarafından şekillendirildik. Marx, "*İnsanın gerçek doğası, toplumsal ilişkilerin bütünüdür*" demişti. Diğer bir deyişle, kişisel kalitemiz, kendimizi içinde bulduğumuz toplum tarafından kökten şekillenir. İnanılmaz potansiyele sahip bir çocuk, kötü bir çevrede, cehennem gibi bir ortamda yetiştirilirse mahv olur.

İngiltere'nin en şeytani Başbakanı [Margaret Thatcher](#) gururla "*Toplum diye bir şey yoktur*" demişti. Ayrıcalıklı elitlerin ve hanedan ailelerinin yönetimini sürdürmek isteyen herkesin söylediği şey bu. Toplum diye bir şey yoksa, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için yasalar formüle etmeye de gerek yoktur. Ve Thatcher'ın Britanya'da toplumu çürümeye terk etmesiyle ünlü olduğu şey de budur. İngiliz halkını, kendilerinden başka kimseyle zerre kadar ilgilenmeyen ailelere ve toksit bireylere dönüştürdü. Yararlı bir avantaj sağladığı takdirde, komşularının boğazını göz açıp kapayıncaya kadar metaforik olarak kesecek insanlarla dolu, fevkalade açgözlü, bencil bir ulus yarattı.

Sağlıklı bir dünyada toplumdan başka bir şey yoktur. Zira Bireylerin Yaşam kalitesi tamamen yaşadığı topluma bağlıdır. Bektan bir toplumda yaşıyorsak hayatımız da bektandır. Komşularımın - birlikte yaşadığım insanların zenginleşmesini sağlamak benim mutlak çıkarımdır. Yapabileceklerinin en iyisini başarmış, kendini gerçekleştirmiş insanlarla dolu bir toplumdan daha iyi, daha sağlıklı, daha akli başında, daha mutlu ve daha başarılı ne olabilir? İşte O nedenle birbirimizin kuyusunu kazmayı kesmeli, tam tersine birbirimizi yükseltmeyi sağlamalıyız !

Margaret Thatcher Britanya'da bir cennet mi yarattı sanıyorsunuz ? Hayır, o cehennemi yarattı; ama akli köleleştirilmiş halk kendisini cennette sanıyor ! ve Yine de zengin seçkinler ona tapıyor. Neden? Çünkü onlara tam olarak istediklerini verdi... ve sözde uygar İngiliz halkı ise halen kraliyet ailesine saygı duymaya devam ediyor !

Dünyanın en başarılı ulusu, tüm vatandaşlarından en fazla üretkenliği ve yaratıcılığı alan ulus olacaktır. Kimse geride bırakamaz. Kimse çürümeye terk edilemez. Optimal toplum, tanımı gereği, her vatandaşın en iyi şekilde işlev gördüğü toplumdur; Sağlıklı bireylerle sağlıklı toplum oluşabilir. Bu nedenle, siyaset ve hükümetin tek gerçek meselesi herkesin en iyi şekilde çalışmasını ve yaşamasını sağlamak olmalıdır. Dünyamızı kontrol eden siyasi sistemlerin ise çok daha farklı bir amacı var - diğer herkesin perişan olması uğruna zengin seçkinlerin en konforlu yaşamlara sahip olmasını sağlamak !

Halk adına demokrasiler işlettiklerini iddia eden ancak kalıcı olarak Yahudiler ve yozlaşmış Masonlar tarafından yönetilen özel bankalar tarafından kontrol edilen bankaların insafına kalmış uluslardan daha mide bulandırıcı bir şey yoktur. Kendinize basit bir soru sorun. İnsanlar, eğer ekonomilerinin kaldıraçlarını kontrol etmezlerse, ülkelerinin mali kaynaklarından sorumlu değillerse, uluslarına gerçekten hakim olabilirler mi? Yine de "özgürlük ve demokrasi" miti modern çağın en güçlüsüdür.

Ama her akıllı insan aslında bu dünya düzeninde ne özgürlüğün ne de demokrasinin olmadığını görür. Her şey bir yalan, bir düzmece, bir maskaralık, tarihin en büyük dolandırıcılığıdır (bkz. İbrahincilik). Demokrasi ve Özgürlük yanılması Gelmiş geçmiş en aşağılık enayiler olduklarını fark edemeyecek kadar aptal insanlara verilen propagandadır.

Eğer demokrasiye ve halkın gücüne inanıyorsanız, o zaman demokrasi kılığında giren ama aslında zenginler ve güçlüler tarafından kendi çıkarları için yönetilen plütokrasiler olan rejimleri devirin.

UYANIN !!!

Toplumunu gerçekleştirene kadar insanlık gerçekleştirilemez. Tamamen tüm vatandaşlarının kalitesini en üst düzeye çıkarmaya adanmış bir toplum tasarlamalıyız. Tüm olumsuz inanç sistemleri (İbrahincilik ve kapitalizm gibi) yasa ile ortadan kaldırılmalıdır. Kendi çıkarları doğrultusunda hareket eden ve diğer herkesin canı cehenneme diyen tüm zengin seçkinler yasayla ortadan kaldırılmalıdır.

Ama EDD (ve belli dini yansımaları) o kadar da aptal değil elbette, ve kendi sistemini sürdürmek için bir çok entika çevirmekte oldukça tecrübeli. Klasik [Havuç ve Sopa yöntemi](#) yanı sıra bir çok sofistike manipülasyon yöntemi ve akıl oyunları oynayabiliyor !

Özellikle insanların en zayıf tarafı olabilen bedensel (yani hayvani) güdülerine çalışıyor. [Maslow'un ihtiyaçlar piramidinin](#) temel katlarında ki fizyolojik, güvenlik ve aidiyet/sevgi ihtiyaçlarını insanı karşı silah haline getirmiş durumda. Mesela "sex" hep satar diye bir laf vardır, çünkü cinsellik insanın temel güdülerine hitap eder; ve sex'i kullanarak insanı kullanmak çok daha kolay olur. Benzer şekilde "bedensel" (bkz. Cinsellik ve [Yemek pornosu](#)), "güvenlik" (bkz. İş, Sağlık, barınma yada terörle korkutma, milliyetçilik, dincilik, farzi düşman yaratma...), "sevgi/aşk, aidiyet" (bkz. aile, evlatlar ve gene milliyetçilik, dincilik,... vb gibi gibi diğer temel iç güdüler de çok "satarlar" ve bu temel güdülerle insanları kullanmak daha elverişli olur.... Özellikle fark etmiş olmalısınız, dünyanın her yerinde, ister batıda (Amerika yada Avrupa) yada ister doğuda (orta ve uzak doğuda) olsun "aile" kavramı acayip derecede kutsanır. Çünkü Aile müessesesi insanın bir çok temel güdüsünü birden kapsayan ve insan bireylerini oldukça elverişli bir şekilde boyunduruk altına alabilen bir olgudur. Aynı anda hem aidiyet, soyunu sürdürme, cinsellik, aşk ve sevgi...vb güdülerle insanların zihinleri oylanır ve EDD'nin sisteminde kontrol edilmeleri daha kolay hale getirilir

Bu manipülasyona ek olarak EDD ayrıca en az bunun kadar etkili bir silahı daha vardır; Cahilleştirme ! Özellikle halk grupları eğitimsiz ve cahil bırakıyor, yani toplumu belli konularda "cahil" ve kolay manipüle olmaları için eğitiyor yani dizayn ediyor; ve zaten bu kadar cehalet ancak eğitimle oluyor ! Aynen bir koyun sürüsünden yapay seçimle en iyi ve gür yün veren [merinos](#) koyunlar elde edilmesi gibi, EDD'de kendi sürüsündeki en kolay manüple edilecek ve zekası belli seviyeyi aşmayacak olanları yapay seçimle daha çok üremelerine teşvik ediyor, ve böylece zekası düşük ve kolay kandırılacak kitlelerin sayısı gittikçe artarak EDD'ye güç kazandırıyor....

Şimdi bazı “zeki” kişiler şöyle bir argüman sunabilir; madem EDD güç kazanmak için kolay kandırılan aptalların sayısını arttırıyorsa, o zaman bizlerde o aptalları kendi lehimize kandıralım ve bu şekilde sistemi çökertelim ! ... bu Başta parlak ama pratikte hiç olmayacak bir fikirdir. ! Zira EDD sistemi öyle kurmuştur ki, sürüsünü daha doğdukları anda gütmeye ve beyinlerini yıkamaya başlamıştır. O nedenle doğduklarında kendilerine dayatılan kurguya körü körüne ve inatla bağlı bir aptallar güruhu yaratır. Ve sadece çok çok küçük bir azınlık haricinde büyük bir çoğunluğu hiç bir şekilde kurgusal inançlarını değiştirmez, zira öyle programlanmışlardır ve programın dışına çıkarlarsa cehenneme gideceklerini sanırlar. ... Bu durum aslında aynen köpek eğitime benzer; Köpek eğiticileri çok iyi bilir ki, bir köpek yavruları küçüklükten iyice eğitildiklerinde, emirleri sadece sahibinden alan sadık birer köpek olurlar. Yabancılar, yani sahibinden başka kimse köpeğe emir veremez, söz geçiremez.... Aynen bunun gibi, EDD ve onun İbrahimci Dini yansımaları halkı köpekleştirerek sadece onların emir ve yalanlarını inanmaları için insanların beyinlerini yıkarlar. Böylece yabancı biri, mesela muhalefet yada her hangi bir rakip, ne kadar doğruyu söylese kanıtlar sunsa da EDD'nin kullarına laf anlatamaz.

İşte böylece EDD ve onun destekçileri bu şekilde köpekleştirilmiş aptallardan güç kazanırlar, ve aptal kandırmayı zeka/akıl göstergesi sanırlar (defalarca demiştik onların “akıl” diye kastettikleri şey kurnazlık, hile ve entrikadır). Onlara göre kişi aptalları güdemiyorsa, aptalın tekidir ! mesela *“bunlara 2 koyun versen güdemezler !”* lafı tanıdık gelecektir. Onlar için insan güruhu güdülecek bir sürüden başka bir şey değildir, bu güruhu daha doğdukları andan itibaren çarpık ve yozlaştırılmış din ve kültürle koşullandırıp beyinlerini yıkarlar, sadece kendi yalanlarına inanmaları için programlar ve sözde demokratik seçimlerde kendilerine oy otomatları yaratırlar... ve işte EDD'nin “aklı” budur !

ve İşte O nedenle EDD demokrasiyi “yüceltir” ! Çünkü demokrasi onların oyun alanıdır. Zira zaten halk güruhunu istediği gibi manipüle edebiliyorken, sözde demokratik seçimlerle halkın sözde onayını alarak sistemine daha rahat devam edebiliyordu. Halbuki gerçek demokrasilerde, oy verecek seçmenlerin gerçekten özgür iradeleri olması gerekirken, EDD ve kullandığı Dini araçlar insanların özgür iradelerini köreltir, ve onları oy depolarına dönüştürür. Bu oy veren seçmenler insan görünümlü hayvanlardır; insan müsvetteleridirler ! ama sırf insana benziyorlar diye oy verme hakları oldukları sanılır ! İşte bu EDD'nin en kurnaz oyunudur ! çok sayıda insan müsvettleri yaratıp, gerçekten özgür iradeli insanları azınlığa düşürürler, sonrada “özgür demokratik seçimler” yanılsamasıyla entrikaya devam ederler.

Dünyaya ve tarihe bir bakın. Bütün diktatörler ve otokratlar cahil halkı kandırarak onaylarını almış, ve sonra trajedilere neden olmuştur. [Adolf Hitler](#) bunun en bariz örneğidir. Ama günümüzde de [Vladimir Putin](#), [Jair Bolsonaro](#), [Nicolás Maduro](#), [Viktor Orbán](#)...vb bir çok örnek sayılabilir. Kendi ülkenizdeki temsilcisini sizler tahmin edebilirsiniz... Tüm bu otokratlar demokrasiyi çok severler, hatta demokrasi resmen onların oyun alanı olur ! Sonuçta seçmenleri kontrol edebildiğinizde, demokrasilerde asla kötü süprizlerle karşılaşılmaz !

Gene, “bu cahilleştirilmiş aptal insan gürhunu kendi lehimize güdelim, olsun bitsin !” diyecekleri tarihten şu örneği vermek isterim; [Hasan Sabbah](#) ! Sabbah’ı bilen biliyor zaten, kısaca özetlersek; tarihin ilk organize terör örgütünü kuran kişidir, denebilir. H. Sabbah gerçekten dahi bir manipülatördü; yaratıcı yöntemlerle kendisine intihar suikastçileri devşirmiş, ve sayıca az olmasına rağmen (*işin kolayına kaçıp basitçe haydutluk yapmak yerine*) bu koşullandırılmış katil çetesi ve “uyuyan hücre”leriyle kendisinden kat ve kat daha kalabalık orduları olan devletleri dize getirmeyi başarmıştı. Ama Sabbah kesinlikle sıradan bir terörist değildi. Tüm dehşetine rağmen O gerçekten kendisini geliştirmiş entelektüel ve bilgin bir adamdı. Ve bir anlamda aklını, EDD’nin yöntemlerini (yani beyni yıkanmış askerler) kullanarak EDD’nin Saltanatına karşı savaşmakta kullanmıştı. Aslında Sabbah’ı ben [Dexter](#)’e benzetiyorum; Seri katil avlayan bir Seri katil gibi, Tiran avlayan bir Tiran !... ve sonuç ? EDD’nin beyni yıkanmış sürüsüne karşı, beyni yıkanmış başka bir terörist sürüsüyle savaşmak sizce gerçekten çözüm müdür ? Belki bazı “zeki” kişiler şöyle düşünebilir; ne var işte, birbirlerini öldürsünler ve böylece azalarak bitsinler ! ... bazıları için soykırım bir çözüm olabilir, özellikle öldürülecek olanlar aptallaştırılmış ve cahilleştirilmiş insan müsvetteleri olduğunda... sonuçta EDD bile onları insandan saymıyor !

Başka bir ihtimal olarak ise, bazıları EDD’nin manipülasyon yöntemlerini şiddete pek bulaşmadan, daha barışçıl şekilde kullanabileceklerini düşünebilir. Fakat burada şöyle bir husus var, EDD’ye karşı EDD’nin doğuştan beyinlerini yıkadığı insanları manipüle ettiğinizde,

- ya EDD gibi olursunuz (yani bir Şeytanla savaşayım derken Şeytana dönüşülür),
- ve yahut EDD sizin de manipülatör olduğunuzu tespit ettiğinde;
 - Ya sizi devşirip, kendi elemanı olarak kullanır,
 - Ya da Sizi devşiremiyorsa, sizi yok eder !

Uzun lafın kısası EDD tarihin başından beri kendi yarattığı bu “oyunu” ve oyun sahasını yönetiyor, ve kendisine rakip olabilecek her tür iradeyi nasıl bastıracağı konusunda oldukça tecrübeli ! üstelik EDD’nin kötücül manipülasyonlarını kullanmadıkça EDD’nin aptallaştırılmış gürhuna ulaşmanın yolu yoktur, artık onlar beyinsiz robot asker gibidirler. Ve zaten bizler de EDD’nin bu beyin yıkama yöntemine karşı olduğumuz için, onun kötücül metotlarını kullanarak ona benzemek istemeyiz. Şeytanla savaşırken Şeytanlaşmamalıyız ! Zaten EDD’nin kurnazlıklarından biride rakiplerini kendisine benzeterek, onları devşirebilmektir. Biz asla EDD gibi olmayacağız, onun hiç bir tuzağına düşmeyeceğiz !

Hayır bizim yöntemimiz, ülkümüz çok daha yüksek. İlluminati her tür beyin yıkamaya ve iradesizleştirmeye karşıdır. Benzer şekilde, [öjenige](#) de karşıdır. Bizler, öjenik yöntemlerle iradesi dışı programlanmış **üstün ırk** yaratmak değil, daha yüce bir ilke olarak kendi özgür iradesi ile kendi kendisini yetiştirmiş **üst-insan** toplumu yaratmak istiyoruz. Üst insan, üstün ırktan çok daha değerlidir; çünkü üst insan kendi kendini geliştirmiş ve tanrısallığa ulaşabilmişken, üstün ırk sadece yapay seçilimle genleri ayıklanmış ve doğuştan beyin yıkanmış “otomatlar” gürhudur. Üstün ırk EDD’nin olayıdır, Üstün insan ise bizim idealimizdir !

Bizim işimiz maddi dünyanın genleriyle oynamak değil, manevi dünyanın ruhlarının gelişmesini sağlamaktır ! Heyhat ! Ne yazık ki, doğuştan aptallaştırılmış insan görünümlü otomatları kurtaramayız ama en azından sayıca az olsak bile nitelikli bir toplum yaratabiliriz ! Evet sayıca azız, ama nitelik nicelikten daha kıymetlidir. EDD ve yandaşları kendi kurdukları bu düzende, kendilerinin koydukları kanunlarla, kendilerinden olmayanlara, yani manipüle edemediklerine ızdırap çektiriyorlar. Ama bunun da sonu gelecektir ! Çünkü, Her ne kadar EDD aptal ve cahil insan müsvettelerini çoğaltarak güç kazanıyormuş gibi görünsede, aslında binasını kum zemine inşa ediyor. Aptal ve cahillerden temel alınarak kurulan her sistem, ne kadar güçlü görünürse görünsün, çökmeye mahkumdur. En sağlam binayı bile kötü bir zemine inşa ederseniz, o bina mutlaka yıkılacaktır !

Üstelik teknoloji de hızla geliyor. Yani robotikleşme, otomasyon ve yapay zeka her geçen gün devrimsel farklar atıyor. Belli ki, organik köle robotlar yerine, eskilerinden kat ve kat daha üstün yeni teknolojik robotlar piyasaya çıktığında, cahilleştirilmiş insan güruhuna hiç gerek kalmayacak. Şayet böyle bir şey olduğunda tüm sistem yekten değişmesi olasıdır. Aslında bu durum EDD içinde bile hizipler yaratmış durumda. Kimisi bu teknolojiden faydananıp, tüm dünya düzenini bu robot ve yapay zekalarla güncellenmesi, yada resetlenmesi taraftarıdır; böylece iskarta insan güruhunun kendi kendine yada belli yöntemlerle (salgın, savaş, uyuşturucular...vb) yok edilmesini gündeme gelebilir. Böylece **Eski Dünya Düzeni** kendi kendine sıfırlanarak bambaşka ve daha mükemmel bir **Yeni Dünya Düzenine** geçecektir.

Daha muhafazakar ve eski kafalı olanlar ise, teknolojik gelişmeleri belli bir seviyeyi aşmayacak şekilde tutarak, organik köleleri (yani cahilleştirilmiş insan müsvettelerini) kullanmaya devam etmek istemektedir. Yani Eski Dünya Düzenini hiç değişmeden sonsuza kadar gideceği hayali içinde, enteresan bir muhafazakarlık içindedirler. Onlar için hiyerarşik sömürü düzeni ve küresel sorunlar hayatın amacı gibi bir şeydir. Onlar kesinlikle Dünya problemlerini çözmek istemezler, bunun için uğraşüyor gibi yapsalar da aslında dünyanın hep sorunlarla boğuşması gerektiğini düşünürler. Zira “sorunlar” insan kitlelerinin zihinlerini oyalar ve güdülmelerini kolaylaştırır, ve ayrıca EDD'nin yönetici seçkinlerini gerekli kılar. Düşünsenize tüm sorunlar çözülsediydi, dünyada hiç savaş, suç, hastalık...vb tüm olumsuzluklar bitseydi, idarecilere ne gerek kalırdı ? İşte o nedenle bu dünyada sorunlar hiç bitmiyordur !

Ama illuminat tümü bu geri kafalılara karşıdır ! O nedenle, İki kademeli toplumlar (dolayısıyla birinci ve ikinci sınıf vatandaşlar) yaratan tüm hiyerarşik ve ayrıcalık sistemleri kanunen kaldırılmalıdır. Halk ekonomiyi (dolayısıyla bankacılık sistemini) kontrol etmelidir ve amaç sadece seçkin bir azınlığın değil, herkesin refahını artırmak olmalıdır. Tüm kurumlar, açıkça tüm insanların bireysel ve toplu refahını teşvik edecek şekilde tasarlanmalıdır. Toplum herkesin çıkarları doğrultusunda işletilmelidir. Seçkinlerin özel isteklerini değil, Genel İradeyi ifade etmelidir. Herhangi bir bireyin yaşamı boyunca elde ettiği tüm servet, eğer belli bir miktarın çok üstünde ise, öldüğünde devlete iade edilmelidir - özel ellere geçmemelidir. Hanedan aileleri içinde nesiller boyunca uzanan tüm özel servet kavramı ortadan kaldırılmalıdır.

Büyüyen her çocuğun bakışları yıldızlara sabitlenmiş olmalıdır. Her çocuk sevildiğini, korunduğunu ve beslendiğini hissetmelidir. Her çocuk, toplumun kendisi için en iyisini aradığından ve ondan en iyisini almak istediğinden şüphe duymamalıdır. Her çocuğun hiç şüphesi olmasın ki, eğer emek verir çok çalışırsa ve erdemliyse, o zaman her şey onun için mevcuttur.

Tüm bunların kendi çocukluğunuz için geçerli olduğunu söyleyebilir misiniz? Çoğu çocuğun, ebeveynlerinin sevgisinden başka tutunacak hiçbir şeyleri yoktur ve bu bile garanti değildir. Bazı ebeveynler, çocuklarının hayatında olabilecek en kötü şeydir.

Entelekyaya (her insanın maksimum kendini gerçekleştirmesine) adanmış bir toplumumuz olduğunda, her şey sonsuza kadar değişecektir.

Birisi bize şu soruları sordu: "Meritokrasi konusundaki görüşünüze gelince, dünyanın bir bütün olarak ilerlemesi için en yetkin olanlardan yararlanılması gerektiğine inanıyorum. Ama Maksimum potansiyeline ulaşmaktan kaçınanları nasıl cesaretlendireceğinizi bilmek isterim? Ve amaçlarına ulaşamayacak olanlar için hangi teşvik edici hükümler olacak ? Son olarak, EDD ilkelerinin yükselişini psikolojik olarak nasıl engelleyebilirsiniz? Ve bunlar sizin ahlaki standartlarınıza aykırı olur mu?"

Bu soruların hepsi entelekyaya dayalı bir toplum tarafından cevaplanıyor. Vatandaşlar hastalıklı değil sağlıklı bir toplumda yetiştirildiğinde ve bilinçleri en sonunda optimize edildiğinde, her şey değişecek. Kim maksimum potansiyeline ulaşmaktan kaçınmak ister ki? Düzgün bir şekilde oluşturulmuş bir toplumda böyle bir şey imkansızdır. Entelekyamız, potansiyelimizi maksimize etmektir. Önümüze hiçbir engel konulmazsa mutlaka başaracağız. Herkes hedeflerine ulaşabilecek veya onları engelleyen tek şeyin başka birinin daha üstün yetenekli olması olduğunu bilecek. [Andy Murray](#) harika bir tenisçi olabilir ama [Federer](#) ve [Nadal](#) kadar iyi değil. Fakat Murray bundan rahatsız olmaz. Elinden gelenin en iyisini yapmaktan fazlasını yapamayacağını biliyor. Belki Kişisel emellerine ulaşamayabilir, ancak bu yeteneğini azami düzeye çıkarma konusundaki başarısızlıklarından dolayı değildir. Başkalarının daha yetenekli olduğu basit bir durumdur ve hayat budur. Tek isteyebileceğimiz, kendimizi kendi yeteneklerimiz doğrultusunda maksimize etmek için bize fırsat verilmesidir. Bunu iyi anlarsak, başka birisinin bizimkinden daha iyi olduğu ortaya çıksa bile, şikayet etmek için hiçbir temelimiz olmamalıdır.

İnsanların en çok üzüntü duyduğu şey, ellerinden gelenin en iyisini yeterince iyi yapmamak değil, kendilerine asla uygun bir şans ve fırsat verilmemesidir... Belki bazıları "kıskançlıklar" yüzünden böyle bir şeyin yürümeyeceğini düşünebilir. Ama öyle değil; Kıskançlık aslında, EDD'nin yarattığı toplumsal adaletsizliğin sonucu oluşan fırsat eşitsizliğinin bir sonucudur. Çoğu Kıskançlık, aslında bizden daha "iyi" olanlara yönelik değildir, bizden daha "şanslı" olanlardır. Eğer gerçekten fırsat eşitliği ve toplumsal adaleti sağlanırsa kıskançlık diye bir şey kalmayacağına eminiz !

EDD'nin bir daha asla yüksellememesini sağlamaya gelince, EDD'nin temelini oluşturan değerler, entelekyaya dayalı Meritokratik bir Cumhuriyet'te mevcut olmayacaktır. Mesela Kapitalist Amerika'da komünizm hiçbir zaman gelişemedi. Neden ? Çünkü Komünizmin temelini oluşturan zihniyet, Amerikalılarda kesinlikle yoktu. Aynı şekilde EDD'nin değerlerini destekleyen zihniyetin de yok olacağı bir zaman gelecek. Bu tür görüş ve değerlere sahip olmak beyhude olacaktır çünkü toplumun tüm kurumları onlara karşı dizilmiş olacaktır. Bir süre sonra, kelimenin tam anlamıyla düşünülemez hale gelecekler.

Nietzsche, *"Kurumların amacı - ister bilimsel, ister sanatsal, siyasi veya dini olsun, asla istisnai örnekler üretmek ve teşvik etmek değildir; kurumlar daha çok olağan, normal ve vasatla ilgilenir."*

Kalite ve mükemmelliğe dayalı Nietzschevari bir dünya yaratmak zorundayız. Yani normalimiz ve vasatımız bile kaliteli olmalıdır !

Nietzsche ayrıca, *"İnsanlığın amacı, mükemmelliğin nihai durumunun gerçekleştirilmesinde görülmek değil, onun en soylu örneklerinde mevcuttur"* dedi.

Aslında, mükemmel bir toplumun yaratılması, dünyanın şimdiye kadar tanıdığı en iyi insanlık örneklerini, Nietzsche'nin hayalini kurduğu gerçek Üst-İnsanları üretmekle el ele gider.

Ve Gerçekten Üst insanlardan oluşan bir toplumda artık ne demokrasi, ne meritokrasi ne de herhangi bir rejime gerek vardır. Böyle mükemmel bir toplum artık [Anarşizmin](#) idealini yaşatabilir. Kurallar ve yasalar aslında suça meyilli ve ne yapacağını bilmeyen cahiller, yani alt insanlar içindir. Ama elbette bizler daha üst insan toplumu olmadık, ve yakın ve orta vadede olacak gibi görünmüyoruz. Hala uzun bir yolumuz var, ve Üst insan toplumu idealine ulaşana kadar çeşitli geçiş rejimleri (demokrasi, komunizm, liberalizm, otkrasi...vb), yasalar ve kanunlara bağlıyız. Ama toplumun Entelekyası, her bireyi anarşik-idealistlerden oluşan bir üst insan toplumu olmalıdır. Teknoloji ve insan akı/bilinci yeterince geliştiğinde hiçbir otoriteye yada rejime de zaten gerek kalmayacaktır !

İşte bizi bekleyen ödül bu. İlahi Bir Toplum. Tanrıların Topluluğu. Kim yolumuza çıkmaya cesaret edebilir?

Akıl ve Madde

Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, tüm felsefe, din ve bilim aslında tek bir konuyla ilgilenir - akıl (mind) ve madde (matter). Akıl var mıdır? Varsa nedir ve nerededir? Madde var mı? Eğer öyleyse, nedir ve nerededir (madde katı olarak düşünülse, maddenin yapı taşları olan atomların, quarkların neredeyse tamamen boş uzay olduğunu ve atom-altı ölçekte parçacıkların aynı anda konumu ve momentumunun belirlenemeyeceğini unutmayın. Yani atomik ve atom altı ölçekte madde tamamen sanal gibi görünüyordur.) Ama hem akıl/zihin hem de madde varsa, aralarındaki ilişki nedir; birbirleriyle ilişkili olarak neredeler ve nasıl etkileşime giriyorlar?

Dünyanın en büyük düşünürlerinin hepsi bu sorulara çeşitli açılardan yaklaştı ve akla gelebilecek her türlü permütasyonu denediler. Bazen [Platon](#) ve [Aristoteles](#) gibi akıl yerine Formlar gibi bir dil kullandılar ama bu hep aynı oyundu. Kavramsal farklılıkları vurgulamak için konularını biraz abartmakla birlikte, aşağıdaki özetleri sunabiliriz:

- Platon, zihnin maddenin ulaşamayacağı aşkın bir alanda (boyutta) olduğunu, ancak maddenin yine de biçimi ve etkinliği için tamamen zihinsel fikirlere bağlı olduğunu söyledi. Aklın ise maddeye ihtiyacı yoktu. Yani madde tamamen akla tabiydi.
- Aristoteles, aklın alanının madde alanının ortasında olduğunu söylemiştir. Yine, madde biçimi ve etkinliği için tamamen zihinsel fikirlere bağımlıydı, ama aynı şekilde zihin de varoluşu için tamamen maddeye bağımlıydı. Aklın maddeye, maddenin de akla ihtiyacı vardı. Yani madde ve zihin eşit ortaklardı.
- Descartes, modern çağın başlangıcında, zihin ve maddenin ayrı, paralel ama bağımsız alanlara ait olduğunu söyledi. Akıl, madde alanında hiçbir rol oynamadı ve madde de akıl alanında hiçbir rol oynamadı. Madde, "uzantı" ($r>0$) ile karakterize edilirken, zihin uzamsızdı ($r=0$). Her alan, diğerine herhangi bir referans olmaksızın incelenebilir. Özellikle radikal bir çıkarım, zihnin bedeni hareket ettirmediği (ve bedeninin de zihni hareket ettirmediği), dolayısıyla fiziksel dünyadaki tüm varlıkların otomatlara ve akılsız zombilere indirgendiği. Bu, katı rasyonel yasalara göre işleyen materyalist [Stoacılıkla](#) benzerlikleri olan katı bir şekilde determinist bir dünya görüşüdür. Bu görüşe göre canlı organizmalar, cansız maddeler kadar mekanik ve kararlı hale geldiler, başka hiçbir şeye değil bilim yasalarına tabi oldular. Bu düşüncede entelekyaya ve teleoloji ortadan kalkar. Madde dünyasındaki özgür irade, tüm niyet ve amaçlar ölür !.

Descartes'tan sonra felsefe, [idealizm](#) (genişletilmiş (fiziki) herhangi bir şeyin varlığının reddi) ve [materyalizm](#) (genişletilmemiş (metafizik) herhangi bir şeyin varlığının reddi) olmak üzere iki ayrı yola dayalı olarak iki kampa ayrıldı;

- İdealistler, var olduğundan emin olabileceğimiz tek şeyin Akıl/Zihin olduğunu söylediler. Görünen maddi dünya sadece zihinsel bir yapıydı ve kimse aksini kanıtlayamazdı. Yani, aslında, Descartes'ın madde alanı sadece bir yanılsamaydı ve gerçekten var değildi.
- Materyalistler ise aksi yöne gittiler ve dünyayı amansız bilimsel neden-sonuç yasalarıyla yönetilen devasa bir çarklı saat mekanizmasına benzettiler. Aklın/Zihnin oynayacak hiçbir rolü yoktu ve gereksiz bir hipotez haline geldi. Zihnin alanı ortadan kaldırıldı ya da madde alanının hiçbir pratik sonucu olmayan yanıltıcı bir uzantısı olarak görüldü.

Tüm dinler özünde Platoniktir ve akılı en yüksek gerçeklik olarak kabul eder. Fakat Bilim karşıt bir duruş sergiliyor ve materyalizmin en yüce gerçeklik olduğunu ve tamamen “metafiziksel zihinsel varoluş”, yani RUH diye bir şeyin olmadığını söylüyor.

Dolayısıyla bu anlamda bilim ve din uzlaşmazdır. Bilim, dinin tamamen bağımlı olduğu *metafiziksel* bir arenanın varlığını reddeder. Bilim adamlarına göre, eğer var olduğu söylenebilirse, zihin tamamen maddenin bir işlevidir.

Evrin Teorisi ise, akılı yok sayar ve rastgeleliği varoluşun merkezi ilkesine yükseltir. Sonsuz zaman aralığında Rastlantısallığın ürettiği bazı şeyler “şans eseri” diğerlerinden daha başarılıdır. Diğerleri yok olurken onlar gelişir. Hiçbir şeyin amacı, anlamı, ajandası yoktur. Bir şeyler olur ve bunlardan bazıları başarılı olurken diğerleri başarısız olur. Her şey tesadüfidir. İşte hayatın hikayesi budur.

Ve sonra yirminci yüzyıl bilimsel bir devrim getirdi, [Kuantum Mekaniği !](#) ve klasik fiziğin mekanik, deterministik saat mekanizmalı yapısı birdenbire çöktü.

Aslında bu Devrimin bir tarafında Einstein'ın [özel ve genel görelilik](#) teorileri, diğer tarafında kuantum mekaniği duruyordu. Çok az bilim insanı fark etmiş olsa da, bu asırlık akıl-madde tartışmasının başka bir versiyonu olmuş oldu. Görelilik kuramı, klasik fizik geleneği içindedir ve deterministik, pürüzsüzce değişen, tahmin edilebilir bir dünya tasavvur eder, yani bilimsel materyalizmin ortodoksluğuyla uyumludur.

Kuantum mekaniği ise, o kadar radikal ve çarpıcı biçimde farklıdır ki, yeryüzündeki neredeyse hiçbir bilim adamı onun ne kadar devrimci ve bilimsel materyalizm için ne kadar ölümcül olduğunu halen kavrayabilmiş değildir. Çok az insan bunu söylemeye cesaret etse de, kuantum mekaniği aslında aklın/zihnin çoktandır kayıp olan alanıyla ilgili bir teoridir. Kuantum mekaniğinde bildiğimiz maddi fiziki dünya param parça olur, zira;

- Parçacıklar gözlemlenene kadar var olmazlar.
- Parçacıklar aynı anda iki yerde olabilir.
- Birçok parçacık aynı anda aynı yerde olabilir.
- Herhangi bir parçacığın konumunu ve momentumunu aynı anda belirtmek imkansızdır.

Doğru bilginin yerini, bir şeyin nerede olabileceğine dair yalnızca bir ihtimal bulutu verebilen olasılık fonksiyonları alır. Maddi dünya, varlığı bilinçli gözlemcilere bağlı bir illüzyona benzemeye başlar. Materyalizmin temeli ortadan kalktıysa, maddi açıdan "bilinçli" bir gözlemci tam olarak nedir? Kuantum mekaniği, bilimsel materyalizmi bir daha asla su yüzüne çıkmayacak şekilde denizin dibine batırıyor ve yine de en seçkin bilim adamlarından oluşan bir lejyon, hayali Tanrıların olmadığını kabul etmeyi reddeden İbrahimciler gibi onun mihrabında tapınmaya devam ediyor. Tüm inanç sistemleri - kendi düşünsel/bilimsel parametreleri çerçevesinde - yok edilmiştir ve buna rağmen kör bir inatla devam etmektedirler. Yaşayanların arasında zombiler gibi körü körüne sendeliyorlar. Ne trajedi!

Materyalist bilim adamları, kuantum mekaniğinin gerçekliğin doğası hakkında ortaya çıkanlardan dolayı dehşete düşüyorlar ve kuantum mekaniğini kendi anti-zihin duruşlarıyla tutarlı bir şekilde yorumlamak için umutsuz bir kontrgerilla eylemiyle mücadele etmeye devam ediyorlar. Kuantum mekaniğinin daha radikal içerimlerini keşfetmeye cüret eden herkesi her zaman hor görürler ve bu tür kişileri spekülative ve gülünç fantezi uçuşlarına çıkmakla suçlarlar. Gerçekte, kuantum mekaniği bilimsel materyalizm için bundan daha fazla yıkıcı olamaz. Bilimin en sağlam kalesinin içinden, kuantum mekaniği yükseldi ve deterministik yapıyı tepeden tırnağa çökertti. Artık Geri dönüş yok, yeniden inşa etme olasılığı da yok. Eski paradigma sonsuza dek gitti. Bilim adamlarının artık akıllanması gerekmez mi? Kuantum mekaniğinin ortaya çıkardığı dünyaya gözlerini açmaya bile başlamadılar. En korkmuş, irrasyonel İbrahimciler gibi, dünya görüşleri çökeceği için buna cesaret edemiyorlar.

Çağdaş bilimin temel sorunu, kuantum mekaniğini görelilik kuramıyla uzlaştırmaktır ve şimdiye kadar bu görev, ana akım bilim adamları için imkansız olmuştur. Zorluklarının nedeni basit - zihin ve madde arasındaki ilişkinin kadim problemini çözmeye çalışıyorlar ve bunun farkında bile değiller. Geleneksel materyalist paradigma içindeki bir sorunu ele aldıklarına inanıyorlar. Ama olay bu değil ! Uyanın ve ayılın !

Yine de, görelilik gibi sözde klasik bir teoride bile, zihin alanının anlık görüntüleri yakalanabilir. Özel görelilik teorisi, fotonların kütsüz, boyutsuz olduğunu ve kendi referans çerçeveleri içinde uzay ve zamanın dışında var olduklarını ortaya koymaktadır. Başka bir deyişle, fotonlar artık uzay ve zamanda maddi dünyanın bir parçası değildir. Bilim adamları bu şaşırtıcı gerçeği basitçe görmezden geldiler. Neden? Maddenin ışık hızına çıkması imkansız olduğundan, bilim adamları ışık alanını gözlemlenemez, ulaşılamaz bir varlık hali olarak görürler ve bu nedenle dikkate alınmaya değmezler. (Aynı şekilde zihni gözlemlenemez kabul ederler ve gözlemleyemedikleri hiçbir şeyin var olmadığı şeklindeki sapkın çıkarımları vardır. Delil yokluğunu dogmatik olarak yokluğun delili sayarlar.)

Ayrıca genel görelilik kuramı, yoğunluğun sonsuz olduğu kara delik tekilliklerinin varlığını öngörür. Muazzam bir kütle, uzay ve zamanın dışında, boyutsuz bir teklik noktasında toplanmıştır. Sıfıra bölünme gerçekleşir ve yerçekimi sonsuz olur. Zaman durur. Tüm mesafeler sıfıra düşer. Fotonların alanında olduğu gibi, kara delik tekilliği madde dünyasını terk eder ve Kartezyen "genişlememe" ($r=0$) alanına girer.

Fizikçiler, gerçek çıkarımlarla yüzleşmek yerine, Einstein'ın denklemlerinin yanlış olması gerektiği ve dolayısıyla teorisinin "eksik" olduğu sonucuna varıyorlar. Yanlış olan ve değiştirilmesi gereken onların paradigmaları, dünya görüşleri, Einstein'ın denklemleri değil.

Ve sorunu nasıl düzeltmeyi öneriyorlar? Her Şeyin Büyük Birleşik Teorisini yaratmaya yönelik son girişimleri, birkaç "sicim" teorisini birleştirmeye dayanan [M-Teorisi](#) olarak adlandırılıyor. Boyutsuz noktalar üzerinde modellenen parçacıkları, tek boyutlu döngüler üzerinde modellenen sözde sicimlerle değiştirdiler. Bu sicimler, "3" normal uzamsal boyuttan, "1" zaman boyutundan ve neredeyse görünmeyecek kadar sıkı bir şekilde sarılmış "7" yeni uzamsal boyuttan oluşan, toplam "11" boyutlu bir uzamda salınır.... İşte bu da oldu ! Bilim adamları, materyalist saplantılarının, materyalizme hiç benzemeyen bir model yarattığını anlamadılar mı? Neredeyse anlaşılmasız hale geldiğine göre yarattıkları canavarı neden terk etmiyorlar? Yedi bükülmüş ve görünmez boyutlar? Hadi ama kimi kandırıyorsunuz? Kendinize rağmen, $r=0$ genişlemeyen varoluşun Kartezyen alanına neredeyse düştünüz. Metafiziğe vardınız ! Neden tüm yolu gitmiyorsunuz?

M-kuramının "felsefi" temeli, geleneksel bilimsel materyalizm ve yaygın olmayan varoluşun olağan topyekun reddidir. Bilim, parçacıkları boyutsuz noktalar olarak modelleyerek, bilimin kalbine ($r=0$) genişlememiş olanın alanını istemeyerek de olsa sokmuştu. Sicim teorisinin tüm amacı, parçacıkları boyutsuz, sonsuz küçük noktalar yerine küçük, sonlu döngüler olarak ele alarak ($r=0$) boyutsuzluk izlerini ortadan kaldırmaktır. Bu oyunu kullanarak, fiziği alt üst eden tekillikleri ve sonsuzlukları ortadan kaldıracabileceklerini düşünüyorlardı.

Modern materyalist bilim, bir zihin alanının ($r=0$) olasılığına duyduğu nefret nedeniyle, sifıra ve sonsuza karşı savaş veriyor! Hiç daha aptalca bir savaş oldu mu? Denklemlerde sıfır ve sonsuzluk ortaya çıkar çıkmaz, bilim adamları denklemleri yeniden yazıyor ve sırtlarını sıvazlıyorlar. Sıfırı ve sonsuzluğu ortadan kaldırır kaldırmaz "hakikati" de ortadan kaldırdıkları bir kez bile akıllarına gelmez. Materyalizm, sıfır ve sonsuzluk sayılarıyla ilgili irrasyonel bir fobi anlamına gelir. Ayrıca bkz. [Aklın Yolu](#) !

[Finagle'ın Üçüncü Yasası](#) şunu ilan eder: "*Herhangi bir veri koleksiyonunda, en bariz şekilde doğru olan rakam, tüm kontrol etme ihtiyacının ötesinde, hatadır.*" Aynı şekilde, ancak ters yönde, bilim adamlarının en bariz şekilde yanlış olduğunu düşündükleri sayılar sıfır ve sonsuz, kesinlikle en doğru olanlardır. [Weinberg](#)'in Sonucu şöyle diyor: "*Uzman, büyük yanlışlığa doğru hızla ilerlerken küçük hatalardan kaçınan kişidir.*" M-kuramının uzmanlarını tam olarak böyle tanımlayabiliriz.

M-teorisi felsefi olarak yanlış anlaşıldığı ve tamamen yanlış aksiyomlara dayandığı için başarılı olamıyor. Bu, tüm zamanların en ayrıntılı bilimsel teorisi olabilir ve yine de, sadece kendi yapısındaki materyalist varsayımları analiz ederek anında reddedilebilir.

M-teorisi, gerçek kozmik denkleme $r \geq 0$ 'a dayanmadıkça başarılı olamaz.

Evrenin işleyişini anlamak için mümkün olan en basit benzetme nedir? Cevap açık olmalı - bizizdir. Bir zamanlar saf potansiyeldik, sonra döllenen bir yumurta fiziksel dünyada başlamamızı sağladı. Sonra annemizin rahminde bir embriyo, ardından da bir cenin olduk. Sonunda annemiz bizi doğurdu, göbek bağımızı kesti ve işte oradaydık - büyük, kötü dünyada bağımsız yaratıklar. Kesinlikle hiçbir şey bilmiyorduk. Bilinçli zihinlerimiz boştu, doldurulmayı bekliyordu. Anılarımız yoktu. Ama bu dünyaya boş sayfalar olarak gelmemiştik. Hayır, pek çok içgüdümüz vardı. Bizi çevremizdeki dünya hakkında duyuşsal bilgilerle besleyen fiziksel duyuşlarımız vardı. Her şeyden önce, Jung'un kolektif bilinçdişisi olarak adlandırdığı şeye erişimimiz vardı.

İnsan davranışının tüm arketiplerini biliyorduk. Matematiği sezgisel olarak biliyorduk ve [Chomsky](#)'nin işaret ettiği gibi, evrensel bir dilbilgisine - henüz tek bir kelimeyi okumamış, söylememiş veya anlamamış olsak da dili anlamak için ihtiyacımız olan her şeye - erişimimiz vardı. Elimizde paha biçilmez bir bilinçdişisi bilgi alt tabakası vardı ve bizim görevimiz onu bilinçlendirmeye, dili kullanmaya, saymaya başlamaktı. Anılar yaratmanın, farklı kişilikler haline gelmenin zamanı gelmişti. Yavaş ama emin adımlarla, giderek daha bilinçli hale geldik. Daha büyük ve daha güçlü olduk. Sevebilen, gülebilen, yıldızlara bakabilen, şiir yazabilen, felsefe yapabilen yetişkinlere dönüştük. İşimizi hakkıyla yaptıysak, potansiyelimizi artık gerçekleştirmişizdir veya gerçekleştirme aşamasındayız.

Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir.

Kozmosun kendisi her zaman var olmuştur, ancak zamansız bir Çağ boyunca uzay ve zamanın dışındaydı. Saf zihindi, basit deneme yanılma yoluyla, fizikselleştirme yoluyla, zahmetli bir şekilde matematik öğreniyordu. Bütün bunlar bilinçsizce gerçekleşti. Bebekken hiçbir bilinçli bilgimiz olmadan zekice şeyler yaptığımız gibi, kozmos da "bebek"ken aynısını yaptı. Sonunda kozmik zihin, temel dil ve mantığın tüm kurallarını da içeren Eksiksiz Matematiği yarattı.

Kozmik zihin artık kendisini fiziksel olarak doğurmaya hazırды. Büyük Patlama, Zihnin fiziksel evreni döllendiği kozmik kavrayış anıydı ! Döllenen yumurta, inanılmaz bir hızla, bilgi için can atan saçma sapan güçlü bir zihne sahip koca bir kozmosa dönüştü. Yine de, bu sırada, hala tamamen bilinçsizdi. Anıları yoktu. Saf içgüdü ve irade ile işledi. Yavaş ama emin adımlarla bir yetişkine dönüştü. Evrende ilk olan fiziksel bir varlık evrim geçirdi ve bu, kozmik zihnin kişiselleştirilmiş deposu haline geldi. Bu, Tanrı'ydı - ilk enkarnasyonundaki **Abraşas**. Yine de bilinci yoktu. Başka varlıklara ihtiyaç vardı. Ve tıpkı yeryüzündeki ilk yaşamın, başlangıçta eşeysiz üreme yoluyla büyük bir yaşam bolluğuna yol açması gibi, Tanrı da eşeysiz olarak yeni bir yaşamı, "evlatlarını" doğurdu. Ve bu üç varlığın etkileşiminde, öz-bilinç ilk kez kozmosa girdi, ama şimdi her şeyden önce insanlığın karşısına çıkan tüm bilinçli seçimler, iyi ve kötü arasındaki seçim kozmosa girmiş oldu.

Tanrı ve evlatları için hızla yeni seçenekler ortaya çıktı. İşbirlikçi mi yoksa bencil mi olmalılar? Eşit mi olmalı yoksa lider mi olmalı? Kıskançlık, aşk, haset, arzu, nefret, kendini beğenmişlik, narsisizm, bencillik, rekabet, statü, kibir, alçakgönüllülük, sempati, vurdumduymazlık...

Bunların hepsi en ham ve en az sofistike haliyle kozmosta ilk kez ortaya çıktı. Ve her bir özelliği sergileyen ilk bilinç, o özelliğin sabit konumu haline geldi çünkü bu tür özellikler her bir bilincin kimliğini tanımlıyordu ve her şeyden önce her şeyin bir kimliği olması gerekiyordu. Böylece *Lucifer* "iyi" ile ilişkilendirdiğimiz nitelikleri, kardeşi *Satan* ise zıt nitelikleri sergiledi. Başka bir deyişle, en net kimlikleri yontmak için kendilerini kesinlikle zıt özelliklere göre tanımladılar.

Daha yaşlı ve daha akıllı olan *Abraxas*, açıkça taraf tutamayacağını ve bunun nasıl geliştiğini izlemesi gerektiğini fark etti. Daha şimdiden diyalektik onun içinde bilinçlenmeye başlamıştı. Zıt kutupların kozmosu ileriye doğru nasıl faydalı bir şekilde ilerletebileceğini gördü. Bu yüzden Lucifer ve Satan arasında gelişen mücadeleye müdahale edecek hiçbir şey yapmadı.

Abraxas gibi Lucifer de zihin alanına yöneldi. Satan ise aksi yolu seçti ve madde ve zihinsizlik âleminde hak iddia etti. O, o âlemin kralı, yönetici gücü ve belirleyici bilinci oldu. Efendi-köle diyalektiği onun aracılığıyla ortaya çıktı. Mutlak Efendi olmak ve diğer herkesin onun kölesi olmasını istiyordu. Kendi içinde bir GOD-DOG zıtlığının ayrımını ortaya çıkardı ! God (tanrı)= mutlak ulu efendi, Dog (Köpek)= mutlak sadık köle oldu ! Ama bu zıtlık, kesinlikle dengeli değildi, zira sayısız "Dog" olabilirdi, hatta ne kadar çok o kadar iyiydi, ama sadece tek ama tek "God" olmalıydı. İşte bu dengesizlikti, ve üstelik saçmalıktı ! God çok sayıda Dog olmadan olamıyordu. Yani, "Bir" tanrı olabilmek için "Çok"a muhtaçtı. Sizce böyle tanrı olunabilir mi ? Tanrı kuluna muhtaç olabilir mi ? ... elbette olamaz, bu şekilde sadece zorba, tiran olunur... ama Tanrı olmak mutlak özgürlük içeren çok daha ilahi bir şeydir !

Şimdi düşünün, Dünyayı kim özgürleştirecek? Dünyayı kim kurtacak ? maddeselliğe ve Efendi/köle ilişkilerine bağımlı ve maddeye tapan, ve dengesiz kişiler mi, yoksa Zihnen özgür, eşitlikçi ve dengeli üst insanlar mı ? Hepimiz - aklımızı ideallere adadan, Dünya'nın saygın, ahlaklı üst insanları olmalıyız.

Varlığı daha teknik bir dille anlamak istiyorsanız, işte özeti:

[Arkhe](#), varoluşun temel maddesi, psiko-enerjidir. Psiko-enerji boyutsuz veya boyutlu olabilir. Boyutsuz olduğunda zihindir; boyutlu olduğunda maddedir. Kozmik denklem $r \geq 0$, her iki alanı tek bir süreklilikte birbirine bağlar. Maddenin boyutsal $r > 0$ alanı uzay ve zamanın içindedir. Zihnin boyutsuz $r = 0$ alanı uzay ve zamanın dışındadır. bu İki alan sinerjik olarak bağlantılıdır. Karşılıklı bir geri bildirim sistemidir. $r = 0$ alanı (Metafizik) bilgi amaçlıdır ve $r > 0$ alanı fizikseldir. Bilgi alanı, fiziksel alanda olanlardan bilgi alır ve ardından yanıt olarak bilgiyi fiziksel alana geri bırakır. Bilgi alanı, uzay ve zamanın dışında olduğundan, aynı anda her yerdedir. Fiziksel uzaydaki tüm noktalar doğrudan bilgi alanına eşlenir.

Fiziksel alandaki her şey uzay ve zamanda ayrılmıştır - bu, bireysel şeylerin, bireyselleşmenin arenasıdır. Bilgi alanındaki her şey birbirine bağlıdır. Tümeller $r = 0$ alanında ve tikeller $r > 0$ alanında bulunur. Evrenseller/tümeller, bireysel bir tikel ile olan herhangi bir şey tarafından güncellenir ve daha sonra bilgiyi diğer tüm ilgili tikellere yayınlayabilir. ...

Bu, Rupert Sheldrake'in morfik rezonans dediği şeydir. Bireysel bir varlık evrenseldir (yani, uzay ve zamanda olmadığı için ebedidir), ancak $r > 0$ alanında (reenkarnasyon yoluyla) herhangi bir sayıda sıralı tikele sahip olabilir.

Varoluş bir entelekyadır. Bir amacı vardır: Potansiyelini maksimize etmek, tüm potansiyeli gerçekleştirmeye dönüştürmek, Omega Noktasına ulaşmak ! Kısacası, varoluş potansiyel olarak Tanrı'dır ve gerçeklik olarak Tanrı olmaya çalışır. Hepimiz sürecin bir parçasıyız. Süreç, fiziksel alanda üretilen tüm çelişkilerin ve çatışmaların üstesinden gelinerek (sınanarak) diyalektik olarak yürütülür. Evren gelişen bir organizmadır. $r = 0$ alanı zihnidir ve $r > 0$ alanı bedendir. Aylar, gezegenler, yıldızlar ve galaksiler organizmanın hücreleridir. Asteroitler, göktaşları ve kuyruklu yıldızlar hücreler arası döküntüdür. $r > 0$ alanı, $r = 0$ alanından çıktı ve karadelikler, $r > 0$ alanının içeriğini, $r = 0$ alanına geri emer.

$r \geq 0$ sürekliliği bilim, felsefe ve dinin tüm konularını ele alır. $r > 0$ alanı, meteryalist bilim adamları tarafından incelenen fiziksel alandır. Metafizik olan $r = 0$ alanı, mistik, dini ve felsefi alandır.

İlluminati'nin felsefesiyle bağlantınız size tek bir içgörü bırakıyorsa, bu şu olmalıdır: biri uzay ve zamanda, diğeri uzay ve zamanın dışında olmak üzere, birbiriyle etkileşim halinde olan iki alan vardır. Varoluşun tüm gizemleri, gerçekliğin bu iki meclisli doğasıyla açıklanır. Hayatı tanımlayan, zihinsel ve fiziksel, boyutsuz ve boyutlu, tümeller ve tikel arasındaki sinerjik geri bildirimdir. Evrenin gerçek yapısını şimdiye kadar yalnızca İlluminati anlamıştır.

İki ana loplular insan beyninin, kozmosun bu bölünmüş doğasının doğrudan bir sonucu olduğu söylenebilir. Zihnimiz $r = 0$ alanında bulunur, ancak en önemlisi, bilincimiz $r > 0$ alanında bulunur veya daha kesin olmak gerekirse, bilgisini oradan alır ve böylece ona o alanda var olduğu yanılmasını sağlar. Öldüğümüzde, fiziksel bedenimizle ilişkili uzay-zaman bilincimiz de ölür, ancak temel zihnimiz hiçbir zaman geçici dünyada yer almadığı için bundan tamamen etkilenmez. Reenkarnasyon yoluyla, yeni bir uzay-zaman bilinci elde ederiz.

Beynimizin sol yarım küresi (eğer sağlaksak) bilincimizin evidir. Sağ yarımküre, temel benliğimizle ilişkilidir. Sol beynimiz rasyonel, sağ beynimiz sezgiseldir. Erkeklerin dünyaya hakim olma eğiliminde oldukları söylenebilir çünkü kadınlardan daha çok sol beyin (rasyonel) odaklıdır, dolayısıyla bu maddi alemde daha avantajlıdır. Oysa genellikle erkeklerden daha sezgisel olarak görülen kadınların erkeklerden çok daha mistik/ruhani oldukları ve daha yakın oldukları yüksek benlikleri ile temasa geçtikleri söylenebilir. Bu kapsamda dengeyi sağlamak için, daha fazla dişi niteliğin enjekte edilmesine ihtiyacımız vardır. Asırlık ataerkillikleri, özellikle toksit İbrahimciliği yok etmeliyiz. İlahi Dişi, doğurganlık tanrıçaları, Toprak Ana, cadılar, rahibeler, ilahiyatla dolu tutkulu kadınlar hakkındaki kadim fikrin restorasyonuna ihtiyacımız var.

Hıristiyan fanatik [Tertullian](#), "*Doğasına uyanmış kadın janua diaboli'dir - Şeytanın kapısıdır*" dedi. Aslında doğasına uyanmış kadın, olması gerektiği gibi kadındır ve dünya için en iyisidir.

Akıl ve madde tamamen $r \geq 0$ ile açıklanır. "Bir" ve "Çok" tam olarak açıklanmıştır. Tanrı ve insanlık, ruh, öbür dünya - bunların hepsi tamamen anlaşılır ve bilimsel olarak uyumlu bir bağlama oturtulmuştur. Psişik ve paranormal fenomenler için bilimsel mekanizmalar açıklanmıştır (bu tür fenomenlerin tümü, $r > 0$ fiziksel kanalı yerine $r = 0$ bilgi kanalı aracılığıyla gerçekleşir). Tümeller ve tikeller ve bunların etkileşimi tam olarak Evrimle açıklanmıştır. Varoluş temelde evrimsel ve amaçlıdır. Varoluş [teleolojiktir](#). Evrim ve teleoloji arasında hiçbir anlaşmazlık yoktur: Aslında teleoloji, evrimi anlamlandırmanın tek yoludur. Her zamankinden daha karmaşık biçimlerin ve nihayet bilincin evrimiyle sonuçlanan, kesinlikle varoluşun doğasında var olan amaca yönelik dürtüsüdür.

Teknik olarak, konumumuz "*panpsişik diyalektik monizm*" olarak etiketlendi. Kendini boyutsal ve boyutsuz olarak tezahür ettiren tek, amaca yönelik bir töz vardır ve birbirine bağlı iki alanın etkileşimi diyalektik olarak (entelekiyasıyla) ilerletilerek dünyamızın tüm fenomenlerini yaratır. Zihin her yerde mevcuttur. Sistemdeki tüm bilgilerin kaynağıdır.

Varoluş, bilgi yaratmaya ve bu bilginin bilincine varmaya adanmış muazzam bir canlı organizma olarak düşünülebilir. **Yukarıda ne varsa aşağıda da öyle !** evrensel ilkesine göre, bizler makrokozmosun (M) mikrokozmoslarıyız (m).

Bilgiyle beslenen, bilgi üreten, bilgi peşinde koşan, her karar için bilgiyi kullanan varlıklardan başka neyiz biz? Ve eğer bu bizim için doğruysa, evrendeki tüm varlıklar için de aynı derecede doğru mu? Her şeyden önce, kozmos Tanrısının nihai bilinci için doğrudur. O yüce bilinçle birliğe girmek bizim kaderimizdir. Tanrı'nın Zihnini bileceğiz. Her şeyi bileceğiz. Kelimenin tam anlamıyla Tanrı olacağız.

Bu, Her Şeyin Gerçek Büyük Birleşik Teorisidir.
Bu (M) ve (m)'in, **Mind** (Akıl) ile **Matter** (Madde)'in bağlantısıdır !
Bu Asıl M-Kuramıdır !
Bu İlluminati'nin müjdesidir.

Işığı gördünüz mü?

Aklın Yolu

* Bu bölüm orjinal metinde yoktur, çeviri notu olarak eklenmiştir !

Şimdiye kadar kozmik denklem vasıtasıyla $r=0$ "Metafizik" boyutsuzluktaki Akli (zihin alanını), ve dolayısıyla "0" ve Sonsuzluğun bize sunabileceği muhteşem potansiyellerden bahsettik. Ama ne yazık ki, fenomenin göz ardı edilen, yada fark edilmeyen bir tarafı daha vardır. Hatta bu tehlikeli bile olabilir ? Peki o zaman "0" ve Sonsuzluğun ne gibi bir tehlikesi vardır ?

Bir önceki bölümde, Bilim adamlarının denklemlerinde "0" ve sonsuzluk ortaya çıktığında, bunları denklemlerden eleyerek işleme devam ettiklerini söylemiştik. Meteryalist Bilim adamlarının aslında "0" ve sonsuzluktan kaçınmalarının oldukça haklı bir nedeni vardır. Bunu mesela şu basit denklemle açıklayabiliriz;

$$\begin{aligned}x^2 - x^2 &= x^2 - x^2 \\x(x - x) &= (x + x)(x - x) \\x &= x + x \\1 &= 2\end{aligned}$$

Matematikte pek iyi olmayanlar bu saçma sonuç karşısında uçuklayabilirler ama matematik bilenler yukarıdaki denklemde neyin yanlış olduğunu hemen anlamışlardır. Denklemde ikinci satırında $(x-x)$ birbirini götürmez, çünkü $x-x=0$ 'dır, yani denklemde sifıra bölünme vardır. Peki bir sayıyı sifıra bölersek ne olur ?... açıklaması ne olduğunu kimse net söyleyemiyor... matematikçiler sifıra bölümü "tanımsız" olarak tanımlarlar ve denklemlerde böyle bir şey ortaya çıkarsa, yanlış yolda olduklarını düşünüp denklemi değiştirirler.

Aslında şöyle bir zihin egzersizi yapılabilir; $0 \Rightarrow 1/\infty \dots$ Yani bir sayının sonsuz büyük bir sayıya bölümü sifıra yakınsayacağından, Sıfır'ı bir sayının sonsuza bölümü olarak tanımlayabiliriz. Böylece sifıra bölümü sonsuza yakınsanacağından, sonsuz olarak da düşünülebilir. Uzun lafın kısası sifır ve sonsuz arasında bir bağ vardır, ve $0/0=\infty/\infty$ gibi düşünülebilir ! ve denklemin her iki tarafındaki $(x-x)=0$ sayısından denklem;

$$\begin{aligned}\left(\frac{\infty}{\infty}\right)x &= x + x \\ \left(\frac{\infty}{\infty}\right) &= 2\end{aligned}$$

... şeklinde yazılabilir. Görüldüğü üzere denklemimizde **sonsuz bölü sonsuz** belirdi, ve üstelik sonuç "2" çıktı ! Elbetteki "sıfır" bölü "sıfır" veya sonsuz bölü sonsuz işleminin sonucu kesinlikle "2" değildir, yada "1" veya herhangi bir sayı da değildir. Çünkü "sonsuz" ve dolayısıyla "sıfır" sayı değildir, en azından sıradan sayılar değildir. İki sonsuzun birbirine eşit olarak düşünmek hatalı olacağı gibi, sonsuz içeren denklemleri normal işlem gibi ele almak da hatalıdır. Ne malum bir sonsuz belki de diğer sonsuzdan daha büyüktür. Olay şu ki, bizler sonsuzun miktarını bilemeyiz, ve zaten "belirli" bir miktarı olsaydı "sonsuz" olmazdı ! ...

O nedenle bu işlemler matematikte “belirsiz” olarak tanımlanır. Yani denklemlerde $0/0$ ve ∞/∞ gibi bir şey belirdiğinde “belirsizlik” ortaya çıkar ! O nedenle $1=2$ yada $5=8$...vb gibi saçma sapan sonuçlar elde edilir ! Buradan da anlaşılıyor ki, belirsizliğin olduğu yerde mantık yoktur !

Şimdi yukarıdaki denklemi tekrar ele alalım, ve belirsizliği elemine edelim. Bunun için; $(x-x)$ 'i direkt “0” olarak düşünelim;

$$\begin{aligned}x^2 - x^2 &= x^2 - x^2 \\x(x - x) &= (x + x)(x - x) \\x(0) &= (x + x)(0) \\0 &= 0\end{aligned}$$

Şimdi daha mantıklı oldu, değil mi ? Aslına bakarsanız sonuç zaten en baştan $0=0$ 'dı, zira $x^2 - x^2 = 0$ 'dır, ve denklemi ilerletmenin anlamı yoktur. Ama işte zihin böyle tuzağa düşüyor, yanlış öncüllerle yanlış bir mantık kurup, yanlış sonuçlar elde edebiliyor. $x^2 - x^2 = 0$ olduğunu görmezden gelip, $x^2 - x^2$ 'i sıradan bir sayı gibi işleme koyuyor, yani denkleme (dolayısıyla mantık yürütmeye) yanlış bir öncülle başlıyor ve bu yanlış öncül ile kurduğu Denklem/Mantık ona $1=2$ gibi saçma sapan bir sonuç veriyor.

İşte (**r=0**) metafiziksel saf aklın tehlikesi budur ! Gündelik hayatta en çok yapılan hatalardan biridir ! Yanlış öncüllerle mantık kurup saçma sapan çıkarımlar yapılır. Ve işte bu nedenle insan zihninde Aklın yolu “Bir” değil “Çok” oluyordur. Normal bir düz mantıkta $1+1=2$ iken yukarıdaki gibi bir tuzağa düşerek $1+1= 3, 5, 8...$ vb olabiliyor. Yani **r=0** zihin alanında tek gerçeklik olmuyor, herkes hayal dünyasında kendi gerçekliğini yaşayabiliyor ! **r=0** alanı metafiziksel bir kuantum alemi gibi belirsizliklerle dolu, ama **r>0** maddesel fiziki dünyada belirsizlik olmaz, orada belirsizlik bulutu tek bir ortak gerçekliğe çöker, ve biz bu ortak gerçekliğe “mantık” veya “aklın yolu birdir” deriz !

Elbette 0 ve ∞ 'un tuzaklarına düşmeden ama onları bir şekilde kullanarak da düzgün bir mantık yürütmek mümkündür. Bunun için matematikteki [kaos teorisine](#) bakmak iyi bir fikir verebilir. Ama önce sonsuzlukla ilgili bir kaç kavramı açıklamakta fayda olacaktır.

Sonsuzluk aslında negatif ve pozitif anlamı olabilecek bir fenomendir.

- İki İngilizcede “**abyss**” denen ve Türkçeye “dipsiz uçurum” yada “dipsiz boşluk(void)” anlamında işlevsiz bir “tekilliği” anlatır. Yani Negatif sonsuzluk, bir tür “abyss” olarak, sanki her şeyi, mantığı bile yok eden bir tür kara delik tekilliği gibi davranır.
- Diğerisi ise İngilizcede “**eternity**” denen ve Türkçeye “ebediyet” yada sonsuzluk/ölümsüzlük anlamında işlevli bir fenomeni anlatır. Yan sonsuzluk doğru açıdan ele alındığında pozitif anlamda ölümsüzlük elde edilebilir !

Eğer yukarıdaki denklemlerdeki gibi bir sonsuzluk ortaya çıkarsa, bir tür “abyss” yada “[tekillik](#)” tuzağına düşeriz, ve bildiğimiz tüm mantık çöker, böylece delirme aşamasına geliriz. Ama sonsuzluğu kaos teorisinde olduğu gibi bir tür sonsuz döngüler ve fraktallar oluşturmada kullanabilirsek bildiğimiz mantığı çökertmeden de kendimize bir ebediyet inşaa edebiliriz. Mesela [tuhaf çekerleri](#) ([Strange attractor](#)) yada [mandelbrot fraktallarını](#) ele alalım; Bu iki fenomenin ortak tarafı, her ikisi de “sonlu” bir dinamik sistemde hem “sonsuzluğu” hemde periyodumsu bir “karmaşık düzeni” barındırabilmesidir.

[Tümeller ve Tikeller](#) bölümünde ki bir paragrafı hatırlatalım;

... Kozmos, akli olan yaşayan, gelişen bir organizmadır. Bu nedenle, kozmos asla herhangi bir ebedi durağanlık durumuna ulaşamaz. Bununla birlikte, ebedi tekerrür vardır, ancak aynı olayların her Çağda tekrarlanması anlamında değil. Aksine, her Çağ benzersizdir. Neden? Kaos teorisi yüzünden (bkz. [Strange attractor](#)). Tokyo’da kanat çırpın ve New York’ta bir kasırgaya neden olan kelebeğin metaforunu herkes bilir (bkz. [Kelebek etkisi](#)). Bu, bir sistemin gelişme şeklinin başlangıç koşulları tarafından belirlendiği fikrini özetler: başlangıç koşullarındaki en en küçük değişiklikler, olağanüstü derecede farklı sonuçlara yol açabilir. Bir kelebeğin kanat çırpması, küresel hava durumunu değiştirmek için yeterli olabilir. Dünyadaki atmosfer durumlarını kesinen tahmin etmek bile imkansız iken, tahmin edilemezliğin en büyük kaotik olayı olan Büyük Patlama bağlamında ne kadar büyük olduğunu hayal edin. Her yeni Büyük Patlama, kozmosun farklı şekilde gelişmesine neden olur, ancak her kozmos her zaman aynı Omega Noktasına doğru yakınsar: orijinal potansiyelinin maksimum gerçekleşmesi ! Tüm başlangıçlar farklıdır, ancak tüm sonlar aynıdır.

“Yukarısı Aşağıdaki gibidir” (As Above So Below) deyişi belki de kozmik ölçekteki [fraktal](#) (yani [matruşka](#) gibi iç içe geçmiş) bir kozmik dokuyu ima ediyor olabilir. Eğer yazarın iddia ettiği gibi kainat bir “tuhaf çeker” gibiyse ve mandelbrot kümeleri gibi fraktallara sahipse, o zaman bizim de zihin alanımız bu fraktalların kırımlarından biri olabilir. Dolayısıyla her kırılım kendi içinde sonsuz kırılım barındıracağından (kozmetik bir matruşka hayal edin !), aslında ebediyet gerçekten de özümüzdedir !

Sonsöz

Elbette bunların hepsi sadece bir beyin fırtınası, yinede düşünmeye değer ! Daha evvel de denildiği gibi, burada sadece yapbozun parçalarını vermiş olduk, birleştirip büyük resmi keşfetmek size bağlı ! ... :)

Kaos doğanın yasası, düzen ise insanın hayalidir ! (H.A.)